

Edita:
Edicions Terra
Nostra, S.A.
C/. València, 244.
08007 Barcelona
Tels. 215 27 39
215 27 84

Any VIII N.º 395

Setmana del 19 al 25
d'abril del 1987

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

Preu: 75 Ptes.

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

"Sabem que Crist, un cop
ressuscitat d'entre els
morts, ja no mor més, la
mort ja no té cap poder
sobre ell. Quan ell morí,
morí al pecat una vegada
per sempre, però ara que
viu, viu per a Déu.
Igualment vosaltres,
penseu que sou morts pel
que fa al pecat, però viviu
per a Déu en Jesucrist."

(Sant Pau als cristians
de Roma)

Crist ha ressuscitat
gloriós de la mort

Ell és la nostra vida
Ell és el nostre consol.
Al·leluia!

Si no hagués ressuscitat
tot el món fóra perdut

Des que Ell ha vençut la mort
tot el món s'és alegrat.
Al·leluia!

(D'un himnari alemany medieval)

AFINANT

La Resurrecció de Jesús de Nazaret, mort sota Pons Pilat vers l'any quaranta de la nostra era, és el fet fonamental i la font de la realitat històrica, religiosa i cultural del cristianisme. Aquest "fet" fou viscut i testimoniad martirialment pels apòstols i per la primera generació cristiana. La vida heròica —la santedat canònica— de dones i homes, infants fins i tot, a cada generació durant aquests prop de dos mil anys que ens separa d'aquell "fet", manté viu el testimoni, per qui cerca i vol creure, de com aquella fe és afirmada i

El fet de la Resurrecció

JOAN E. JARQUE i JUTGLAR

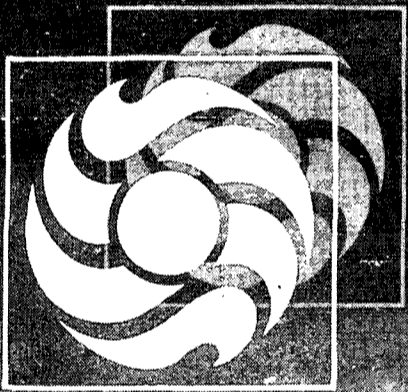
viscuda en qualsevol temps, en tota cultura, en les més diverses circumstàncies humanes. La fe en la Resurrecció de Jesús està, doncs, a l'abast de tot-

hom; ningú no se'n pot sentir exclòs. Ni l'home "modern" avesat a les "constatacions científiques". Si el testimoni humà retrasmès per la història no li basta, pot interrogar la ciència. Aquesta constata avui que un crucificat deixà inexplicablement l'empremta del seu cos en un llençol...

Els fidels continuarem creient que només l'Esperit Sant pot fer dir a un home que Jesús és el Senyor vencedor de la mort. Però també sabem que Déu se serveix de la "naturalesa" que Ell ha creat per glorificar el seu Fill.

ROCA

vers el futur.

CALEFACCIÓ

AIRE CONDICIONAT

SANITARI

Calefacció:

Calderes de ferro fos, calderes murals i calderes de xapa, de gas, gas-oil, llenya, carbó, electricitat, bombes de calor, captador d'energia solar, radiadors de ferro fos i de xapa d'acer, cremadors i complements per a instal·lacions.

Aire condicionat:

Aparells de finestra, consoles, aparells autònoms, bombes de calor i equips centralitzats.

Sanitari:

Banyeres de fosa i de xapa d'acer esmaltades, porcellana sanitària, aixetes, aigüeres d'acer inoxidable i gres, complements per a la cambra de bany.

COMPANYIA ROCA-RADIADORS, S.A.

Avd. Diagonal, 513 • 08029 BARCELONA, Tel. 322 40 51 télex 52832 CRRCE E - 52032 CRRCE E

Editorial

Els riscos dels viatges papals

El recent viatge del Papa a Sudamèrica hauria d'haver aclarit d'una vegada allò que alguns encara s'entesten en no admetre: el caràcter pastoral i missioner del seu ministeri viatger. De problemes polítics i socials n'hi ha per tot arreu. Si el Papa s'hagués de limitar a visitar països "immaculats" no podria sortir de casa —també en el seu minúscul Estat del Vaticà hi esclata de tant en tant algun conflicte social. El Papa va a visitar "les Esglésies locals" i, cortesment, no deixa de saludar les autoritats que les governen políticament. I si els governants en qüestió es confessen catòlics no s'està d'acompanyar els gestos protocolaris inevitables amb els signes i les paraules públiques o/i privades pròpies del pastor envers els seus fidels.

Així ho va fer a Nicaragua fa set anys. Així ho va fer dues vegades a Polònia i ho tornarà a fer aviat. Així ho ha fet recentment a l'Uruguai, a Xile i a l'Argentina. Així ho farà a qualsevol país, sigui quin sigui el seu règim polític, només que li deixin anar.

Amb aquest capteniment —difícil i arriscat— Joan Pau II ha assolit quelcom que semblava impossible: les seves visites a aquesta o l'altra nació no poden ser interpretades com una caució al règim imperant. I els governants, dictadors o no, que pensaven o pensin encara, treure'n un profit polític potser es pensaven ser astuts, però ara se'ls pot titllar d'il·lusos. Ja ha caigut més d'un règim després del pas del Papa i avui tothom mira interrogant vers Xile.

Tanmateix, el Papa no es fica pas en la política de cada país. La prova és que els seus gestos i les seves paraules tampoc no acaben mai d'accontentar del tot l'oposició, o al menys certes oposicions. ¿Quin és el seu secret o la fórmula del seu capteniment? Molt senzill. Es limita a parlar de Jesucrist i de l'home. Però en una clau que li és pròpia: una concepció del cristianisme i del seu missatge que no divideix l'home en dues meitats; d'una banda l'adhesió religiosa, de l'altra l'opció pública necessàriament política o social. "La religió s'ocupa de la humanitat" va dir a Puebla el 1979, i ho va repetir a l'Índia el 1986. És la fidelitat a la visió de l'home —tot l'home i tots els homes— il·luminat per l'Evangeli la que, sense condemnar el comunisme a Polònia, o el sandinisme a Nicaragua o les dictadures de Marcos o Pinochet, li permet d'afirmar que l'home és un ser lliure, anterior i superior a qualsevol règim, que les eines de treball —terres o fàbriques— són dels que les fan produir, que l'economia ha d'estar al servei de l'home i no aquest al servei d'aquella...

Les conseqüències temporals d'aquestes afirmacions les ha de treure cada poble i traduir-les en fórmules polítiques i en sol·lucions econòmiques o socials. Sembla que es va aprendre la lliçó. Potser d'ara endavant, enlloc de parlar del risc que corre el Papa anant ací o allà —ara per ara, després d'aquell atemptat, el lloc més arriscat continua sent la plaça de sant Pere— els periodistes començarem a parlar del risc que corren els governants que s'apressen a voler encaixar, davant les càmeres, la mà del Papa.

Un temple pel futur

En l'última part del segle passat i els primers decennis del nostre, la nota dominant era l'optimisme històric. La fe en l'home substituïa la fe en Déu. Es creia en les virtuts il·limitades de la raó, en la qual es recolzen la felicitat i la fraternitat humanes. La religió seria un fenomen històric, amb un principi i una fi, al qual succeïa una nova edat per una humanitat alliberada de preocupacions transcendents.

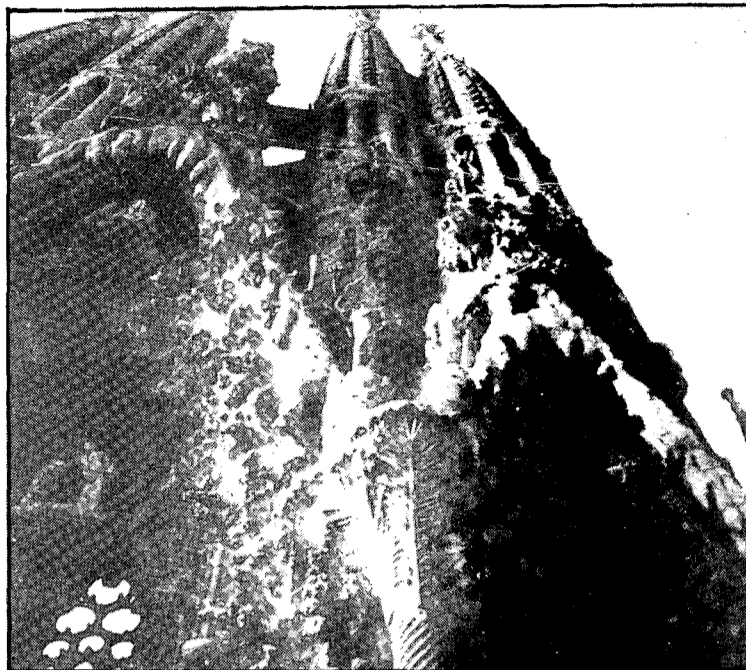
Va ser en plena eufòria racionalista, quan l'Associació Espiritual de Devots de Sant Josep adquirí una illa de l'Eixample de Barcelona per bastir-hi un temple a la Sagrada Família, i encarregà al jove arquitecte Antonio Gaudí projectar-ne i dirigir-ne la construcció.

Paradoxa del cristianisme que quan sembla més envellit i superat, l'Espirit que l'empeny hi fa esclatar la seva novetat perenne. Fundada el 1866, una associació "pia i carca" com dirien els nostres cristians progressistes d'avui, encomana a un jove d'idees originals, format en les tècniques arquitectòniques del seu temps, una obra religiosa que va contra el corrent secularitzant que inunda la societat. El miracle de l'Espirit consisteix en el fet que l'arquitecte Antoni Gaudí és una personalitat excepcional: un místic, un profeta, un pobre segons l'Evangeli i ensem, el major geni de l'arquitectura de la nostra època.

Impertorbable davant les eufòries dels agnòstics adoradors del mite del Progrés, la seva fe planifica un temple que, per l'audàcia tècnica, envergadura i significació catequètica correspon a un segle futur que necessitarà la recuperació dels valors espirituals, després d'haver aconseguit el coneixement i el domini de les energies de la natura. Però, també, un segle de crisi, per viure sota el signe d'un esdevenidor cada vegada més amenaçador, marcat per la perspectiva d'un holocaust nuclear, d'una possible destrucció de l'entorn natural i d'un fossar cada vegada més obert, entre els quatre punts cardinals. I És per aquest futur segle XXI que Gaudí projectà el Temple de la Sagrada Família!

Diu l'evangeli de sant Lluc, (19,39 ss), que el dia dels rams, els fariseus, incomodats pels crits d'entusiasme dels deixebles, indicaren a Jesús que els fes callar. Però Jesús respongué: "Si ells callen, les pedres cridaràn".

Per una època en què els polítics agnòstics han ofegat la expressió de la fe en la vida pública, i el nom de Déu se silencia sistemà-

ticament en la lletra impresa, Gaudí projectà un temple que és una Bíblia de pedra que canta un himne de lloança al Déu Creador i Salvador dels homes. Un vertader catecisme dels pobres i també, pels oblidosos de la seva fe.

Eugeni d'Ors distingeix en les obres d'art, les formes que volen i les formes que es recolzen. En arquitectura diríem que l'església de Ronchamp de Le Corbusier, vola, i el monument als herois a Varsòvia, és una forma pesant que no s'aixeca de terra.

Com un arbre, el temple de Gaudí és ensem, una forma que s'envola i una forma que es manté dreta, tocant de peus a terra.

D'una parcel·la de terra barcelonina, sembrada amb la llavor de la Paraula de Déu i regada amb la sang dels màrtirs, Gaudí feu brutar una monumental acció de gràcies arquitectònica. La Sagrada Família representa plàsticament les paraules de la primera carta de sant Pere que diu als fidels que, com pedres vivents, es prestin a la edificació d'un edifici espiritual fonamentat en la pedra vivent rebutjada pels homes, però escollida per Déu. El Cos gloriós de Crist, Cap de la humanitat redimida, que glorifica el Pare en un cant en el qual participa tota la Creació.

És Jesús representat en els tres misteris redemptors de la seva vida, figurats en les tres portes. L'Encarnació en la porta del Pessebre. El sacrifici pasqual en la porta de la Passió, actualment en construcció. La seva Resurrecció estarà en la porta de la Glòria que veuran els nostres seguidors del segle XXI.

Maria és present en tota la

construcció. Cada porta del temple és com una estampa dels misteris del Sant Rosari, el saltiri marrià popular, del qual Gaudí n'era tant devot.

És, finalment, una lloança litúrgica. Projectat exclusivament, per celebrar l'Eucaristia i els altres Sagraments, signes sagrats pels quals oferim a Déu els fruits de la terra i el treball dels homes, el Temple de la Sagrada Família uneix la litúrgia terrestre a la litúrgia celestial.

Tota la creació, món mineral, vegetal i animal hi és representada en una elevació cap al cel, i les torres de pedra impulsades cap amunt, inscriuen a l'unison les paraules dels àngels en la visió d'Isaïes: Sanctus, Sanctus, Sanctus.

Acabem el nostre segle. Amb ell s'han enfoscat les il·lusions de les religions seculars del Progrés, la Història i la Ciència. El projecte de Gaudí continua amunt amb penes i treballs, però sempre comptant amb l'aportació voluntària popular, signe convincent del favor de la Providència, signe també de la fe d'un poble resistent a la formidable ofensiva de l'agnosticisme. I no solament d'aquest poble nostre. Aneu al temple en construcció un dia qualsevol. Hi veureu un públic compost per gent de tota raça, llengua i nació que admira i s'entusiasma amb el projecte i presta la seva ajuda perquè l'obra continuï endavant. Ens hauria de fer pensar que són les nacions més en punta del progrés, les més engrescades pel sentit espiritual del temple de pedres eloqüents.

MN. LLUIS SERRALLACH

RESPIR

EL RACÓ DE TENDRESA

Que els arbres es coneixen pels fruits és una dita corrent que a ningú no estranya; però hi ha fruits que no poden ser atacats sense més ni més; n'hi ha que, si els mossegues a les bones, se t'esmussen les dents, amb altres fins se'n noden trencar, o se t'omple de punxes la boca. El fruit no és ni la pela amarga, ni la closca dura, ni les punxes traïdores, però n'hi ha que han de ser assaborits més enllà d'aquestes proteccions: han de ser netejats, pelats, esclofollats. Ja es veu on va a parar, tot això! Als homes, és clar! Però no a la pela que esmussa les dents, ni a la closca que les pot trencar, sinó a aquell racó d'innocència i de tendresa, de dolçor, per molt endins que se l'amagui.

MIQUEL ESTRADÉ

Catalunya Cristiana

EL SETMANARI DE MÉS DIFUSIÓ DE CATALUNYA

Difusió controlada per O.J.D.

MEMBRE DE LA UCIP

Director: Redacció, administració, publicitat i fotocomposició:
Joan E. Jarque i Juglar
Sots-director: Edifici de la Parròquia de la
Francesc Malgosa i Riera
M. de D. dels Àngels
Edita: C/. València, 244, 2on.
Edicions Terra Nostra, S.A. Tels: 215/27 39 - 28 05 - 27 84
Gerent: 08007 Barcelona
Jaume Roigé i Torrentgenerós
Impressora: Publigraf, S.A.L.
Disseny: Consell de Cent, 224,
Josep Samper i Aledo Barcelona. D.L. B. 14.387/79

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal, 3.900 Ptes.

Europa: 7.800 Ptes. □ Amèrica: 9.750 Ptes. □ Àsia, Àfrica: 10.500 Ptes. □ Filipines: 10.500 Ptes. □ Àsia (més oriental): 13.300 Ptes. □

És vostè panteïsta? Si admet l'existència d'un Déu creador, no ho és. En cas contrari, és molt probable que ho sigui. En efecte, haurà d'admetre que l'univers s'aguanta sobre sí mateix, i que ha produït tot el que existeix —vosté i jo inclosos— sense cap intervenció externa. O sigui, que l'univers seria autosuficient, una mena de déu difuminat.

Si vostè o algun conegut seu és panteïsta, tinc notícies. Dos físics anglesos afirmen que la física actual permet provar que l'univers és autosuficient. L'un és P.C.W. Davies, professor de la Universitat de Newcastle, i l'altre és P.W. Atkins, d'Oxford. Segons Davies, la física ofereix un camí millor que les religions per arribar a Déu; clar que ell anomena déu a una espècie de ment universal que és part de l'univers físic. Atkins no vol saber res de déus. Tots dos coincideixen en que no existeix un Déu creador, diferent de l'univers. Raons? Que l'univers es val a sí mateix, també per arribar a existir. Veiem com tracten d'explicar-ho.

En primer lloc, afirmen que tot el que existeix ara pot explicar-se mitjançant forces físiques conegudes. Per tant, només hauríem de disposar dels materials bàsics. D'on sortirien? Segons ells, és senzill. Des d'Einstein sabem que matèria i energia són equivalents, i la física quàntica mostra que pot produir-se matèria al buit, gràcies a les fluctuacions quàntiques. Per tant, només necessitaríem un espai-temps buit on es donin les fluctuacions. Podria explicar-se físicament el seu origen? Diuen que sí, remetent-se a la gravetat quàntica, teoria que intenta unificar les quatre forces bàsiques i descriure els primers instants de l'univers. Dins d'aquesta teoria, es podrien concebre fluctuacions del propi espai-temps, que apareixeria d'aquesta manera sense ne-

Física per a panteïstes

MARIA ARTIGAS

cessitat de causes externes. Sobre aquest punt, citen la topologia fluctuant de J.A. Wheeler, qui imagina un buit en perpetu desordre, una mena de punts sense geometria, on es crearien i aniquilarien continuament universos de diferents dimensions. El nostre univers hauria sorgit d'una transició topològica que va tenir èxit. Afegeixen que, encara que l'univers nasqués molt petit, el model inflacionari d'A. Guth explicaria com va poder experimentar un augment enorme en petites fraccions de segon. Atkins conclou: "l'univers comença a ser, sense cap intervenció externa, a partir del no-res absolut". Davies diu una cosa semblant, però afegeix una ment universal amb cert aire de misticisme còsmic.

Què diu la física al respecte? B.S. DeWitt, de la Universitat de Texas a Austin, assenyala que en física quàntica s'anomena buit a una entitat complexa "amb una rica estructura", i que es distingeixen diverses classes de buits. Després d'analitzar les dificultats de la teoria de Wheeler, conclou que el lògic és suposar que "les transformacions topològiques no existeixen, simplement". Per fi, adverteix que "sense guia experimental que l'orienti, la gravetat quàntica busca refugi en l'especulació", doncs intenta combinar la relativitat especial i general amb la mecànica quàntica, "síntesi que està per assolir en tots els seus supòsits". Per tant, des del punt de vista estrictament científic, el tema és complex i, en els seus punts bàsics, es troba en una fase molt especulativa.

Malgrat tot, Atkins no s'immuta. Afirmar que la ciència "sembla estar a punt d'explicar-ho tot", i que "la ciència fonamental sembla estar tocant a la seva fi, i podria estar conclosa en la propera generació". Simple optimisme? Si aquest fos l'únic problema, la solució seria senzilla: esperar a la propera generació i veure què passa.

El problema de fons és un altre: La física no pot parlar del no-res, i de fet, no ho fa. Perquè quelcom pugui ésser objecte de la física, ha de tenir conseqüències experimentals. Però el no-res no les té ni pot tenir-les: és un concepte al que, per definició, no li correspon res en la realitat. Qualsevol procés físic suposa algun substrat. Si volguéssim estudiar físicament el no-res, hauríem de trobar conceptes i experiments sobre la seva naturalesa i efectes, i això és impossible.

Per tant, la creació de l'univers no pot explicar-se mitjançant la física. Atkins es refugia en una barreja de ciència-ficció i poesia: diu que "l'espai-temps genera el seu propi pols en el procés d'autocongregació. L'univers pot emergir del no-res, sense cap intervenció. Per atzar". Al costat de tal afirmació, la famosa expressió "el no-res norrea" de Heidegger és un joc de criatures. Per la seva part, Davies es pregunta què succeirà amb el seu déu natural si l'univers es disgrega, i conclou que un déu infinit i etern només és compatible amb un univers cíclic o estacionari, models que la física no garanteix. És un curiós problema, però és lògic que es plantegi així quan es parla d'un pretès déu que no es distingeix de l'univers.

Em temo que, si vostè és panteïsta, haurà de buscar arguments fora de la física.

"La hipòtesi de Déu no ens és necessària a nosaltres, els científics. En els meus treballs d'investigació mai no he fet referència a la necessitat de la meua fe cristiana per obtenir un resultat de física. Tampoc Tulio Regge ha fet apel·lació a la seva fe "atea" en els seus treballs sobre física. Justament en aquesta equivalència de la fe consisteix el nucli del problema.

L'ateisme no té al seu darrera ni la ciència ni la raó. Ciència i raó condueixen a concloure que també l'ateisme és un acte de fe. L'única diferència és que l'ateu té fe en el no-res, i el cristià la té en Jesús. La

ciència és una de les invencions més grans de l'intel·lecte humà. Permet, estudiant l'immanent, descobrir una espectacular estructura lògica que regeix l'univers: des del cor dels protons als confins del cosmos. Aquest és el gran missatge que la ciència ha de transmetre a la cultura del nos-

L'ateu no pot recolzar-se en la ciència

ANTONIO ZICHICHI

tre temps. Tanmateix, la ciència és presentada com el baluard de l'ateisme, del materialisme i de tot allò que serveix als qui voldrien extirpar del cor de l'home la seva profunda i innata espiritualitat...

És un deure imprescindible de tots els científics ateus i creients dir amb claredat que la ciència no pot ser utilitzada per arrabassar del cor i del cervell de l'home la seva gran i extraordinària esperança: ser fet a imatge i semblança de Déu creador de l'univers; és per això que estem profundament

agraïts a Joan Pau II per haver estat prou valent per situar la ciència sobre un pedestal de valors, sempre negats a ella. "Ciència i fe són dos dons de Déu", ha dit el Sant Pare. Nosaltres, els homes de ciència, per mantenir-la "al marge d'inútils polèmiques", hem de seguir el conformisme pseudocientífic de l'anomenada època moderna, romanent callats? Qui vulgui professar la fe en el no-res que continuï essent ateu; però amb la condició que no pretengui que la seva opció és motivada per raons científiques. I que tingui quelcom "més" per ensenyar all creient. De fet aquest més no és altra cosa que el no-res."

ARA MATEIX

Un any més, als meus verals, la vella glicina ha florit i amoreix el mur asprés que la recolza, amb tot de matisos violacis. Torna a ser Pasqua. I tornem a invocar l'esperança que la vida nova ens brotarà, com la glicina, al cor de la nostra estiregassada i tan volguda vida vella. Un encís de la resurrecció és aquest, precisament: no ve per via de màgia com en els contes de fades. Aquesta era, potser, la veritat que no capien els d'Emmaús quan s'exclamaven: "Nosaltres esperàvem... però cal". La resurrecció cristiana surt del fracàs mateix que sembla negar-la, es fa present enmig de la pols del camí de cada dia. D'allò que nosaltres en fem arguments a favor del desengany —innombrables i sempre reviscolats— el Mestre en fa la llenya que cal perquè hi prengui el foc nou. "No calia que el Messies patís tot això...?" Per això la joia pasqual ja és cosa d'ara mateix, no coneix ajornaments. La llum de la resurrecció ja banya el nostre present que és moridor i, tanmateix, no perdrem. Que l'al·leluia d'enguany ens tregui l'antiga dèria de fer el ploricó, que ja ve d'Emmaús i no ens deixa ser feliços. Que l'al·leluia d'enguany esbandeixi els derrotismes i la il·lusió vana que acaba

Pasqua florida

J. CARRERA PLANAS

generant amargor. La Pasqua ve a desentelar-nos als ulls perquè ens adonem que llucs de la resurrecció ja apunten.

* * *

Jesús ressuscitat sempre trobava les portes tancades. Era per por dels jueus, diuen els textos, una por que Ell volia treure'ls del cos i no se'n sortia: pau, no temeu, sóc jo... La por encara ens juga males passades. En tenim dels savis que se'ns en riuen quan les nostres veritats els semblen nicieses. En tenim, i massa, de quedar malament a cada nou tombant. I el món tomba cada dia més depressa. Quan la cridòria

dels qui ens blasmen per alienadors i repartidors d'opi —camells, potser ens anomenaria avui Marx— ens ha fet sortir de foga, arriben els ioguis i hem de córrer a treure de l'armari el vell tresor de la contemplació... Quan hem cedit, tal vegada en excés, al descreït de la llei natural, esclata Txernòbil i resulta aleshores que d'ordre natural cal no parlar-ne però d'ecologia sí... "Per què esteu tan esverats?", potser continua dient-nos Jesús.

Jo posaria sant Tomàs, l'escèptic, a la colla de sant Dimas i santa Maria Magdalena que Joan Sales deia que ens cal reivindicar. Ens recorden la bona nova del perdó dels pecats contra la mala notícia de la seva legalització que en preserva la feixugor sobre el cor de l'home en lloc de llevar-los del món. Sant Tomàs, a més, trià un bon camí per a vèncer el dubte: palpar les nafres. Fins i tot el Mestre tingué la condescendència d'avenir-s'hi. Les ferides del cos de Crist perduren història enllà. Només l'amor les pot tornar glòries en els membres, com ho són ja en el cap. En moments de confusió, no és mal criteri fer com sant Tomàs: cercar les nafres. Són un senyal d'identitat que no li fallà ni ens pot fallar a nosaltres.

CATALUNYA

Augmenten les exportacions de vins del Penedès

Les exportacions de vins i licors del Penedès van augmentar un 6,3 per cent l'any 1986. L'exportació de vins a l'engròs va disminuir d'un 10 per cent; les exportacions de vins envasats van incrementar-se un 16 per cent en el volum i un 31,5 per cent en el valor de les vendes.

El Govern d'Aragó crea premis en català i fabla aragonesa

El Govern aragonès ha instituït els premis "Pedro Arnal Cervero" i "Guillem Nicolau" de novel·la, amb l'objecte de "fomentar i difondre la creació literària en fabla aragonesa i en les modalitats del català que es parlen a Aragó". Aquests premis —dotats amb 300.000 pessetes— es lliuraran en la seva primera edició el 23 d'abril del 1988, coincidint amb la festivitat de Sant Jordi, patró d'Aragó. Amb aquesta convocatòria s'intenta "potenciar la conservació i l'estudi de les llengües minoritàries d'Aragó".

ESPANYA

Demanen que es fomentin les ensenyances d'humanitats

La Real Academia Española ha adreçat una carta al president del Congrés en defensa dels estudis d'humanitats. En l'escrit s'adverteix que aquests són amenaçats per una recent tendència vers estudis de tipus tècnic. En la carta s'afirma que no solament no han de desaparèixer o reduir-se, sinó que han de ser fomentats.

Es vendrà el tabac decomissat als contrabandistes

La delegació del govern central a Tabacalera prepara un decret que permetrà donar sortida ràpidament al tabac decomissat a contrabandistes que l'empresa té dipositat als seus magatzems. Més de 57 milions de paquets de tabac són actualment emmagatzemats i s'espera que els tribunals dictin sentència contra els autors de delictes de contraban. El procés judicial pot durar quatre o cinc anys.

Recurs contra la llei de Cambres Agràries

Alianza Popular presentà davant el Tribunal Constitucional un recurs d'inconstitucionalitat contra la llei de Cambres Agràries. El Grup Popular basa el recurs en el fet que la llei afecta els drets fonamentals a l'associació i la participació dels agricultors.

MÓN

L'ECU es materialitzà en moneda belga

Ja fa anys que la Comunitat Europea va decidir crear una "unitat de compte" de cara a la seva vida interna i a la qual es va donar el nom d'ecu, és a dir, escut. L'ecu es una mena de cistella composta per monedes d'una sèrie de estats membres, no pas tots, de la Comunitat europea i que té una equivalència de 145 pessetes. L'ecu s'ha convertit de fet en una moneda cotitzada a les borses de París, Roma, Milà i Brussel·les, i d'ençà de la seva creació, el 13 de març de 1979, la C.E. ha emès prop de dos bilions de pessetes en aquesta moneda que ara sembla que es materialitzarà simbòlicament. En efecte, el Govern belga ha decidit encunyar ecus d'ús simbò-

lic i publicitari, especialment buscats pels col·leccionistes. La moneda durà l'efigie de l'emperador Carles que l'any 1500 va encunyar escuts amb la seva cara gravada i que volia que fossin l'única moneda en circulació al seu imperi.

La retirada dels euromíssils, desitjada per la C.E.E.

Els ministres d'Afers Estrangers de la CEE, reunits durant el cap de setmana passat en una abadia belga, s'han declarat partidaris de l'opció zero, és a dir, de la retirada de tots els euromíssils, i s'han pronunciat sobre la necessitat de negociar sobre els míssils de curt abast i les forces convencionals.

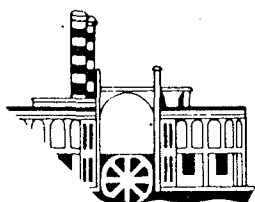
Cuba deu a Espanya més de 71.000 milions de pessetes

El deute que Cuba té pendent amb Espanya s'eleva a 559,38 milions de dòlars nord-americans (uns 71.600 milions de pessetes), segons fonts del ministeri d'Economia i Hisenda. Quan el president del govern, Felipe González, va viatjar a aquest país el passat mes de novembre s'havia informat que el deute pujava a uns 49.000 milions de pessetes.

El govern espanyol preveu que en un període de tres anys s'haurà refinançat totalment el deute. Des de l'any 1982, en què Cuba va patir una crisi de solvència econòmica amb l'exterior i el Club de París va començar a negociar una modificació de les condicions financeres del deute cubà, l'Estat espanyol ha refinançat més de 300 milions de dòlars (uns 39.000 milions de pessetes).

El poble suís limita el dret d'asil

Les noves disposicions legals sobre el dret d'asil aprovades pel poble suís en referèndum entraran en vigor el pròxim 1 d'octubre. Els candidats a asilar-se a Suïssa hauran d'entrar al país per vint-i-quatre posts fronterers especialment designats i el procediment d'atorgar l'estatut de refugiat es desenvoluparà a nivell cantonal i no federal. El 66,5 per cent dels vots del referèndum va confirmar la revisió de la llei d'asil, en sentit més restrictiu, votada pel Parlament el mes de juny passat.

Per Sant Jordi no t'oblidis del teu fill!

**Col·lecció de llibres infantils
El Vaixell de Vapor**

Sèrie blanca
Per als que comencen a llegir.
Contes d'iniciació a la lectura.

Sèrie blava
Per als que tenen 7 anys.
Històries molt boniques que els agradaran.

Sèrie taronja
Per als que tenen 9 anys.
Els faran trobar el gust per la lectura.

Sèrie vermella
Per als que tenen 12 anys.
Llibres i personatges seran els seus amics.

editorial cruïlla

Balmes 245, 4^a
T. 237 63 44/Barcelona

Joan Pau II, a l'Uruguai, Xile i Argentina (II)

A l'Argentina: "Que no hi torni haver ni segrestaments ni desapareguts"

Chile

Encara no s'ha trobat la paternitat dels incidents que es varen produir al parc O'Higgins, on se celebrà la gran missa de la "reconciliació" que acaba amb sang i violència. Les tesis que apunten a una operació muntada pel propi Govern sembla que no s'aparten de la realitat. No és provable que l'oposició, que acudí al Papa en la recerca d'un suport d'evolució pacífica, produís un desafiament tan brutal a només uns metres de l'altar on el Papa celebrava la missa.

La missa de "reconciliació" acabà amb sang i violència

L'última celebració de Joan Pau II a Santiago de Xile tingué lloc el divendres, dia 4 d'aquest mes. La solemne Eucaristia, a la qual assistí un milió de fidels, i que duia el nom de "la missa de la reconciliació nacional" acabà amb sang i violència: hi hagué una mort i més de cinc-cents ferits.

Els fets es produïren a cent cinquanta metres on el Papa celebrava l'Eucaristia; el qual es va veure afectat pels gasos lacrimògens llançats per la policia. Fou la primera vegada que un Papa s'enfrontava a uns actes de summa violència. Amb les mans al cap, va veure com la policia les empenyé contra la multitud. Acabat l'acte, el Papa no abandonà el podi, sinó que s'agenollà i va resar en silenci.

Beatificació de Teresa de los Andes

Teresa de los Andes, de 19 anys, fou beatificada davant un milió de persones, en l'acte litúrgic que acabem d'esmentar. Teresa és la primera beata i serà la primera santa de Xile.

A la cerimònia assistí el jove Héctor Uribe, un bomber voluntari que deu la seva vida a la nova beata. El 15 de desembre del 1983,

Si a Xile Joan Pau II condemnà obertament la tortura i la dictadura, enfrontant-se amb el govern del general Pinochet, a l'Argentina féu al·lusió clara i per primera vegada, al tema dels segrestaments i dels desapareguts, que patí aquest país durant l'anterior règim militar. Això no suposa que el Papa no tractés d'altres aspectes importants i urgents. La tònica general de tots els seus discursos i al·locucions en els tres països visitats fou una invitació a la reconciliació nacional.

quan apagava un incendi va rebre una descàrrega elèctrica de tan gran magnitud que el deixà clínicament mort, però la invocació a la serventa de Déu el va tornar a la vida.

Amb la nova beata, les carmelites afegeixen al seu santoral una tercera Teresa: la primera fundadora, Teresa d'Avila; la segona Teresa de Lisieux i ara Teresa de los Andes.

Els joves s'expressen lliurement i el Papa els contesta

Més de 90.000, reunits a l'Estadi Nacional donaren testimoni a Joan Pau II de la seva oposició a Pinochet. A l'unison clamaven: "Tant de bo Pinochet se n'anés", "Joan Pau, germà, endur-te'n el tirà". En una gran pancarta es llegia: "Pinochet assassí", i un altra escrita en polonès, "Aquí es tortura". Un altre jove, apartant-se del text oficial que se li havia lliurat per llegir, afegí: "Sant Pare aquí moltes escoles estan tancades i es viu en situacions de terror i de mort".

El Papa va respondre amb un to una mica més suau, persuasiu per atenuar tanta fogositat. "Cal, digué, que allunyem de les nostres vides l'odi i que reconeguem com a enganyosa i falsa tota ideologia que proclami la violència com a remei per aconseguir la justícia. L'amor venç sempre, encara que amb ocasions, davant d'excessos i situacions concretes, pot semblar-nos impotent".

Joan Pau II quedà gratament sorprès per la disciplina que guardà la joventut que en cap moment no fou irrespectuosa o irresponsable.

En aquesta ocasió el Sant Pare donà suport a la promoció i defensa dels drets humans i, lloà la tasca de la "Vicaria de la Solidaritat" —que lluita contra els abusos de Govern— i reivindicà el dret de l'Església a il·luminar des de la seva pròpia perspectiva evangèlica, l'ordre polític.

Antofagasta: El Papa utilitza per primera vegada el terme "tortura"

Joan Pau II i el seu seguici deixaren darrera seu la violència de Santiago de Xile per anar-se'n el

diumenge, dia 5, cap a Punta Arenas, a tres mil quilòmetres de la capital.

Les paraules del Papa a aquesta localitat foren de condemna contra la tortura física i psíquica, essent la primera vegada que utilitzà el terme "tortura".

Joan Pau II retira la seva mà quan Pinochet intentava besar-l'hi

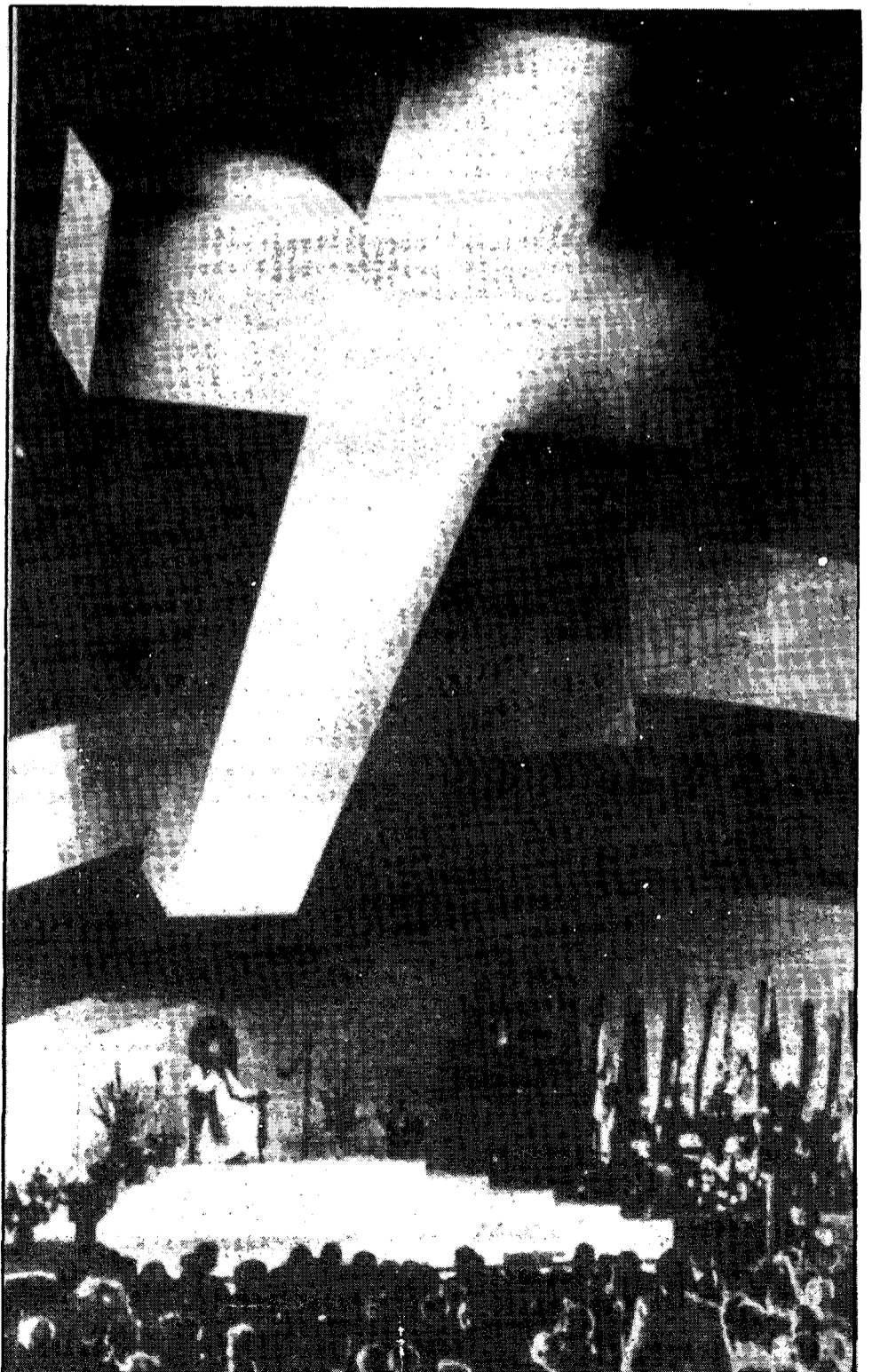
Amb un comiat fred acabà aquest viatge papal. En efecte, quan el general Pinochet va voler fer un petó a la mà del Sant Pare,

aquest va retirar-li ostensiblement.

En sortir d'Antofagasta, Sa Santedat encoratjà els xilens a "trobar amb voluntat solucions pel camí del diàleg, de la concòrdia, de la solidaritat, de la justícia, de la reconciliació i del perdó". Va creure necessari que en cada un dels seus missatges ha de recordar que existeix també per a l'Església catòlica una dimensió temporal que li representa responsabilitat, de les quals no pot desentendre's.

Fou davant els propis bisbes que Karol Wojtyła reclamà la necessitat d'un retorn a la democràcia.

Hi ha un aspecte que cal subratllar: Joan Pau II es va negar a concloure la gira a Santiago —tal com s'havia programat abans. Va preferir tancar el seu viatge a Antofagasta, on hagué de traslladar-

La gran creu instal·lada a l'estadi Luna Park de Buenos Aires sota la qual el Papa congregà a més de 300.000 joves.

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador y vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada.

COSM. Equador, 53, ent. 4t.
Tels. 239 12 92 - 322 31 82.
Pref. Concert entrevista.

Residència Geriàtrica Bon Viure

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convalsescències. Poques places. Tel. 427 44 53.

se Pinochet que fou protagonista d'un epíleg gens favorable a ell.

El Xile que roman

El Papa se'n va anar, però l'Església xilena surt molt enfortida en la seva resistència a la dictadura. No es preveuen encara quins seran els resultats d'aquesta visita papal. Un comentarista gens sospitosos afirma: "Xile té un Ferdinand Marcos i possiblement també un cardenal Sin. Però, ¿On hi ha la Corazón Aquino xilena? A l'Argentina s'ha trobat Raúl Alfonsín, que un país dividit com Xile, ha estat capaç d'aglutinar a tots aquells que volien posar fi a un règim dictatorial. L'existència d'una figura d'aquesta naturalesa a Xile l'han de cercar els propis xilens".

Sembla que aquesta última idea fou també de Joan Pau II. I la suggerí afegint que el futur governant havia de ser un home conciliador. Una reconciliació que Joan Pau II ha volgut demanar als xilens entre trenta discursos, cent-vint hores d'entrevistes amb bisbes, polítics, joves, pobres, presoners, malalts i camperols. Les coses poden continuar igual per molt de temps. Però el Xile que queda després d'aquesta visita papal, no és el mateix.

Argentina

Després d'arribar Joan Pau II a la República Argentina, després de besar el sòl, pasà a la catedral de Buenos Aires, on saludà les jerarquies eclesiàstiques. A continuació va anar pels carrers més cèntrics de la capital, on els s'amuntegava la multitud, que el saludava afectuosament. I s'adreçà a la Casa Rosada, seu del govern.

Amb el president de la nació, Raúl Alfonsín

L'entrevista amb el president del govern fou cordial. El president agrai al Papa la seva mediació en el conflicte de Beagle i afirmà que el poble argentí rep el Papa "com a missatger de la fe amb la qual podem assumir el desafiament per a la consolidació de la democràcia". Joan Pau II contestà definint els objectius del seu viatge: "Ser llum per a les consciències i alè per a l'esperança".

A continuació li presentaren les més altes instàncies del govern, així com els dirigents polítics i sindicals. Raúl Alfonsín, manifestà al Papa que no l'acompanyaria en els seus desplaçaments per la nació, per no immiscir-se ni polititzar la finalitat del viatge papal que és específicament religiós.

Desplaçaments aclaparadors

En la seva segona jornada d'estada a Argentina, el Papa va acomplir un esgotador programa d'activitats. En un dia visità quatre províncies i va recórrer gairebé tres mil quilòmetres.

Els actes començaren a Bahía Blanca, la ciutat més important del sud argentí, on celebrà la missa i pronuncià una homilia dedicada als problemes del món rural. Davant de més de cent mil camperols Joan Pau II els digué: "Els salaris han de regir-se per la dignitat de l'home i no per la freda i inhumana llei del mercat".

Després es va adreçar a Viedma, on es va trobar amb els fidels residents a la ciutat i els vinguts de la Patagònia. Els indis mapuxes de la Patagònia, Joan Pau II tingué frases molt afectuoses: "No

Mig milió d'argentins a l'avinguda Nueve de Julio de Buenos Aires, on Joan Pau II beneí les palmes i va concloure el seu viatge oficial a l'Argentina.

oblir que més insidiosa que la pobresa material, i les opressions, és la manca de la dignitat humana en l'actuar i ningú no us pot prendre aquesta dignitat: dignitat vol dir obertura de cor i perdonar els qui us hagin ofès".

Després de dues hores d'estada a Viedma, es traslladà —sempre per via aèria— a Mendoza, capital vinícola del país. Aquí se celebraven les festes de la verema i Joan Pau II les aprofità per beneir els fruits de la terra. També parlà de la pau davant una multitud de 300.000 persones. Demanà oracions perquè "els homes responsables solucionin els conflictes i injustícies". I afegí: "Així es podrà arribar a la reconciliació entre les parts en conflicte". I acabà: Es necessari la tolerància i l'esperit de diàleg en el marc d'un pluralisme sa".

A Còrdova —la ciutat de més gran nombre de catòlics practicants de l'Argentina— el Papa parlà davant una generació d'un milió de persones de la unitat de la família i la impossibilitat del divorci.

Una hora més tard, a Tucumán, el Papa tornaria a tractar de l'amor matrimonial.

Amb el món obrer a Buenos Aires

Un sindicalisme fort i dinàmic, però allunyat de la lluita de classes, fou demanat pel Papa en l'encontre amb el món del treball. L'acte tingué lloc en un barri obrer, al qual acudiren 100.000 treballadors. No fou excessiva aquesta xifra, ja que els més optimistes especulaven que es concentraria mig milió d'obrers.

"El servei que la vostra força associativa pugui prestar a l'home i a la comunitat —digué Joan Pau II— requereix de cadascú de vosaltres un compromís exigent que us porti a dir: Prou a tot el que sigui una clara violació de la dignitat del treballador".

Davant 300.000 joves

La reunió del Papa amb la joventut —a la qual hi fou present el president Alfonsín— constituí un èxit. L'escenari fou un altar gegantí muntat sobre l'avinguda Nueve de Julio.

"Us saludo amb tot el meu efecte i en vosaltres també saludo a tots els joves del món, ja que a tots abasta l'amor que Déu ens té", començà Joan Pau II. El Papa va passar per alt els sofriments d'aquesta joventut, crescuda sota l'opressió de la darrera dictadura. Foren moltíssims els estudiants desapareguts baix el règim militar.

"Sé que esteu decidits —continua— a superar les doloroses experiències recents de la vostra pàtria, oposant-vos a tot allò que atempti contra la convivència fonamentada en els valors de la pau, de la justícia i de la solidaritat. Us heu de comprometre personalment, des de la vostra fe en Crist, en la construcció d'una nació de germans".

Clara al·lusió als segrestats i desapareguts

Per primera vegada en els seus vuit anys de pontificat, Joan Pau II implorà públicament per a que "no torni a haver-hi més segrestats i desapareguts a l'Argentina", va dir, llegint un missatge en la Diada Mundial de la Joventut, el text del qual fou modificat en l'últim moment. L'al·lusió als desapareguts aparegué com una tàcita resposta a les crides dels organismes dedicats a la defensa dels drets humans.

"Que el germà no s'enfronti al germà, que no hi torni haver ni segrestaments ni desapareguts, que no hi hagi lloc per a l'odi i la violència i que la dignitat humana de la persona sigui sempre respectada", repetí el Papa, prescindint del text escrit.

Els 300.000 joves victorejaven aquestes frases del Sant Pare, que

va haver d'interrompre el seu discurs uns minuts.

Aquesta al·lusió compromet la cúpula de la jerarquia eclesiàstica de l'Argentina, i es dirigeix a enfortir el procés de transició democràtica del país. El Papa parlava en presència del president Alfonsín, i no va voler reproduir el discurs fet per endavant amb al·lusions antigovernamentals, que ha caracteritzat en els sectors més conservadors de l'Església argentina.

L'última missa en un dia ple de sol

La benedicció de Rams i posterior celebració de la missa, fou un acte imponent al qual assistí una multitud de mig milió de persones. Alegria i recolliment foren les notes característiques.

El Papa exhortà els fidels: "Des de la capital de la República Argentina ens unim en esperit amb la basílica de Sant Pere de Roma".

Durant l'últim acte litúrgic, Joan Pau II consagrà l'Argentina a la Verge de Luján i resà el tradicional "Angelus", com fa des del balcó del Vaticà. Durant l'acte es lliuraren al Papa Wojtila diverses ofrenes que representaven símbols de pau, del treball, de la solidaritat, la justícia i l'amor.

Abans hi hagueren encontres amb el Papa: una reunió amb la Conferència Episcopal Argentina en la qual el Papa assenyala els aspectes pastorals més urgents a realitzar i lloà la fidelitat dels bisbes a l'Església. També hi hagué un encontre amb els empresaris, als quals advertí de la necessitat de crear llocs de treball i de considerar la dignitat de l'home per damunt de l'economia.

Posteriorment es traslladà a l'aeroport d'Exeida, comiant-se de l'episcopat i del president Raúl Alfonsín.

A primera hora del dilluns, dia 13, el papa Joan Pau II tornà a Roma acabant el viatge més llarg durant el seu pontificat.

PER PRIMERA VEGADA, DES DEL CONCILI VATICÀ II, ÉS A L'ABAST DELS FIDELS DE PARLA CATALANA EL

MISSAL FERIAI

EN EDICIÓ DE FORMAT MANUAL, PER ALS DIES NO FESTIUS

Amb els textos eucològics i lectures de les misses de totes les fèries de l'any, de les celebracions del Propi dels sants, de les misses del Comú, rituals, per diverses necessitats, votives i de difunts. Ordre de la missa amb les pregàries eucarístiques del Missal romà, la pregària V (del Sínode suís), les de reconciliació i d'infants.

De venda a les llibreries

Format, 11 x 17 cms. - 2.208 pàgs. paper bibloprint - Impres a dues tintes Enquadernació de simil-pell - P.V.P. (amb IVA), 5.150 ptes.

EDITORIAL REGINA, S.A. - Mallorca, 87 i 89 - 08029 BARCELONA

BARCELONA

Ruta de Resurrecció-87, per a nois i noies.— Se celebrarà el 26 d'abril, al monestir de monges de Sant Benet de Montserrat. Acol·lida a partir de les 10; Eucaristia a les 11; dinar a les 2 (cadascú se l'ha de portar); a les 4'30, Ruta de Resurrecció a l'església.

Lliga de la Mare de Déu de Montserrat. Associació Mossèn Batlle. Antics i Amics dels Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi di de Catalunya.— Celebraran les festivitats dels Patrons de Catalunya amb una Eucaristia, a l'església dels sants Just i Pastor de Barcelona, a 1/4 de 9 del vespre del dia 24 d'abril del 1987.

Tríduum a honor de la Mare de Déu de Montserrat a la Basílica parroquial dels sants Just i Pastor.— Tindrà lloc del 25 al 27 d'abril, a les 7'30 de la tarda, amb Rosari, Visita espiritual a la Mare de Déu i Eucaristia, amb homilia

que predicarà Mn. Jaume Armengol. El dia 27, Festivitat de la Mare de Déu de Montserrat, se celebrarà l'Eucaristia cada hora des de les 9 fins a les 13 del matí. La missa de les 8 del vespre la celebrarà el Sr. Cardenal-Arquebisbe, Dr. Narcís Jubany. A les 10 de la nit d'aquest dia, la Coral "Verge Bruna" donarà un Concert en l'esmentada Basílica. Organitza aquests actes l'antiga 'Confraria de la Mare de Déu de Montserrat".

45ª Jornada de Fraternitat hospitalària de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de Barcelona.— Tindrà lloc a la Paròquia de Sant Josep de Badalona, el diumenge, dia 26 d'abril, des de les 11 del matí fins a les 5 de la tarda. Per inscripcions i referències: c/ Diputació, 235, tel. 317 91 39; i a Badalona: c/ Mercè, 27-29. Tel. 389 59 26.

Institut de RR. Franciscanes Missioneres de la Immaculada Concepció.— La Mare General i

el Consell us inviten a la presentació de la biografia d'Anna Ravell i Barrera, Fundadora de l'Institut, a càrrec de Joan Bada i Elias, que tindrà lloc el dia 25 d'abril, a les 11 del matí, a la Casa-Col·legi "Mare Anna Ravell", c/ Santaló, 35.

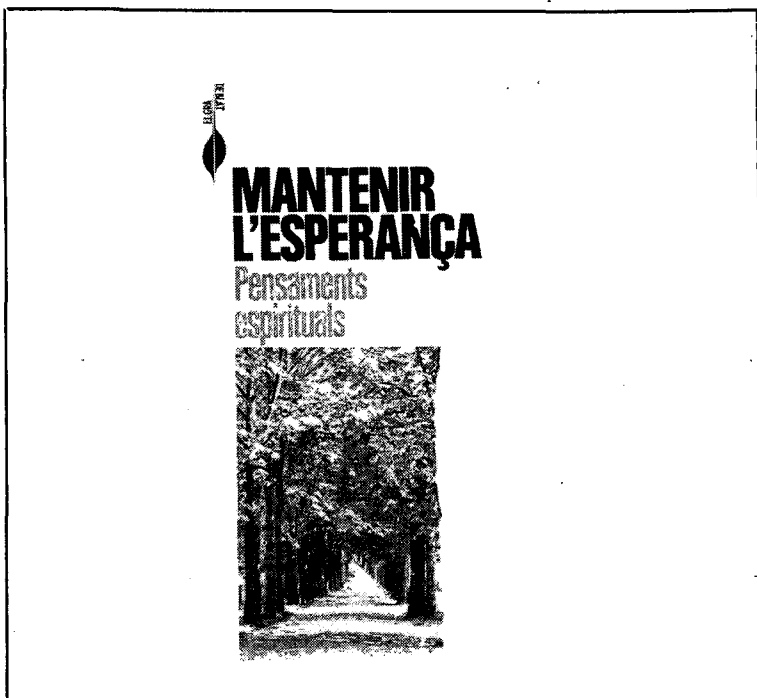
Missa en honor de la benaurada Kateri Tekakwitha.— Enguany per escaure's el dia 17 d'abril de Divendres Sant, celebrarem la missa anual en honor de la benaurada Kateri Tekakwitha, el dia 24 d'abril, a les 8 del vespre, a l'església del Palau, c/ Ataül, 2-4 (darrera l'Ajuntament de Barcelona). Presidirà la celebració el R.P. Sebastià Bartina s.j.

Renovació Carismàtica

El grup de pregària "AGAPE" de la Renovació Carismàtica, invita a tots els qui els interessi aprofundir sobre aquest tema, a les Catequesis que es donaran durant 7 dijous consecutius, en el seu local del c/ València, 243-245, entl. 2ª, a partir del dia 23 d'abril a les 7'30 de la tarda. Per més informació telf. 215 16 52.

SOLSONA

EXERCICIS DEL POBLE DE DÉU.— Director: Monseñor Miquel Moncadas. Lloc: El Miracle. Dies: Del 29 d'abril al 3 de maig. Del 29 de juliol al 2 d'agost. Del 26 al 30 d'agost. Del 8 al 12 d'octubre. Del 4 al 8 de desembre. Aquests Exercicis Espirituals, eclesials, bíblics són oberts a matrimonis, sacerdots, religiosos/es, joves, ancians... Comencen al capvespre i acaben a la tarda. Advertiments: És necessari portar la Bíblia (Antic i Nou Testament). Les despeses de pensió són cobertes de manera anònima i voluntària. Inscripcions: Casa d'Espiritualitat - 25287 EL MIRACLE (Solsonès). Tel. (973) 48 00 45.

MANTENIR L'ESPERANÇA
Pensaments espirituals

Joan Guiteras i Vilanova - MANTENIR L'ESPERANÇA - Col. "El gra de blat" - Publicacions de l'Abadia de Montserrat 1987 - 202 pàgines.

Mn. Joan Guiteras, col·laborador del nostre setmanari i conegut per les seves obres de literatura religiosa, ens ofereix ara aquest nou llibre MANTENIR L'ESPERANÇA. Es tracta d'un recull de reflexions, escrites amb pedagogia i humor, que ajudaran a viure amb esperança i a valorar per sobre de tot la caritat. Aquest volum que complementa l'anterior, de la mateixa col·lecció, DES DE LA FE, farà un bon servei a un públic molt ampli, amb sentit comú cristià i estil àgil i planer.

El canonge Ll. Serrallach escriu així en el pròleg: "L'interès mena d'un tema a l'altre. Són temes nostres, del nostre temps. Els que ens preocupen, intriguen, de vegades ens feixen i, moltes altres, ens diverteixen. Estan a l'ambient i se'n parla, però, sovint, nosaltres, no en sabem parlar. Per això és oportuna una opinió planera, de sentit comú cristià, que ens orienti cap a una mentalitat creient."

La presentació gràfica, de les Publicacions de l'Abadia de Montserrat, és feta amb la pulcritud que caracteritza sempre aquesta editorial catalana.

J.V.

Col·lecció: VERSIONS DEL LLATÍ - Quadern segon:

"HIMNES I CANÇONS DE PASQUA"

És un quadern de 21 cms. per 15. De 68 pàgines. Conté, traduïts al català, els 41 himnes litúrgics que van de la Quaresma a la Pentecosta, 2 seqüències, 13 antífones, 2 responsoris, 10 cançons de Quaresma, 10 de Pasqua i 1 de l'Ascensió.

Les versions són ajustades al mateix nombre de síl·labes del text llatí, i es poden cantar amb la seva mateixa melodia. En les prosas, les frases gramaticals s'adapten a les frases musicals del gregorià.

A la venda, per 200 pts., a la Llibreria Balmes - Duran i Bas, 11 - 08002 Barcelona. Tel. 317 94 43.

També es troba als Centres de Catequesi d'Igualada, Manresa i Vic.

I també podeu demanar-los directament a l'autor: Mn. Josep Bellpuig - Parc Balmes, 2 - 08500 Vic. Tel. 885 66 31. Hi ha també a la venda uns quadernets de les solfes, on es poden trobar les tonades.

P E T I T S A N U N C I S

Gerents interessats en algun candidat truqueu a: l'Associació Cristiana de Dirigents

Tels. 237 18 45
237 19 12
Hores: de 4 a 6

TREBALL

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula i envieu-ho junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244. 2on. 08007 - Barcelona

NOM

ADREÇA

POBLACIÓ Tel.

PREU LÍNIA SETMANES

100 ptas.
200 ptas.
300 ptas.
400 ptas.
500 ptas.
600 ptas.
700 ptas.

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions.

Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA, carrer València 244. 2on 08007 - BARCELONA

OFERIMENTS

ADMINISTRATIU i oficial electricitat. Contracte mercantil.

ORGANITZACIÓ administrativa i comptabilitat. INEM 36.178.007.

COMPTABLE TITULAT a hores. Contracte mercantil.

VISITAR clients i traduccions anglès. Contracte mercantil.

ES PASSEN treballs a màquina d'escriure. Tel. 211 29 70

PER ACOMPANYAR malalts tardes 4 a 9. Contracte Mercantil.

BIÒLOGA i llicenciada en farmàcia. Contracte mercantil.

CAMBRE, o neteja general. INEM 38.082.106.

TENIR CURA d'ancians o malalts durant el dia. INEM 0037.328.

SECRETÀRIA import-export-Full-tíme, o classes d'anglès particulars a partir de 2/4 de 7 tarda, traduccions. Contracte Mercantil.

INTÈRPRET amb experiència i traductora anglès. INEM 37.272.044.

AUXILIAR administratiu i primer grau d'electrònica, francès i català. INEM 37.282.852.

ADMINISTRATIU amb experiència o portar botiga o una altra feina. INEM 37.050.357.

QUALSEVOL treball. Contrate mercantil.

QUALSEVOL treball tardes. Contracte mercantil.

DEPENENT, xòfer o control admissió bingo. INEM 37.308.287.

AUX. ADMINISTRATIVA o aux. clínica titulada INEM 37.233.125.

TENIR CURA de malalts o altra feina tardes 4 a 9. Contracte mercantil.

ADMINISTRATIVA amb anglès i recepcionista hotel. INEM 1.469.392.

VARIS

NOIA Comptable, amb 10 anys d'experiència i eficàcia, busca Empresa seriosa amb preferència gestoria, domini de comptabilitat, impostos. Es donen les màximes referències. Escriu a Catalunya Cristiana Ref. 140. A. C/ de València 244. 08007 Barcelona.

VENDA cadires i material d'acadèmia. De dilluns a divendres de 6 a 8 de la tarda. Tel. 317 58 42.

RESIDÈNCIA 3ª EDAT enfront cinema Coliseum. Direcció mèdica. Preus mèdics. Gran Via de les Corts Catalanes, 618 1er. 1ª. Tel. 318 49 10. Barcelona 08007.

SRTA. per acompanyar persona malalta o d'edat, tot el dia o a hores. Tel: 203 59 25 de 8 a 11 nit.

S'OFEREIX Sra. de companyia també per tenir cura de malalts o nens. Sra. Mercè. T. 256 95 73. Dono referències.

TITULAT empresarials, comptabilitat, iva, rendes, confec. rebuts, etiquetes, treballs administratius. Tot amb ordinador; experiència; preus econòmics. Tel.: 200 42 26 tardes.

TENS inquietuds espirituals, apostòliques? Vols ser missioner/a, sacerdot? Tel. 318 53 01. c/. Carmen, 18, pral. Barcelona.

ENSENYAMENT tall i confecció sistema Martí, especialment mestresses de casa zona Sagrada Família. Tel. 322 78 90.

OCASIÓ: Per necessitat veng panteó amb capella interior de marbre per 6,5 milions. Interessats escriu a l'apartat de correus 23.333 de Barcelona.

SANTA MARTA Servei a domicili de ATS, INFERMERES, PUERICULTORES, AUXILIARS. Informes: Tel.: 245 37 58.

TEAS

Taller escola d'Arts Sumptuàries Centre d'Educació especial Dedicat a disminuïts psíquics A partir dels setze anys Taller especialitzat Esmalt sobre metall-ceràmica Tapis i estora Cultura General Recuperació Física-Logopedia "CLUB-ESPLAI" Assessorament psiquiàtric i psicològic Informació: 215 69 77 de 12 a 14 hores

VENDES

VENDA DE XALETS I APARTAMENTS en els millors indrets de l'Escala (Costa Brava). Preus interessants. **FINQUES GUANTER (A.P.I.)** Avinguda Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72.

BARCELONA

Quan les peces de ceràmica són modelades amb amor

Les monges de Sant Benet, de Montserrat, parlen d'esperança

MONTSERRAT.—“La meva petita esperança es lleva cada matí”, diu el pensador poeta (Péguy).

La caritat és una gran matrona. La fe una immensa catedral. Però la petita esperança es lleva cada matí, i em dona el bon dia, amb senzillesa. L'amor és la plenitud, la fe el cim que toca Déu, però l'esperança truca cada dia a la meua porta, filtrant-se cap a dintre, si la deixo entreoberta. Sense esperança no podem ni donar un pas, ni tan sols regar una flor. Gosaria dir que l'esperança és la virtut de l'home del carrer, de l'home d'avui, de l'home d'aquest tombant de segle.

Com més parlem d'amor, més en sentim el buit. Un buit immens, entre tants com viuen en fais l'estimació. Com més magnifiquem la fe, més se'ns esmuny, llunyana, abandonada per molts, de fa molt temps. La transcendència els és massa elevada. Però la petita esperança troba el seu goig a donar la mà a tothom, cada matí, amb el bon dia. És ella que ens acompanya a treballar, que ens empeny a esforçar-nos en una lluita cons-

tant, que va sempre al davant dels nostres passos. Després de qualsevol ensorrada, de qualsevol fracàs, de qualsevol decepció, és l'esperança l'únic que ens queda, capaç de tornar-nos a fer aixecar el cap. Com després de l'èxit més esclatant, o més perillós, després de l'alegria més engrescadora, continua acompanyant-nos l'esperança, a fi de fer-nos seguir avançant. L'esperança ens humanitza. El dia que deixéssim d'esperar, moriríem d'asfíxia, lentament. La possessió plena, de tot, ens seria el pitjor mal, que ens deixaria en la inèrcia. Viure és esperança d'aconseguir, esperança d'arribar, esperança de construir, esperança d'anar més enllà.

L'esperança tots la portem dins. Per això en l'esperança tots som germans: creients, agnòstics, o ateus, residents a la ciutat nova o a la vella, pensadors, poetes, o homes de la terra. L'esperança és, potser, l'única virtut que tots tenim en comú, tant els del nord com els del sud. És la virtut que, junts, ens fa aixecar el cap i ens fa donar-nos les mans, per a trobar-nos-hi tots encaixats.

Ho sentim ara, gairebé a les portes del tercer mil·lenni, quan ens cal estar oberts a aquesta esperança d'un demà millor, a aquesta esperança de construir un món nou, entre tots.

Ho sentim ara, a la primavera, quan ens cal estar oberts a la petita esperança del maig, que apunta en cada borrelló que trenca la dura escorça, i s'estremeix. A la petita esperança que tan fàcilment pot ser malmesa, però que, deixada créixer, pot arribar a fer meravelles. Aquella petita esperança dels gestos senzills o insignificants, però que, realitzats amb constància, arriben a doblegar les resistències més recalcitrants. Aquella petita esperança que, feta a treballar, amb tenacitat, és capaç de dur a terme coses realment importants.

La Pasqua del Senyor

Ho sentim ara, quan la Pasqua del Senyor ens convida a seguir la seva petja. Quan ens aferrem a l'esperança que ens es donada, com una àncora segura i ferma. Perquè en definitiva, la nostra esperança és una guspira de la joia de Déu que es vessa sobre l'home, constantment fatigat i desesperançat. És una guspira de la joia de Déu, sobre el món, en el Crist Ressuscitat.

Es per això que, les monges del monestir de Sant Benet, de Mont-

Les obres d'artesanaria de les benetes es podran visitar del 30 d'abril al 20 de maig al centre que la Generalitat té al Passeig de Gràcia, núm. 55.

serrat, hem volgut aquest maig del 87, parlar d'esperança i expressar-la amb formes i línies diverses. Una esperança jove, tendra, oberta, il·lusionada. Una esperança creadora. És per això que hem volgut posar al vostre abast, després de passar-les pel foc, que els dona una bellesa única, unes peces que hem modelat sota aquest impuls esperançador. És per això que ens hem atrevit, aquest maig, a donar a la nostra ciutat, els

fruits de la nostra reflexió, pastats amb fang i colors (Del 30 d'abril al 20 de maig, exposició de ceràmica amb el tema: OBERTS A L'ESPERANÇA, al Centre Permanent d'Artesania de la Generalitat de Catalunya, Passeig de Gràcia, 55).

¡Tant de bo que el missatge d'aquesta esperança joiosa i oberta, trobi ressò en el cor de molts!

M. REGINA GOBERNA

CELEBREM L'EUCARISTIA

Fem el memorial de la institució de l'Eucaristia per Crist

El President diu les paraules de Jesús sobre el pa i el vi.

Llibret de catequesi de la celebració de l'Eucaristia, preparat per en Josep Aldazábal, SDB; amb la col·laboració d'en Ramon Tuneu i Vila, pvre. Les il·lustracions són de l'Antoni Dauff CMF.

La paraula i el dibuix posen de relleu el sentit de cada un dels elements i de les parts de la reunió de pregària.

Eina molt útil per als pares i educadors. I no cal dir pels nois i noies de catequesi.

Edició en català i castellà. Preu: 190 ptes. (Iva inclòs.)

El trobareu a les llibreries o al Centre de material catequètic.

C/. Talamanca, 5-7. MANRESA (Barcelona). Tel.: (93) 872 15 43.

PUBLICACIONS DEL SECRETARIAT INTERDIOCESÀ DE CATEQUESIS DE CATALUNYA I LES ILLES

PASTORAL RURAL

El nas del pagès i la TV

El Departament de Pastoral Rural, el mes de febrer, reflexionà sobre l'impacte de la TV en el món rural. El pagès sap que la Constitució garanteix una informació objectiva, sense censura, i quan hom difon notícies i documents relacionats amb el fet religiós es dona una resposta al buit ontològic de la condició humana. L'home conscient o inconscientment, abans i després de Hamlet continua amb el "to be or not to be". El misteri de Déu ens envolta més íntimament que no pas els anuncis de sabó i d'electrodomèstics.

El pagès té el nas fi. Endequina que el món religiós ha quedat desprestigiado, és l'últim en el ranking de l'audiència. El nas del pagès olora que es poden treure a la pantalla els draps bruts de tots els estaments menys la banca i l'exèrcit. El nas del bon pagès endequina la maniobra oculta de desviament de l'atenció pública dels problemes més humans; abans, la tapadora era el futbol; ara, és el futbol el sexe; per dinar i per sopar, a l'entremés, a l'escudella, a les postres. Arribem a l'empatx públic i a una indigestió massiva.

Una informació equilibrada i objectiva anul·laria tabús i prejudicis en la moral i en el cristianisme i donaria els coneixements necessaris per formar opinions basades en fets objectius. Això no voldria pas dir que la TV es convertís en una catequesi pública. Però les opinions o judicis no estarien basats en el desconeixement del món de la fe. La TV té poder persuasiu superior a qualsevol altre mitja de comunicació, ajuda a formar opinions davant els esdeveniments més trivials

de la vida. Qualsevol tema lligat al fet religiós, una elecció episcopal, un viatge papal, una instrucció pontifícia, la TV ho redueix a debat polític.

El nas del pagès endequina les pressions dels grups hegemònics, els oligopolis, els interessos de mercat, les sensibilitats de grups polítics, les barreres psicològiques, les distàncies entre emissor i destinatari: és el gran laberint del qual depèn la informació objectiva.

L'any 1983 laics d'arreu de la península, presentaren 23 queixes a la premsa del tracte públic donat al món religiós. El llibre de l'Institut de Sociologia Aplicada: "Catolicismo en España" transcriu 26 queixes de l'Episcopat, del tracte del fet religiós en la TV. No existeix una croada orquestrada contra la religiositat, però la ignorància de periodistes, els prejudicis heretats fan que les notícies quedin distorsionades, exagerades, supèrflues i negatives. El nas del pagès olora que una societat de creients, oberta sempre a la Bona Notícia i alimentada per un Déu fet Paraula, manca de tècnics militants en els llocs clau diferent de com passa en les altres esglésies europees. Bisbes, monges, frares i capellans aquí, paguen els plats trencats. La Constitució garanteix una informació objectiva: solament els cristians militants la poden fer realitzable.

MN JOAN MARQUILLES I LLORENS Departament de Pastoral Rural

TARRAGONA

FINESTRAL DE

LA CARITAT

Una mica del teu, és la subsistència d'altres

TARRAGONA.—Tots sabeu que la nostra fita és anar a les arrels dels problemes que pateixen molts dels nostres germans, però no podem fer el sord ni deixar de donar resposta a les necessitats vitals, bàsiques d'aquells que les experimenten en la seva pròpia carn. Una mica del teu, fruit del gest de solidaritat i del compartir, pot pal·liar l'angoixa vital d'un altre.

7.87.—Dona sola, no pot pagar els rebuts endarrerits de la Seguretat Social. Per tal que després pugui cobrar la pensió, li falten 42.000 ptes.

8.87.—Matrimoni amb tres fills, no tenen feina ni cobren cap tipus d'ajut. Han quedat endarrerits del lloguer del pis i els ha arribat l'ordre de desnonament. Necessiten 28.900 ptes.

9.87.—Mare sola amb un fill deficient mental ja gran i bastant agressiu. Deu 7 mesos de lloguer, llum i alimentació. Té l'avis de desnonament. Per fer front a aquestes despeses acumulades, necessita 60.000 ptes.

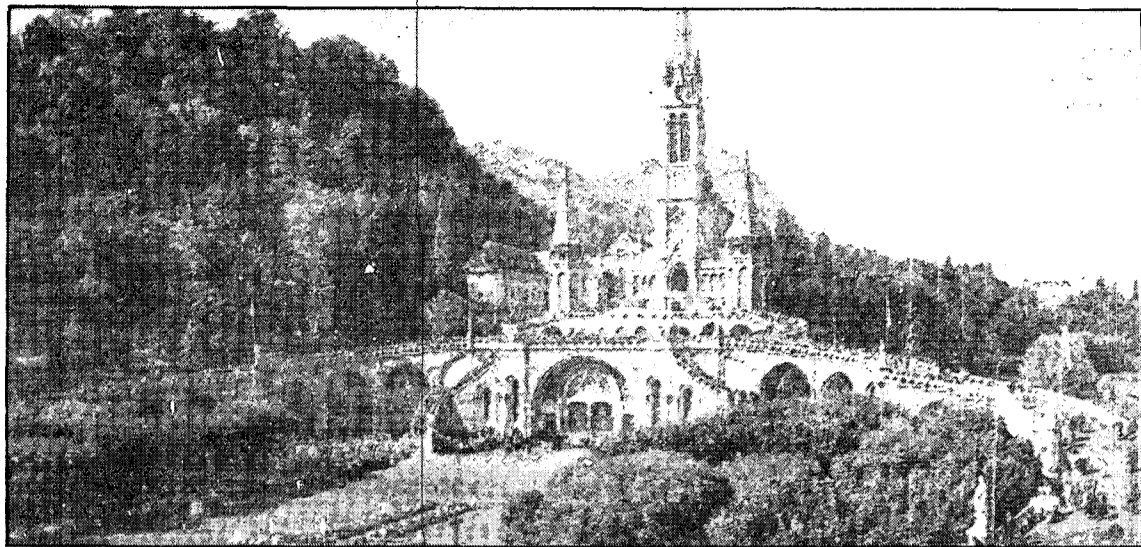
10.87.—Mare sola amb 6 fills al seu càrrec. No té feina ni cobra cap tipus d'ajut. Per pagar deutes d'alimentació, ja que no li donen crèdit, necessita 28.500 ptes.

11.87.—Mare sola amb 6 fills. Està molt malalta i no pot treballar. Perquè li continuïn donant aliments i pagar els deutes del pis, necessita urgentment 35.000 ptes.

12.87.—Matrimoni amb 2 fills, sense feina ni subsidi d'atur. Han hagut de treure un ull de la filla de 6 anys perquè hi tenia tumors. Per pagar l'operació van vendre el cotxe, però ara necessiten pagar l'ull ortopèdic que val 45.000 ptes.

Tots els casos són verídics i comprovats. Els que s'exposen avui, són els que hem cregut que tenien prioritats d'entre totes les demandes.

Els donatius podeu enviar-los a: Caritas Interparroquial de Tarragona Avda. Prat de la Riba, nº 35 - 43001 Tarragona.

L'assemblea internacional de les associacions de vídues s'aplegarà a Lourdes els dies 28-29 i 30 de maig amb aquest lema:

“Desencís i esperança”

BARCELONA.—Com es va fent cada cinc anys, aquest any 1987 tindrà lloc una nova Trobada dels Moviments i Associacions de Viudes de la major part de països d'Europa i representacions de terres més llunyanes.

Cada país participant organitza en la seva llengua la seva pròpia Assemblea. La F.A.V. espanyola, amb seu a Madrid, organitza la que reunirà les moltes Associacions de l'estat, que es preparen a fer cap a Lourdes per aquesta magna reunió. El tema que es tractarà serà: **DESENCÍS I ESPERANÇA**, estudiat des dels angles social, econòmic, polític, religiós, etc...

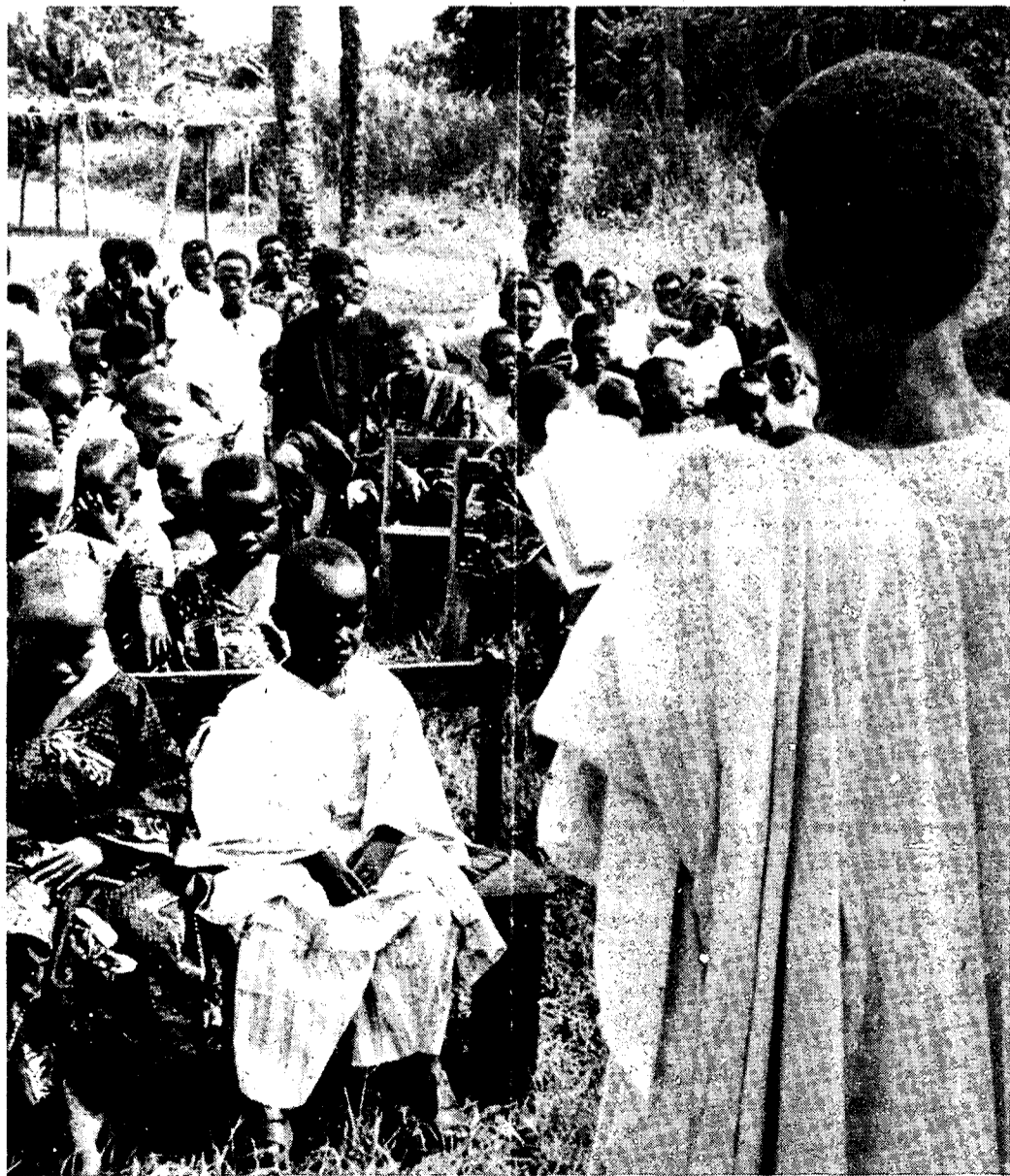
Com a cloenda, un acte conjunt reunirà totes les participants, —molts milers— en un ac-

te internacional que tindrà lloc a la basílica Pius X.

Les Associacions de Viudes de Catalunya pensen participar-hi en gran nombre. Sortiran autocars de les poblacions de Barcelona, Igualada, Sabadell, Tàrraga, Tortosa, Sant Sadurní i altres. Pensem tenir algun acte en la nostra llengua. I en el nostre “foulard” —que cada país porta de color diferent— hi escriurem “Catalunya”.

Fins a finals d'abril queda oberta la inscripció per tota viuda que hi vulgui prendre part. Cal dirigir-se directament a cada Associació. Per més detalls es pot telefonar a l'Associació de Barcelona Tel. 215 41 30 els dimarts i dijous de 6 a 8; o bé al 257 25 14 qualsevol dia.

OBRA DEL CLERGAT NADIU

Al TERCER MÓN més de 56.000 joves es preparen, en els Seminaris, per a servir els seus pobles.

Seran, com a Sacerdots, ministres de la reconciliació, impulsors del desenvolupament, companys dels més pobres.

Està comprovat que l'ajuda als Seminaris és la millor inversió en favor del TERCER MÓN.

- Una BECA de 300.000 ptes. facilita sis anys d'estudis.
- Per 150.000 ptes. es pot fundar una MITJA BECA.
- Un curs sencer, per 50.000 ptes.

Si voleu, us podeu comprometre a fer una aportació de 5.000 ptes. o més, cada mes, i domiciliar al pagament en el banc o caixa d'estalvis.

Nom
 Adreça
 Població.....Codi Postal.....
 Província.....
 Assumeixo pagar.....

Per INFORMACIÓ: Delegació Diocesana de Missions.
 C/ Bisbe Irurita, 5 - 08002 Barcelona. Telf. 317 91 94.
RECORDEU: “Els Seminaristes de Missions també són Seminaristes nostres”.

VIC

Clausura del procés de beatificació de Caterina Coromina

VIC.— Fa poc tingué lloc a l'església de la casa mare de les germanes Josefines de la Caritat, a Vic, la solemne sessió de clausura del procés de la causa de beatificació i canonització de la serventa de Déu, M. Caterina Coromina, la seva fundadora. L'acte fou presidit pel Bisbe Dr. Josep Mª Guix, assistint-hi el Tribunal eclesiàstic competent, el P. Joan Gabernet, S. J. autor d'un llibre biogràfic de la fundadora, religioses i una nombrosa concurrència que omplia la nau de l'església. És remarcà per a tots l'exemple de senzillesa i caritat que fou una constant en la vida de la serventa de Déu, des dels seus primers anys de pastoreta al Lluçanès, fins a la mort, l'any 1893, havent fundat l'Institut de les Religioses Josefines, veritables llars acollidores en l'amor de Crist per a tots els germans. És de desitjar que continuïn els favors rebuts per intercessió de la M. Coromina i així pugui arribar un dia no molt llunyà al santoral de l'Església i, sobretot, que els seus exemples d'amor, servei i fe ens siguin un estímulo per a tots.

GIRONA

Supera de bon tros el 0'7% que es demana que hi dediquin altres institucions

La diòcesi gironina va destinar el 1985 el 6'72% dels ingressos al Tercer Món

GIRONA.— Durant l'any 1985 l'aportació dels fidels catòlics de la diòcesi en col·lectes i donatius va ser de 235.000.000 de pessetes, dels quals 32.764.276 ptes. van ser destinats al tercer món (Missions, Clericat Indígena, Campanya contra la fam, Santa Infància). D'això es dedueix que un 13'94% de l'aportació dels fidels va destinar-se al Tercer Món.

Si a l'aportació dels fidels hi sumem els diners que provenen de la Conferència Episcopal Espanyola, tenim que els ingressos totals del bisbat de Girona durant l'any 1985 pugen a 486.968.376 ptes.

Si tenim en compte que d'aquests ingressos totals 32.764.276 ptes es destinen al Tercer Món, podem deduir-ne que **EL BISBAT DE GIRONA, L'ANY 1985, VA DESTINAR UN 6'72% DELS SEUS INGRESSOS TOTAIS AL TERCER MÓN.**

Excursió a Taizé

Com en anys anteriors, la parròquia de Sant Pau de Girona organitza una excursió a Taizé per als dies 30 d'abril i 1, 2 i 3 de maig. A l'anada es visitarà la ciutat de Lió. Es preveu poder fer dos autocars: un per al jovent i l'altre per a la gent gran. Inscripcions: Srs. Ramon i Eugènia, telèfon 20 37 58.

Restauració de l'ermita de Sant Pau a la parròquia de Sant Pol de Mar

Darrerament, sota la direcció de la Comissió d'Art del Bisbat,

s'ha procedit a la restauració d'aquella capella del Maresme, que duu l'advocació de sant Pau. En la restauració ha aparegut el parament romànic de l'absis, amb tres absidioles menors. S'ha netejat la pedra i s'ha col·locat l'altar antic. També s'ha pavimentat el terra amb gres rústic i s'han tornat a obrir els finestrals. Enhorabona per aquesta restauració.

Caps de setmana per a matrimonis

La Fundació Amor i Veritat organitza caps de setmana per a matrimonis a la Casa d'Espiritualitat de Banyoles. Els proposa de renovar el seu amor i la seva vida familiar. Els caps de setmana són el 9-10 de maig i el 6-7 de juny. L'horari és el dissabte, de 4 a 7, i el diumenge, de 2/4 de 10 del matí a les 6 de la tarda. Els temes van des del sagrament del matrimoni amb el

que comporta de donació i compromís, diferències i complementarietats i confiança mútua, fins a estimar i entendre els fills i el tes-

timoni de la família davant del món. Per a informació i inscripcions: Josep Casadellà-Angela Oller. Telèfon 42 22 37.

CONSTITUÏT EL CONSELL PASTORAL PARROQUIAL

SANT FELIU DE CODINES.— Després dels pertinents contactes i conversacions, s'ha constituït en aquesta parròquia el Consell Pastoral que, en paraules del Vaticà II, investigarà i sospesará "tot el que fa referència a les obres pastorals, per a treure'n conclusions pràctiques, per tal de promoure la conformitat de la vida i l'actuació del Poble de Déu amb l'Evangeli". El novell Consell tractarà en la seva primera reunió de tot el concernent a la propera visita pastoral del Bisbe de Vic a aquesta comunitat. La inclusió d'aquesta notícia no és perquè sigui una novetat, ja que també hi ha consells pastorals en força d'altres parròquies, sinó en especial perquè de tant en tant va bé de recordar que aquest organisme és una realitat vivament recomanada pel Vaticà II tant a nivell de bisbat com a nivell de cada parròquia.

IMPROMPTU

Sales d'espera

A les sales d'espera dels antics metges de capçalera, diguem de família, una institució que sembla, lamentablement, perduda, imperava un silenci expectant, gairebé religiós. Allí no hi havia altra distracció que alguna revista passada de temps, mirar la cara dels presumptes, mai tan ben aplicat el concepte presumptió, malalts, volent endevinar per on trontollava la seva salut.

Si els presumptes malalts eren coneguts, s'encetava entre ells un diàleg en veu baixa, tant baixa que moltes vegades ni entre ells s'entenien. També era distret mirar el quadre de promoció mèdica del nostre doctor, que no mancava mai a cap sala d'espera, encuciosats per saber com era el nostre metge vint o trenta anys enrera i, amb una certa malícia, per veure com havia envellit...

Ara tot això és diferent, i les sales d'espera dels ambulatoris, pintades d'un blanc indefinit i ronyós, amb rengles de cadires que semblen preparades per una sala de conferències, són un guirigall enmig del qual pots saber, malgrat el rètol que reclama SILENCI, els fatigs del malalt de la quarta fila, els desenganys del de la primera i les enrabades mèdiques del del costat... i tot això al mateix temps.

Veritablement els temps han canviat i, amb ells els procediments mèdics que, moltes vegades, et fan sentir enyorança del passat.

ORIOI CAMPS

S'OFEREIX

Alt executiu jubilat. Est. univers. Carnet de conduir. Bona presència. Aquari. Per SECRETARI PARTICULAR o treball administ. Màxima seriositat i excel·lents referències. Escriure Ap. Correus 22.097 BARCELONA 08080.

GLOSSES DOMINICALS

La llum de Crist ressuscitat

L'Església creu fermament que Crist, mort i ressuscitat, dona llum i vigoria a tots els homes, per tal que siguin capaços de respondre a la seva vocació màxima. Així ho ensenya el Concili Vaticà II.

Però ¿quina és aquesta vocació de l'home? El mateix Concili ens ho explica: "en realitat la vocació suprema de l'home és una sola: la divina" (GS. 22). Consisteix a esdevenir fill de Déu, per la gràcia del Crist salvador i redemptor, perquè per tots els homes, sense cap distinció, Crist morí en la creu i ressuscità d'entre els morts, donant-nos aquella nova vida que ens fa clamar a Déu amb el nom de "Pare".

Malauradament la increença passa de llarg davant el misteri de Crist, que va entrar en la història humana, en la seva transcendència transfigurant, com Déu i home vertader. Prescindeix de Déu i cerca endebades el seu destí. Avui especialment, hom posa l'esperança d'un món més feliç en la tècnica i el progrés, que amb els seus avenços estan transformant la faç de la terra. I això fa que la vida social sembli totalment saturada d'ansies de progrés. Aquest s'ha convertit en un vertader mite. Les persones més admirades, les lleis millors, els costums més engrescadors són els "progressius". I ai d'aquelles coses que són titllades de "regressives"! Ningú no en fa cas, perquè se les qualifica d'"antiquades". Avui la gent té una confiança il·limitada per al progrés i sembla que la vocació de l'home consisteix a córrer irreflexivament darrera d'ell. Però el Concili va notar que el progrés pot portar també cap a la degeneració o cap a l'odi i que les forces que l'home ha suscitat poden oprimir-lo. Més encara, l'any 1963 Pau VI ja advertia que "el progrés perfecciona meravellosament els instru-

ments de tota mena dels quals l'home disposa, però entretant està caient en el buit, en la tristesa i en la desesperació".

Les persones més lúcides —creients o no— estan perplexes davant els descobriments del progrés científic de la humanitat. Perquè són ambivalents, com deia el Concili: poden servir l'home i poden esclavitzar-lo. ¿On porten els descobriments en el camp de la biogènesi, per exemple? ¿Van per un camí d'una veritable humanització o bé segueixen una ruta que condueix a una degeneració de l'home?

El darrer document de la Santa Seu sobre la bioètica ha insistit en el principi que el progrés tecnològic no és un valor absolut en si mateix. Necessita la saviesa d'uns principis ètics i socials per humanitzar les coses noves que l'home va descobrint. Perquè la ciència, sense criteris ètics, no és font de progrés, sinó que pot portar fatalment a la destrucció de la humanitat. L'Església, sense voler posar obstacles al progrés autèntic de la ciència, indica on comença la zona intocable de la dignitat de la persona humana.

Arribat a aquest punt de la meua reflexió, és raonable aixecar els ulls vers el Crist ressuscitat. Ell ens il·luminà en el camí de la vida humana. Ell ens explica què és l'home, quin és el sentit de la seva vida i quina és la seva vocació suprema; Ell també ens fa conèixer en què consisteix el veritable progrés de la humanitat. Perquè, com va ensenyar el Concili, "en realitat el misteri de l'home només s'acleara bé en el misteri del Verb encarnat" (GS. 22).

NARCÍS JUBANY
Cardenal-Arquebisbe de Barcelona

BARCELONA

L'arxiprestat del Llobregat va treballar sobre la Teologia de l'Alliberament

EL PRAT DE LLOBREGAT.— El Consell Pastoral va organitzar, durant el mes de febrer, tres sessions de formació permanent per als preveres de la zona, sobre la Teologia de l'alliberament. Joan Masnou, que fa poc ha arribat de l'Uruguai, i Xavier Morlans, consiliari de la JOBAC, que es dedica a l'aprofundiment i a la transmissió de la Teologia, van dirigir les sessions. El primer va aportar-hi sobretot la seva experiència, i l'altre la seva reflexió.

El nucli central de les trobades valorà que aquesta "teologia" —perquè no és simplement una doctrina—, partint de la realitat "martirial" del tercer món, busqui camins de trobada amb el Déu de Jesucrist.

Es remarca que la teologia no és un bloc monolític, sinó que té moltes tendències i que no n'hi ha cap que, per si mateixa, pugui atribuir-se el monopoli. Cada una procura de realitzar la seva tasca teològica en el moment concret de la història que li ha tocat de viure.

Fruit d'un part dolorós

La teologia de l'alliberament inscriu el seu naixement —fruit d'un part dolorós— en la història dels pobres d'Amèrica, i rep el seu baptisme eclesial a les comunitats de base. Medellín (1968) i Puebla (1979) van ser-ne els padrins. Aquests, sota la inspiració de l'Esperit i la mirada de la Mare de Déu de Guadalupe, patrona d'Amèrica, van oferir al poble oprimat no pas uns conceptes abstractes, sinó la solidaritat d'una Església "que té el deure d'anunciar l'alliberament... El deure d'ajudar que neixi aquest alliberament, de donar-ne testimoni i de fer que esdevingui un alliberament total. Perquè tot això té molt a veure amb l'evangelització" (Puebla, 26).

Amb un estil molt àgil es va examinar l'evolució del pensament teològic i les repercussions que té en la pastoral. També es va recollir amb esperança l'afirmació de Joan Pau II: "...estem convençuts que la teologia de l'alliberament no és simplement oportuna, sinó també útil i necessària" (9.IV.86).

Un bon tema de reflexió per a la URC:

"Els religiosos avui: signe i imatge"

BARCELONA.— Es tingué al Casal Borja la 2.ª Assemblea Plenària del curs, de la URC. El matí fou dedicat a un tema doctrinal: "Els religiosos avui, signe i imatge" a càrrec del P. Cebrià Pifarré, benedictí.

La sessió de la tarda comença amb la informació de les diferents activitats del Centre de Vida Religiosa i Espiritualitat de la URC. (CEVRE). Com a cosa nova aquest any, el curs per a novicis de 2on. any, el curs per a juniors —tallers— i el de formació de formadors.

A això segueix la informació de la Secretaria General, òrgan executiu de la URC. Hi ha hagut canvi de locals. Ara la seu de la URC és a Plaça Urquinaona, 11, 2on. 2.ª, tel. 302 43 67. Es continua fent sortir cada dos mesos el Full Informatiu de la URC i, creient que s'ha de sortir a fora, es mantenen informades de les activitats les diferents Delegacions dels MCS dels bisbats i Catalunya Cristiana. Se segueix d'altra part la vida de les

Congregacions.

Com a tipus de relacions hi ha les internes: Comissió Permanent, Assemblea Plenària, CEVRE, Vocalia de Pastoral Vocacional i Grup de Religiosos Joves. De cara a l'exterior i al conjunt de l'Església a Catalunya s'està en relació amb els responsables de vida religiosa dels diferents bisbats, amb la secretaria de la CET, especialment a través del SIRBIR, amb la Facultat de Teologia i amb el Secretariat d'Escola Cristiana.

Es dona a conèixer als Provincials que a l'Assemblea d'octubre s'ha d'elegir President de la URC i dos vocals que han acabat el mandat. I en segon lloc se'ls demana que es permeti a la Permanent d'experimentar una nova estructura del CEVRE. La resposta unànime és afirmativa.

El perquè d'una pastoral juvenil

El Secretari General fa després una consulta de prioritats sobre les finalitats que fixen els

Estatuts de la URC, manera de portar-ho endavant, i demana temes per a pròximes Assemblees.

Informació sobre la Vocalia de Pastoral Juvenil Vocacional, explicant l'Assemblea que tingueren 63 Delegats el dia 28 de febrer amb el tema central: "El perquè i el com d'una Pastoral Juvenil i Vocacional", i la participació després en 4 tallers. El fruit de tot aquest treball ha estat recollit per la Vocalia per a aprofundir-lo, ordenar-ho i remetre'l després als assistents.

També informaren els Religiosos Joves sobre llur II Trobada. Van reflexionar sobre el tema "Religiosos Joves portadors d'esperança pel món, per l'Església i per les Congregacions", introduït per Fèlix Martí. Van acordar tornar-se a trobar el diumenge 26 d'abril a Montserrat.

Altres informacions foren sobre el Casal Menjador del Raval i el Centre Obert per Transeünts. Es fa una crida als Provincials demanant col·laboració.

PATRONAT D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA

TRADICIONAL SORTEIG-1987

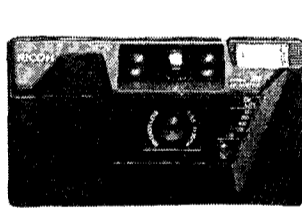
DONATIU: CENT pessetes.

1er. Premi. Un viatge per a dues persones a TERRA SANTA.

2on. Premi. Un Ciclomotor Derbi Variant Start amb intermitents.

3er. Premi. Una magnífica càmera fotogràfica RICOH AF SYSTEM.

4art, 5è, 6è Premis. Un transistor F.M. GRUNDING.

7è, 8è, 9è Premis. Un rellotge despertador QUARZ REISEWECKER.

10è, 11è, 12è Premis. Una calculadora.

EN SUPORT DE Catalunya Cristiana

El sorteig es farà el dia 29 de maig de 1987, davant de notari als locals del PATRONAT D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA, c/. València, 244 - Telf. 215 27 39 - 08007 Barcelona

Qualsevol taló estripat o esmenat serà nul. Caduca als tres mesos.

El dipositori: Joan E. Jarque i Jutjar President del Patronat d'Amics de Catalunya Cristiana

NECESSITEM EL VOSTRE AJUT!

Desitjo participar en el TRADICIONAL SORTEIG 1987 en suport de CATALUNYA CRISTIANA

Envieu-me.....

Talonaris a 5.000 ptes.

Butlletes a 100 ptes.

Nom i cognoms.....

Adreça.....

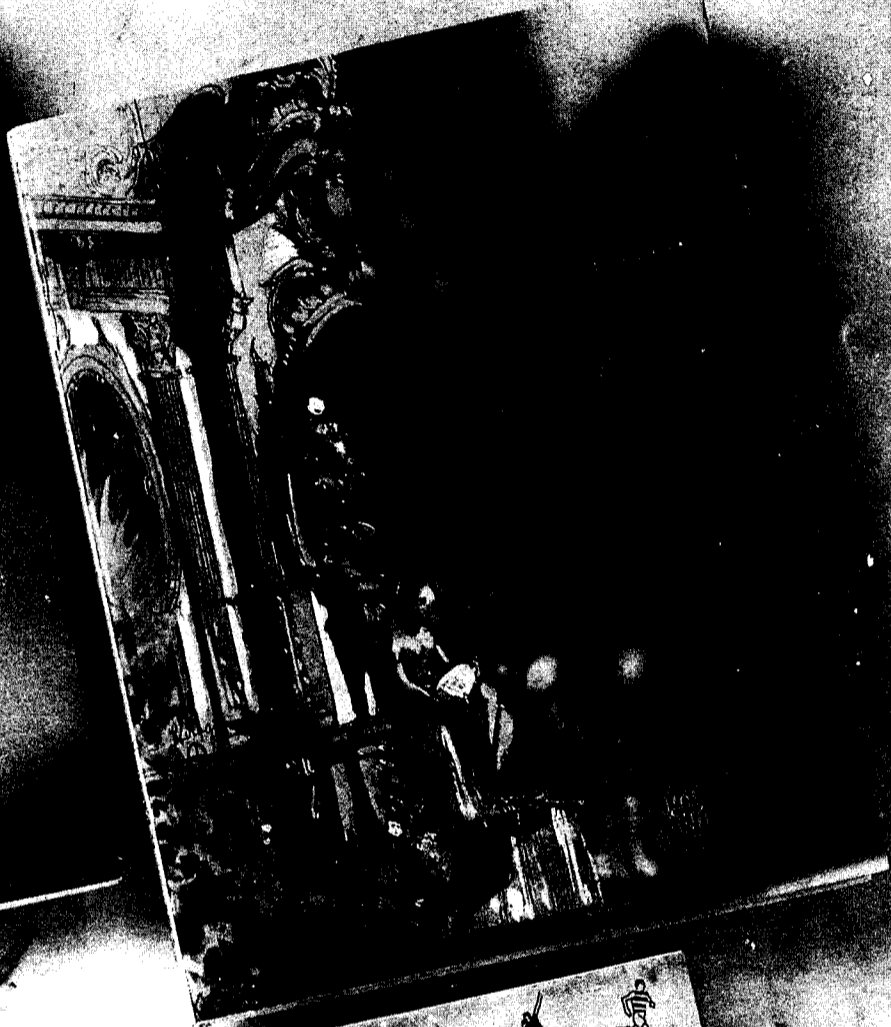
Població..... C.P.....

Trameto l'import per xec barrat que incloc gir postal

CATALUNYA CRISTIANA c/. València 244, 2n. 08007 BARCELONA

Singulars, representatius, documentals i apassionants.

COUNTERFORT

Entrevista amb el bisbe de Solsona, doctor Moncadas

El Concili i l'"Eclesiogènesi" familiar

Quines han estat, Dr. Moncadas, les principals aportacions del Concili Vaticà II en el camp del matrimoni i la família?

L'aportació més colpidora, la més cabdal, concreta i menys escoltada, malauradament, és el reconeixement o declaració que fa el Concili de la família com "església domèstica o familiar".

I això amb tots els elements vitals que comporta: els ministeris de l'Església familiar com són els d'evangelitzar, santificar i el d'il·luminar, ordenar i transformar els ambients i les estructures del món que ens envolta.

Les conseqüències d'aquesta

Francesc Romero, director dels programes religiosos de TV3 i Catalunya Ràdio, i també col·laborador de "Catalunya Cristiana" ha fet una entrevista al bisbe de Solsona, doctor Ramon Moncadas, en què s'ha tractat el tema "El Concili Vaticà II i la família". En fem una reproducció parcial.

visió conciliar de la família són clares: prioritat de la família en l'educació de la fe: els pares són els primers educadors de la fe dels seus fills, dels joves, de la parella, d'altres parelles cristianes o no creients.

Les parelles que es casen per l'Església o en l'Església haurien de pensar que es comprometen a bastir una Església domèstica i, a més a més, una "escola del més ric humanisme" amb els seus valors

humans i evangèlics. Aquesta missió eclesial de la família ningú no la pot suplantar.

El Concili, Bisbe Miquel, creieu que ha trobat resistències a casa nostra?

És evident. Hi ha hagut, des d'un principi, una manca de preparació i de maduresa humana i cristiana en tots els estaments: matrimonis, religiosos/es, preveres i, fins i tot, bisbes.

El Concili demanava, i encara demana, un canvi de mentalitat i d'actituds, una conversió que comporta temps, bastant de temps, i voluntat. Resten, encara, Déu meu!, les línies que en diríem lefevbriana i la sana línia conciliar, i no podem oblidar la campanya (que arrossega a milers) anti-vida i anti-família i que, evidentment, està reforçada pels poders fàctics que governen el nostre món.

Durant aquests vint anys de Concili creieu que en aquest camp podem constatar alguns avenços?

D'entrada he de dir que jo també penso com la majoria de teòlegs de casa nostra, que la "restauració és ja impossible". L'últim Sínode ho ha deixat ben clar.

Ja he dit abans que moltes de les aportacions conciliaris ja estan assumides i ben assumides per molts, gràcies a Déu.

Avui podem dir que arreu tenim engegada una pastoral familiar renovada: pluralitat de moviments familiars, centres de preparació per al matrimoni, instituts de la família, centre d'estudis familiars (C.E.F. a la Facultat de Teologia de Catalunya), centres d'orientació familiar (C.O.F.) d'inspiració cristiana (Sant Joan

de Déu a Barcelona), delegacions diocesanes de la família. Secretariat interdiocesà a Catalunya. Revistes, publicacions abundoses i actuals.

Oi que l'aplicació concreta dels principis generals del Magisteri han creat situacions de conflictivitat?

Sincerament, penso que s'ha exagerat bastant aquesta conflictivitat si tenim en compte el camp immens de la doctrina del matrimoni i de la família. Aquesta doctrina rica, ampla i positiva ha estat globalment ben acceptada i, fins i tot, en sectors més lúcids, amb entusiasme.

El que passa és que han sorgit dificultats en l'aplicació d'alguns "punts" molt concrets que afecten la vida familiar i matrimonial. Com és ara la normativa que fa referència a la "paternitat responsable" o "regulació de naixements".

Ens podrieu dir, Bisbe Miquel, quines han estat les aportacions de les ciències de la família i com les ha fet seves la pastoral familiar?

Resumint molt, diria d'entrada: Remarcar el valor i els drets de la persona humana i de la seva llibertat.

Subrallar, també, el caràcter progressiu i les dificultats reals en la formació de la personalitat de l'home des que neix fins a la mort.

La gran transcendència dels "primers anys" de la vida del nen (fins i tot abans de néixer) i, per tant, la necessitat d'un clima conjugal: sa, càlid, serè, paternal i, ensems, maternal.

La necessitat insubstituïble de la família per tal de formar una

persona humana i equilibrada avui i en l'esdevenidor. La família, segons els sociòlegs, els psicòlegs i els teòlegs, té futur.

La importància de la sexualitat i la seva integració en la persona per tal d'assolir un viure i una relació gratificant i creativa. Penso en les relacions interfamiliars en la societat i en l'Església.

Hem de reconèixer, és de justícia, que l'Església ha fet i fa un gran esforç (amb mitjans ben pobres) per a integrar aquestes aportacions de les ciències de l'home dins la pròpia doctrina.

No resten, però, senyor Bisbe, algunes pors?

Certament que hi són encara. Però, qui no esguarda amb prudència a la dreta i a l'esquerra abans de creuar un carrer de molt trànsit? No és un instint de conservació ben raonable?, més que por!

Els mateixos investigadors científics, aliens a la nostra fe, tenen veritable por i demanen prudència raonable davant les possibilitats destructores de la manipulació genètica feta a la lleugera.

Quines seran, Dr. Moncadas, les aportacions de les famílies al "Sínode dels Bisbes" de la tardor d'aquest any 1987 sobre el tema dels laics?

Davant el Sínode sobre "Els laics a l'Església i al món", que s'està preparant des de fa temps, jo he pogut constatar en nombroses famílies militants una expectació transida de joiosa esperança, un suport i una actitud de pregària i no manquen certes pressions i queixes en clima constructiu.

Penseu que la majoria de laics a l'Església són famílies, i que aquestes en diverses ocasions han fet arribar als bisbes, que reclamen un lloc propi a l'Església i al món, com a "cooperadors de la gràcia" i "testimonis de la fe".

F.R.

claret

Roger de Llúria, 5 - Barcelona-10 - Tel. 301 08 87

Josep Mirade
VERDAGUERIANES

VERDAGUERIANES
Josep Miracle

Editorial Claret

Tres són els assaigs que integren aquest llibre: "Si Verdguer no hagués estat mossèn Cinto", "El Montseny en Jacint Verdguer" i "Verdguer, home". En el primer, Miracle passa revista al que fou la joventut del poeta i en subratlla tots aquells elements que podien foraviar Verdguer del sacerdoti. El segon

assaig és un aprofundit estudi sobre la influència que la gran muntanya del Montseny va tenir en l'esperit de mossèn Cinto. En el tercer, Miracle torna al seu vell tema sobre el fet vocacional de mossèn Cinto.

Col·lecció ELS DAUS nº 82.

136 pàgs. 625 ptes.

TARDOR
Converses amb un capellà retirat
J. Rovira Tenas

«El sant pare no és mai pessimista... Ell parla de reevangelitzar Europa... Opina que els bisbes d'Europa haurien de començar per prendre una posició comuna i trobar, llavors, el camí per a reevangelitzar aquesta Europa que, segons com, ha perdut el seu cristianisme».

Col·lecció ELS DAUS nº 84.

184 pàgs. 725 ptes.

ENCARA AVUI RESPIRO EN CATALÀ
Pere Casaldàliga

S'ha dit que el català és "un animal que s'enyora". Pere Casaldàliga amb aquest llibre paga tribut a la tradició, i així ho ha volgut fer palès des del mateix títol: *Encara avui respiro en català*. Només podem esdevenir universals a partir de les pròpies arrels. Si Casaldàliga ha esdevingut universal és perquè no ha renegat mai dels seus orígens. La fe cristiana, en aquest cas, no ha fet sinó il·luminar el seu camí.

Col·lecció ELS DAUS nº 86.

192 pàgs. 750 ptes.

Editorial Claret

FETS I CRITERIS

Una vida nova

La mort i la resurrecció de Jesucrist ens ofereixen a tots una vida nova. Si hem ressuscitat amb el Crist hem de cercar allò que és de dalt (Col 3,1).

Hem de netejar-nos del llevat que érem abans perquè siguem una pasta nova. Hem de celebrar la Pasqua cada dia, no amb el llevat de la dolenteria i de la malícia, sinó vivint amb sinceritat i amb veritat (cf. 1C 5, 6-8).

La resurrecció de Crist ha obert una etapa nova de la família humana. Cada any la Pasqua ens exhorta a viure el nostre baptisme i a renovar el nostre compromís d'emprendre una vida nova. Sant Pau ho deia als cristians de Roma quan els recordava que les exigències del baptisme són exigències de conversió i de santedat.

Els cristians no ho acabem d'entendre. Tenim el perill, millor dit, la temptació permanent, de viure un cristianisme diluït. I quan faig referència als cristians vull dir tots els membres del Poble de Déu: els pastors —bisbes i preveres—, els religiosos i religioses, els seglars.

Tots, o quasi tots, som persones que "anem tirant", volem ésser bons, fem obres bones, ajudem els altres... Però, ¿hem entès la vida nova del Ressuscitat?, ¿el nostre comportament correspon a les exigències d'aquesta vida nova que va inaugurar Jesús amb la seva mort i resurrecció?

¿Hem deixat les tenebres i vivim com a fills de la llum? ¿Hem deixat l'esclavatge del pecat i vivim com a persones lliures? ¿Hem trencat les cadenes de l'egoisme i vivim sempre moguts per l'amor?

La vida nova del Ressuscitat és una vida d'amor. Som cridats a una comunió fraternal d'amor amb la gràcia de l'Esperit Sant a través de la qual s'exercita la fe i caminem en l'esperança vers la plenitud del Regne.

Aquesta vida nova d'amor no és el fruit del propi voler i és molt més que el resultat fràgil de la generositat humana, perquè "l'amor de Déu ha estat vessat en els nostres cors per l'Esperit Sant que ens fou donat" (cf. Rm 5,5).

La vida nova vol dir donar-se als altres sense mesura. Sant Joan no té pas por de dir-ho: com el Crist ha donat la seva vida per nosaltres, nosaltres hem de donar la vida pels altres.

Una vida nova segons l'Esperit de Jesús comporta una nova manera de veure les coses i de jutjar-les sempre en relació amb el progrés del Regne.

Examinem de quina manera "vivim" una vida nova. Ho podem comprovar veient si el nostre servei als altres és més generós, si el fem il·luminats per la fe, si ens ajuda a despollar-nos de nosaltres mateixos i si ens dona set d'una vida cristiana més profunda.

Sens dubte sentim sovint la nostra feblesa per viure aquesta vida nova, però en aquest diumenge de Pasqua l'Esperit ens ajuda a escoltar la força del "Crist ha ressuscitat, Al·leluia!" Responguem amb la certesa de la fe: "Realment el Senyor ha ressuscitat, Al·leluia!"

RAMON TORRELLA I CASCANTE
Arquebisbe de Tarragona i Primat

GRANADA

Preparatiu per al Sínode diocesà

GRANADA.— Ja ha estat redactat un Avantprojecte del Programa de Renovació Diocesana, que culminarà en el curs 1989-90 amb un Sínode Diocesà.

L'equip coordinador, sota la presidència de l'arquebisbe, monsenyor José Méndez Asensio, ha programat els següents passos:

— Dedicar els propers mesos a treballs de preparació, a saber, formulació d'aportacions per els grups eclesials, incorporació d'aquestes a l'avantprojecte i aprovació definitiva del programa de renovació. Després es procedirà a la redacció i impressió dels temes i altre material.

— El desenvolupament del programa s'indica el proper mes d'octubre. La fase prèvia al Sínode o Assemblea tindrà una durada de dos cursos: 1987-88 i 1988-89.

— El Sínode Diocesà —o l'Assemblea— tindrà lloc durant el curs 1989-90.

Sobre la dinàmica de tot aquest procés, l'Equip Coordinador determinarà seguir el següent esquema.

— Formació de grups eclesials de sacerdots, religiosos i seglars, preferentment a través de parròquies, moviments apostòlics o camps pastorals específics.

Aquests grups estudiaran dos temes cada trimestre, durant els dos anys de durada del procés en la seva fase prèvia.

— Al final de cada trimestre se celebraran Trobades d'arxiprestat o Sector. I al final de cada curs tindrà lloc una Trobada Diocesana.

Les conclusions d'aquestes Trobades Diocesanes seran la base, d'acord amb les normes canòniques vigents, per al Sínode Diocesà o, en el seu cas, l'Assemblea.

Sobre el temari, s'ha partit de la Carta de l'Arquebisbe de Granada titulada "Busquemos la renovación de nuestra Iglesia Diocesana", i s'ha fet una llista de dotze temes.

Semblantment com succeeix als països de la CEE

La FERAT demana el reconeixement civil dels estudis de Teologia

SALAMANCA.— La FE.R.A.T. (Federació Representants Alumnes de Teologia) d'àmbit estatal, reunida en Assemblea Ordinària els dies 27, 28 i 29 de març a la Universitat Pontifícia de Salamanca per tractar els temes:

- reconeixement civil dels estudis de teologia
- problemàtica actual de la Universitat
- situació dels laics en l'Església
- la dona i els estudis de teologia

ha decidit comunicar públicament les seves reflexions sobre la situació que travessa la Universitat Espanyola:

1.- Donada la importància fonamental que, a judici nostre, tenen les Ciències Humanes pel que fa a l'educació integral de la persona, considerem que el Pla de Reforma de l'Ensenyament mitjà no respon a aquest objectiu.

2.- Veiem imprescindible la participació activa dels estudiants en tots els òrgans de decisió de la Universitat. Igualment denunciem la total manca de transparència en l'actual elaboració dels plans d'estudi.

3.- Denunciem la discriminació respecte de les Universitats Privades que es fa palesa en:

- absència de llurs rectors com a membres de ple dret en el Consell d'Universitats.

Els membres de la FERAT critiquen el fet que només sorgeixi diàleg amb l'Administració central quan hi ha movilitzacions socials i alteracions de l'ordre públic.

- els obstacles existents per l'obtenció de títols acadèmics.
- la carència de subvencions que condicionen el dret constitucional a la lliure elecció d'Universitat.

4.- Ens preocupa especialment que no estiguin reconeguts civilment els estudis de teologia en les facultats de l'Estat a diferència d'allò que passa en altres països de la Comunitat Econòmica Europea.

5.- Considerem molt llastimos el fet que només sorgeixi diàleg amb l'Administració quan hi ha movilitzacions so-

cial i alteracions de l'ordre públic.

6.- Manifestem el nostre refús d'algunes de les proposicions del "Sindicato de Estudiantes", entre altres les que fan referència a l'ensenyament privat i a la supressió de les classes d'ètica i religió. Explicitem també l'absència total de representativitat d'aquest sindicat entre els estudiants de teologia.

7.- Per acabar, denunciem la preocupant manca d'informació —clara i objectiva— que acompanya tot el procés de manifestació i reivindicació estudiantil en els diferents mitjans de comunicació social.

XLV VIATGE CULTURAL

26 d'abril 1987

ENTRE LA BISBAL D'EMPORDÀ I GIRONA, UN ITINERARI MOLT INTERESSANT

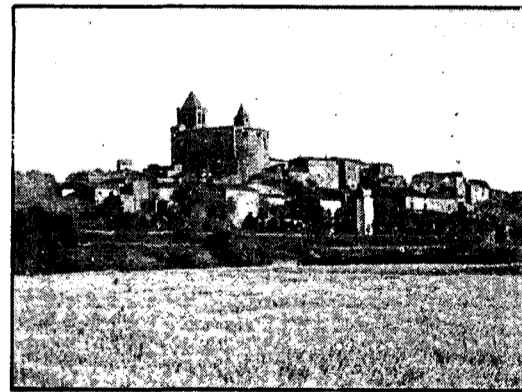
SANT SADURNÍ DE L'HEURA - SANT MIQUEL DE CRUÏLLES - CRUÏLLES - MONELLS - SANT GENÍS DE MONELLS - CASERIU DE MILLANS - MADREMANYA - SANTUARI DELS ÀNGELS

Monells.

Santuari dels Àngels

Madremanya.

Preu 2.500 ptes., comprenent viatge, visites, propines, sorteig de llibres i dinar al restaurant.

Per reserves de places truqueu al Tel. 215 28 05 Sra. Montserrat. La sortida serà a les 8 en punt del matí, carrer de València, xamfrà Balmes.

Dinarem a L'HOSTETGERIA

DEL SANTUARI DELS ÀNGELS

Preguem els participants en els viatges culturals de CATALUNYA CRISTIANA, que assisteixin a la missa vespertina del dissabte, en els seus llocs de costum, ja que no podem garantir la tornada, en hora hàbil per complir el precepte dominical.

AVIS

La Direcció del Viatge Cultural es reserva el dret d'anular l'excursió i de modificar l'itinerari anunciat, durant el viatge, si les circumstàncies ho aconsellen.

Josep Maria Ainaud de Lasarte, escriptor i historiador

“El poble és el protagonista de la història”

El nom de Josep Maria Ainaud de Lasarte es relaciona de seguida amb el món de la història i la cultura catalanes. Testimoni d'excel·lència de la història dels últims seixanta anys, Ainaud de Lasarte ha fet una anàlisi clara i a l'abast de tothom del nostre passat. Gran coneixedor de tots els aspectes de la nostra història, Ainaud sempre s'ha caracteritzat per voler acostar la història i la cultura en general a tothom. Les seves freqüents aparicions a la ràdio i la televisió, així com la seva feina en la revista d'història popular “Historia y vida”, ho testimonien.

Nascut a Barcelona el 13 de juny de 1925, estudià a l'Escola Montessori de l'Ajuntament i a l'Institut Escola de la Generalitat. En els anys difícils de la postguerra fou secretari del Front Universitari de Catalunya, de la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya i de “Miramar”, entitats que lluitaven per mantenir l'esperit català a la Universitat i redreçar la nostra cultura perseguida. Seguí els cursos dels Estudis Universitaris Catalans i es llicencià en Dret, a l'Universitat de Barcelona, l'any 1952. Fou també un dels fundadors de la Societat Catalana d'Estudis Jurídics, Econòmics i Socials l'any 1948, i en fou elegit secretari general.

—Com veu el moment actual de la cultura catalana?

—Veig que hi ha moltes coses positives, però caldria fer-ne moltes altres. La cultura a Catalunya és essencial per enfortir la nostra identitat nacional. Catalunya és essencialment una cultura, no un poble o una raça, sinó una cultura, i aquesta cultura cal que arribi a tothom. Això és el que encara no tenim. La cultura encara és privilegi d'uns pocs i encara no és el patrimoni de tots. A mida que anem creant la cultura entre tots, tothom hi podrà participar, no solament en la seva difusió sinó també en la seva creació.

—Com pot aconseguir-se això?

—En primer lloc, les institucions polítiques, com menys intervinguin en la vida cultural, millor. O sigui, s'ha de deixar bàsicament en mans de la societat i les institucions s'han de limitar a donar-hi el suport econòmic i de difusió que calgui. Ara, hi ha alguns aspectes que sí que són essencialment propis de les institucions. Per exemple, la conservació, investigació i difusió de la cultura. En el primer cas, les institucions hi tenen molt a fer. En els darrers anys a Catalunya hem perdut gran part del nostre patrimoni cultural, i això és greu. S'ha parlat molt de fer un museu d'art contemporani, però durant aquests anys s'han deixat perdre els grans fons de Miró, Picasso, Gargallo i Juli González. Això corresponia a les institucions, que han de vetllar per la conservació de la cultura. Si anem per alguns monuments públics de

Catalunya, des de Sant Pere de Roda fins a Sant Cugat del Vallès, ens adonarem que estan molt deteriorats i, en canvi, les institucions s'han gastat milions en altres coses menys importants. No hi hagut un criteri de prioritats, perquè a Catalunya no hi ha hagut política cultural. S'han fet activitats culturals, moltes d'elles bones, però no política cultural, que hauria de consistir a tenir uns objectius, unes prioritats i uns pressupostos.

Home polifacètic

L'any 1974, Josep Maria Ainaud organitzà el V Centenari del Llibre Català i coordinà molts esforços dispersos per tal de preparar el Congrés de Cultura Catalana. Ha donat suport actiu a diverses activitats promotores de l'escola catalana, com l'Escola de Pedagogia Musical, i ha publicat la sèrie de biografies “Els nostres mestres”. Fou un dels fundadors

del Grup d'Advocats Demòcrates i secretari de la Comissió de Defensa de la Cultura Catalana, del Col·legi d'Advocats de Barcelona. Membre de la Junta directiva i consultiva d'Omnium Cultural. President dels “Amics de l'Institut-Escola”, i vice-president dels “Amics de la UNESCO”. Ha col·laborat en les tasques de l'Institut Municipal d'Història de Barcelona, del Centre de Documentació Política, dels “Amics de Gaspar de Portolà”, de la Fundació Jaume I i de la Fundació Alexandre Galí. Membre fundador de l'associació “Cultura i entorn”.

—S'ha avançat en el terreny de la llengua?

—En conjunt, s'ha avançat. Però més lentament del que pensàvem. Ara hi ha més gent que entén el català que abans. Però una cosa és conèixer una llengua i una altra és utilitzar-la. La política lingüística de la Generalitat consisteix en, primer, que tothom entengui el català i el castellà, però el castellà no és

problema perquè ja l'entén tothom. Després, que tothom utilitzi el català. De moment, tot just som a la primera fase. Estem fent un gran esforç perquè tothom entengui el català, ara, d'aquí que tothom l'utilitzi encara hi ha molta feina a fer.

Estudis de Prat de la Riba i Macià

El nostre interlocutor ha estudiat els homes i les institucions de la nostra història contemporània: “Prat de la Riba, home de govern” (1972), en col·laboració amb Enric Jardí; “Domènech i Montaner” (1972), “Els anys del franquisme” (1978), “Ventura Gassol” (1984) i “Francesc Macià” (1987). Les seves obres sobre Prat de la Riba foren premiades per l'Institut d'Estudis Catalans i pel Col·legi d'Advocats de Barcelona.

—Es coneix prou bé la història de Catalunya?

—No, la gent no la coneix. Durant quaranta anys, l'expli-

cació de la història ha estat o prohibida o marginada. Aleshores, els catalans no coneixem la història pròpia del país. Els esforços que s'han fet han arribat tan sols a petites parcel·les de la població. En això, les institucions encara tenen molt a fer. Crec que una de les coses importants que es poden fer els propers anys és conèixer la identitat nacional de Catalunya, sense cap mena de partidisme, però amb una clara visió de comunitat nacional. I això passa per conèixer la història pròpia. Per això encara falta molt.

—Es pot manipular la història?

—Sí, ara, sempre que hi hagi honestat en l'anàlisi, no diré que sigui manipulada, és interpretada de manera diferent. Interpretar-la és una cosa i manipular-la és una altra. M'agrada dir que no interessin. Per exemple, molts historiadors que s'han titulat marxistes han utilitzat l'anàlisi marxista, molt vàlid en alguns aspectes, per manipular la història i silenciar aquells aspectes que no volien fer servir.

“Els joves han de fer la història”

—Quins moments decisius veu en la història de Catalunya? En quins moments clau tallaria la història del nostre país?

—No la tallaria en cap moment. La història és com un corrent d'aigua que, pot ser a la superfície o subterrània però que sempre raja. De vegades, quan diem que aquest és el moment més important fem una divisió que no és del tot justa. En aquest any es faran algunes commemoracions —centenaris, mil·lenaris, etc.— però no sabem si aquest any ha nascut una persona de la importància d'un Prat de la Riba o d'un Macià. Hem d'esperar cent anys a fer les commemoracions. Doncs bé, la història no té aquests trencaments. El que té són moments crucials, en els quals el país pot seguir una línia o una altra. No vol dir que siguin els més importants, però són crucials. Són en aquests moments en els quals s'han de fixar els joves, ja que són ells els que han de fer la història. El passat ja no es pot canviar. La història no es pot manipular. S'ha d'investigar, estudiar, difondre... però deixar-la com està.

L'any 77, a la manifestació de l'11 de setembre, la gent va fer història, perquè si la gent no hagués anat a la manifestació de l'11 de setembre no hi hauria hagut Estatut ni el retorn del president Tarradellas. Les coses haurien continuat com estaven. Si només haguessin sortit al carrer deu mil persones, continuava el règim que hi havia. La gent va ser protagonista de la història. El poble és el protagonista de la història i els protagonistes de la història del futur són els joves.

tòria"

—Però, no s'ha fet una història massiva basada en persones, bandejant el poble?

—Hem de començar a entendre que el poble, amb els seus líders, és com realment fa la història. La Sagrada Família la van fer realment els picapedrers, però sense en Gaudí no hi hauria la Sagrada Família. Doncs bé, Catalunya, en aquest sentit, l'han fet algunes figures importants com Prat de la Riba i Macià, però sense el suport del poble no haurien pogut fer res. D'aquestes figures, les importants són les que saben ser catalitzadores d'aquells moviments que el poble sol no hauria dut a terme. Ara, compte a creure que aquestes figures soles haurien fet el que han fet. Quan els dirigents no troben el suport del poble o quan el poble no troba els dirigents, hi ha un moment d'estancament de la història dels pobles.

"L'Església és favorable a la identitat nacional de Catalunya"

Josep Maria Ainaud recorda com en temps de la dictadura s'aspiava ser cristià amb ser partidari del règim. Ell ho havia negat moltes vegades. Ara, fa una anàlisi sincera del paper de l'Església en els darrers anys al nostre país.

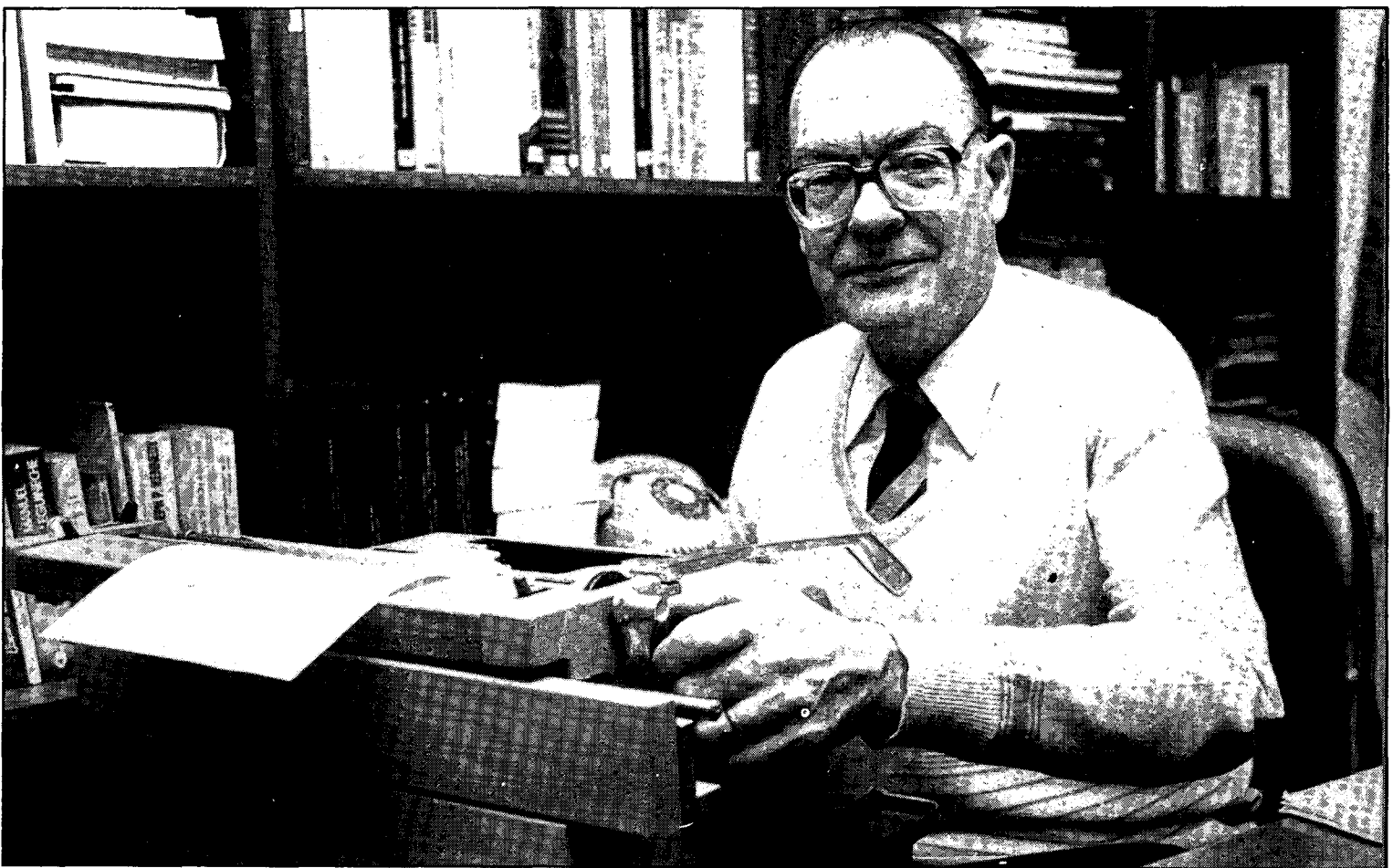
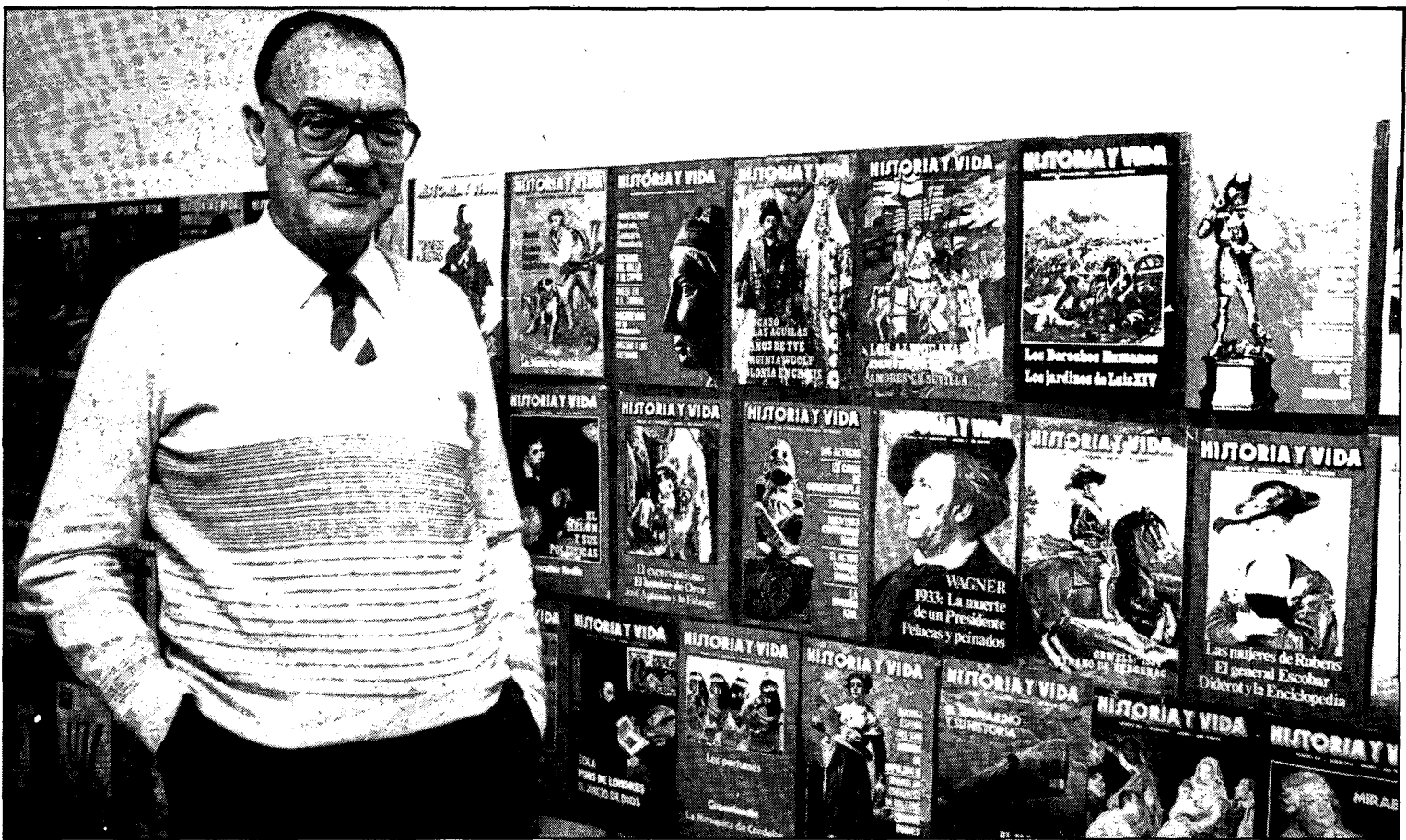
—Quina ha estat la contribució de l'Església a la història de Catalunya?

—Sempre que hi ha hagut llibertat, en la història de Catalunya, la intervenció de l'Església ha estat sempre positiva. Quan no hi ha hagut llibertat i alguns sectors de l'Església han acceptat aquest règim d'opressió, naturalment ha estat perjudicial. Amb tot, l'essència de l'Església a Catalunya ha estat sempre favorable a la nostra identitat nacional.

—Com veu la relació actual entre l'Església i la cultura catalanes?

—Bona. Un document com "Arrels cristianes de Catalunya" fa uns anys era impensable. El valoro perquè no ha estat fet per un sector determinat de l'Església. Perquè parlem del doctor Ferrer i Bages o el cardenal Vidal i Barraquer, però tots hem de recordar que durant quaranta anys hem mastegat doctrina nacional - catòlica - espanyolista des de Catalunya. Sí, la posició de l'Església en els anys darrers ha estat clarament favorable a les llibertats humanes i a la identitat nacional de Catalunya. No va ser així en els primers anys 40. En aquells temps, desgraciadament la posició de l'Església jeràrquica, com el Vaticà, era al costat del vencedor. Això són coses dolentes per a l'Església i la fe cristiana, però no han existit. Silenciar-ho és falsejar la història.

JOSEP COMAJUAN

Nacionalista i europeista

Josep Maria Ainaud i de Lasaerte milita des de 1976 a Convergència Democràtica de Catalunya. Conseller nacional, elegit pel V Congrés del partit, ha estat coordinador de la sectorial de cultura. Candidat al Senat a les llistes de Convergència i Unió el 1979, fou elegit diputat al Parlament de Catalunya, per Barcelona, a les eleccions de 1980. Ha estat membre del Consell Assessor de Cultura de la Generalitat (1984) i assessor cultural de Jordi Pujol. Treballa en la direcció de l'obra col·lectiva "Història de la nostra gent" i en l'edició de les "Obres completes" de Prat de la Riba.

—Com valora la seva estada al Parlament?

—Em va fer molta il·lusió participar en la represa d'una institució que per mi era la continuació de les Corts me-

dievals i del Parlament de la Generalitat republicana i, sobretot amb una gran possibilitat de futur. Però jo sóc una persona poc disciplinada, i no em complau la disciplina de partit. Crec que hi hauria d'haver una intervenció més directa dels parlamentaris. El Parlament es mou massa per grups i la intervenció del diputat perd pes. Si s'hagués de fer una antologia de discursos d'aquests deu anys en el Parlament de Catalunya, seria més aviat trista.

—Què representa per Catalunya entrar a la CEE?

—Tornar a casa. Ara, també hem de tenir en compte que la incorporació a Europa no és la solució de tots els problemes com a vegades se'ns havia dit. Jo he estat sempre partidari de la integració a Europa, però sempre he estat partidari de dir la

veritat. Ara ens trobem problemes amb el sector agrícola i ramader català perquè l'entrada a Europa, que l'hem feta per la porta de servei, surt molt més cara del que se'ns havia dit. L'entrada a Europa es va fer per un prestigi d'un partit concret, el PSOE. Es va fer pels interessos d'aquest partit, i, els altres que érem europeistes no hi podíem pas estar en contra però jo he advertit sempre del risc que corriem en acceptar l'entrada a Europa en aquestes condicions. I això es veurà encara més clar quan passi el temps.

—Quin és el paper de Catalunya en l'Europa del futur?

—Té el paper de fer de pont entre la resta de pobles d'Espanya i el conjunt d'Europa. Nosaltres, no hem entrat a Europa, sempre hem estat a Europa. De fet, Catalunya en sí no ha

entrat a Europa, hi han entrat els catalans. Catalunya haurà entrat a Europa el dia que el delegat català a Europa tingui al davant un cartellet que posi "Catalunya", al darrera una bandera que sigui la nostra i ens puguem expressar amb la llengua pròpia de Catalunya, que és el català, encara que naturalment es tradueixi als altres idiomes. Per això no cal ni la independència prèvia ni que Catalunya pugui ser un Estat sobirà. Tot això em sembla molt bé, però es pot entrar a Europa amb les condicions actuals. Ara, ens cal una condició prèvia, que tots els catalans hi estiguem d'acord. Com que desgraciadament tots els catalans no hi estem d'acord, i els diputats catalans que van a Europa cadascú va al seu aire, Catalunya a Europa no té el pes que hauria de tenir.

CALENDARI

HOMES I INSTITUCIONS

Diumenge, 19 d'abril. Pasqua de Resurrecció. Sant Lleó IX, papa; sant Expedit, sant Vicenç i sant Sòcrates, màrtirs. El sol surt a les 5'05 i es pon a les 6'35 (hora solar).
Dilluns, 20 d'abril, de Pasqua. Ntra. Sra. de l'Alegria. Sant Sulpici i sant Servilià, màrtirs i santa Agnès de Monte Pulciano, dominica.
Dimarts, 21 d'abril. Sant Anselm de Canterbury, bisbe doctor i sant Silvi, màrtir.
Dimecres, 22 d'abril. Sant Caius i sant Soter, papes; sant Leonides, màrtir i sant Apel·les, màrtir.
Dijous, 23 d'abril. Sant Jordi, màrtir. Patró de Catalunya. Sant Adalbert, bisbe màrtir. Festa major a Montgat, Puigverd de Lleida i Sant Jordi Desvalls. Fira a Corçà.
Divendres, 24 d'abril. Sant Pere Ermengol, mercedari màrtir; sant Fidel de Sigmaringa, màrtir i santa M.ª Eufràsia Pelletier, verge.
Dissabte, 25 d'abril. Sant Marc, Evangelista i santa Calixta, màrtir. Festa major a Balsareny, la Coma i la Pedra, Mas de Barberans, Maspujols i la Pera. Fira a Rellinars.

L'ESGLÉSIA CELEBRA

19 d'abril. Diumenge de la Resurrecció del Senyor. Vetlla Pasqual. Lectures: Primera, Gn 1,1-2,2, S 103, segona, Gn 22,1-18, S 15, tercera Ex 14,15-15,1, Ex 15,1-6;17-18, quarta, Is 54,5-14, S 29, cinquena, Is 55,1-11, Is 12,2-6, sisena, Ba 3,9-15.32-4,4, S 18, setena, Ez 36,16-28, S 41, epístola, Rm 6,3-11, S 117, evangeli Mt 28,1-10.
Missa del dia de Pasqua: Lectures: Primera, Fets 10,34a.37-43, o bé 1C 5,6b-8, S 117, segona Col 3,1-4, tercera Jo 20,1-9, o bé: Mt 28,1-10.
20 d'abril. Dilluns de la setmana I de Pasqua. Lectures: Primera, Fets 2,14.22-32, S 15, segona Mt 28,8-15.
21 d'abril. Dimarts de la setmana I de Pasqua. Lectures: Primera, Fets 2,36-41, S 32, segona Jo 20,11-19.
22 d'abril. Dimecres de la setmana I de Pasqua. Lectures: Primera, Fets 3,1-10, S 104, segona Lc 24,13-55.
23 d'abril. Dijous de la setmana I de Pasqua. Lectures: Primera, Fets 3,11-26, S 8, segona Lc 24,35-48.
24 d'abril. Divendres de la setmana I de Pasqua. Lectures: Primera, Fets 4,1-12, S 117, segona Jo 21,1-14.
25 d'abril. Dissabte de la setmana I de Pasqua. Lectures: Primera, Fets 4,13-21, S 117, segona Mc 16,9-15.

Litúrgia de les Hores: Tot propi.

DE AQUÍ Y DE ALLÀ

Senyor dels cels i de la terra, oiu-me (Judit)

Hi ha ànimes les quals contemplant un jardí amb aïroses palmeres i una font saltadora, l'ambient matisat de l'or solar de l'hora baixa, senten Déu i en la brisa tenen la sensació d'un brunzit diví. Són tan poèticament místiques, que els falta poc per dir allò de l'infant Samuel: —"Parleu, Senyor, que el vostre servent escolta". Déu, és al començament de la Creació, com qualsevol riu suposa en alguna contrada de muntanya la deu que s'escola. Nosaltres i les coses som tent i tant del Creador que, el mateix Sartre, en un moment d'emoció inexplicable en ell, arribà a dir: —"Només Déu existeix; la resta, tan sols és il·lusió òptica". No necesito pas milions d'estrelles al firmament per creure; una de sola que em faci l'ullet em basta. Les ales de Déu ens cobreixen, com l'àliga els seus pollets. Som a la casa de Déu el qual no se n'anà, un cop acabada la Creació, com el paleta deixa la casa que ha alçat. Som al seu tabernacle i, per la bomba atòmica de Hiroshima l'home pot, si vol, entendre allò que és el pecat. No profanem les sendes clares per on Déu camina.

PERE CAMPÀS BONAY
 Monestir de L'Estany

La diada de Sant Jordi

Quin llibre puc comprar?

Encertat és el costum de comprar un llibre el dia de sant Jordi. Pot ser per nosaltres mateixos o per obsequiar un familiar o amic.

La dificultat rau quan hem d'escollir el llibre. Massa sovint ens deixem portar per la publicitat anònima, l'interès de la qual és més vendre el producte que no pas fer-ne una valoració intrínseca i adequada.

No voldríem pas influir en la voluntat del lector a l'hora de comprar un llibre. El que sí podem fer és suggerir i recomanar la col·lecció "Cultura i pensament" que un dia fundà "Terra Nostra, S.A.", filial de "Catalunya Cristiana". La intenció en crear una col·lecció fou "que els pensadors, científics i artistes facin arribar el seu patrimoni intel·lectual a un sector ampli de la societat; contribuir que el savi sigui generós amb els menys iniciats, i que la ciència sigui assequible a una majoria i arribi al poble", perquè això també "és fer país".

Alguns volums de la col·lecció

apleguen d'una manera àmplia certs articles ja publicats a "Catalunya Cristiana". Així els primers són de Francesc Nicolau, conegut pels seus escrits de divulgació sobre l'evolució de les espècies, l'estructura de l'univers, la constitució de la matèria, etc. Altres autors són Joan E. Jarque i Jutglar, director de "CC", Francesc Gamissans i un proper, Joan Valls. El volum del Dr. Jarque es titula, "Afinant", i el compon uns punts de reflexió curts i reeixits sobre un ventall extens de temes: Déu, la fe, Maria, l'Església, el Papa, la vida cristiana, la política i el país, etc. "Som humans" és el títol de Francesc Gamissans, conegut escriptor de coses franciscanes, guionista de Radio Nacional d'Espanya a Barcelona i redactor de "CC". Aquest volum aplega 14 àmplies entrevistes amb personatges famosos internacionalment en el món de la teologia, de la ciència i la tècnica, de la literatura, medicina, pedagogia, art i política. Com des dels seus coneix-

xements, podem esmentar, Helder Camara, Adolfo Pérez Esquivel, Leonardo Boff, Roger Schutz, i del nostre país, Joaquim Barraquer, Jordi Pujol i Marta Ferrusola, Folch i Camarasa, Montserrat Gudiol, Xavier Clúa, etc.

Cal dir, però, que a la col·lecció li ha mancat una infraestructura per la seva difusió i distribució. Això fa que no arribi a molts lectors als quals podria interessar. Malgrat tot, podeu adquirir els volums d'aquesta col·lecció a les llibreries de Barcelona, "Claret", "Hormiga de Oro", "PPC", "Casa del Llibre", "Blanquerna", "Llibreria San Pablo", "Hogar del Libro", etc., o adquirir-los directament a l'Administració de "Catalunya Cristiana". Tots els volums van profusament il·lustrats i el seu cost està a l'abast de tothom.

Estem convençuts que aquests llibres poden agradar als lectors i ens agrairan que els hàgim recomanat per sant Jordi.

JOSEP ARNAU i SOLER

ADULTS EN LA FE

La dignitat de la persona humana

JOAN GUITERAS i VILANOVA

L'Església, en el concili Vaticà II, expressà la seva actitud solidària amb la humanitat. Hom troba, en els documents conciliaris, una postura amara de fraternal sintonia. Sí, és allò del clàssic: "res de l'humà m'és aliè". Hi ha, no obstant i això, quelcom més profund: "l'Església és el sagrament universal de la salvació".

En efecte, l'Església és ancorada en el "misteri" —el disegni— del Déu que vol que tots els homes se salvin. Es tracta d'un voler eficaç. Fet realitat pel naixement, vida, mort i resurrecció del Fill de Déu. Per l'efusió de l'Esperit de veritat i d'amor. L'obra salvadora, per voler del Senyor, és prosseguida per la comunitat cristiana. Tot, doncs, a favor dels homes. Una Església portadora de Crist per a la humanitat. Camí cap a l'home.

Per això, en la Pasqua, quan Crist és celebrat com a Cap de la humanitat renovada, val la pena referir-se a la constitució pastoral "Gaudium et Spes" ("Joies i esperances"). Rastre memorial del destí de l'home. Testimoniatge lluminós de la solidaritat del cristianisme amb el món. Visió positiva i realista del panorama dels nostres temps.

L'esquema de "Gaudium et Spes"

Aquest document pastoral, index clar del diligent cor de l'Església, connectat totalment amb la constitució dogmàtica "Lumen Gentium", la que s'ocupa de descriure l'Església, té el següent esquema general: **Introducció:** Solidaritat de l'Església amb la humanitat. **Exposició preliminar:** La condició humana en el món d'avui. **I part:** L'ESGLÉSIA I LA VOCACIÓ DE L'HOMME: 1) La dignitat de la persona humana; 2) La comunitat dels homes; 3) L'activitat humana; 4) El paper de l'Església en el món

d'avui. **II part:** ALGUNS PROBLEMES MES URGENTS: 1) Dignitat del matrimoni i de la família; 2) La deguda promoció del progrés cultural; 3) La vida econòmico-social; 4) La comunitat política; 5) Cal construir la pau i la comunitat dels pobles.

Aquest simple index ofereix un horitzó molt important. Fins a marcar l'acció cristiana i alliberar-la de tot fals espiritualisme que merès a desentendre's de la realitat humana. Amb aquest document s'esperona la vocació cristiana. Hom estableix uns principis bàsics i intenta d'apliar-los per a la millora de les condicions de vida. Es tracta, en definitiva, del Regne que s'inicia aquí i d'una salvació que abraça tot l'home...

Constructors solidaris

Queda, doncs, clara la disposició positiva i constructiva dels cristians, germans solidaris de tots els altres homes. No, els creients en Crist no són pas sabotadors de la vida ni del goig. Tampoc no són insensibles a les afliccions ni al dolor. No tenen permès, per cap concepte, d'evadir-se de la història. Amb llurs límits i pobreses, però també amb sinceritat i amor, volen col·laborar a l'edificació d'un món més humà. Tot, és clar, des de la fe en Crist Salvador. Conscients que el misteri de Crist il·lumi-

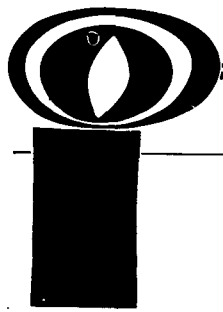
na el de l'home. I atesa, també, la limitació del mateix món, el qual suspira pel ple alliberament. L'esperança, cert, és real. El seu terme es troba, però, en la definitivitat del Regne. Per això el món, tot i que es pren seriosament, no és dut pas cap a la quimera del Càndid.

La persona ocupa el centre de tot

Moltes de les batalles actuals rau, sens dubte, en la concepció de l'home i del món. S'ha parlat dels desafiaments dels humanismes actuals a la fe. És de moltes maneres que s'afirma la possessió meravellosa i màgica de l'home nou o, com diuen altres, de la nova humanitat. Sempre, des de tots els angles, s'ofereix un alliberament dels esclavatges. Aquí es dona un xoc important. Disputen tenir un lloc les ideologies, els moviments socials i polítics. A sota, és clar, hi ha unes qüestions filosòfiques. Filosòfiques, sí, però, per això mateix, determinants de pautes de conducta.

El cristianisme, reforçant els valors humans amb la transcendència, infonent-los nova vigoria, posa la persona humana en el centre de l'existència i del món. Cap home, segons aquesta visió, no pot ser sacrificat pel bé del poble. És el que solem anomenar "personalisme". Valora l'home sense llevar res de la seva condició social ni de la seva tasca mundanal. L'home, des de la perspectiva bíblica, és intocable. Perquè és imatge de Déu. Per allò de "el que vau fer als altres, m'ho féreu a mi". El misteri de l'Encarnació, dut a terme en la mort i la resurrecció de Crist, ha suposat la reafirmació de la dignitat de la persona humana.

L'home és estimat per Déu. Cada home té un preu infinit. Per això mateix ha d'ascendir en la seva dignitat i el medi li ha de facilitar el desenvolupament integral.

La catequesi de la Vetlla Pasqual

Una part molt important de la Vetlla Pasqual la constitueixen les lectures bíbliques. La litúrgia de la Paraula, present en tota celebració litúrgica, es desplega en la Nit santa de Pasqua en un seguit de textos de l'antic Testament —Llei, Profetes i Salms— i del Nou Testament —Apòstol i Evangeli—. ¿Què més normal que això? ¿No afirma sant Pau que "la fe ve d'escoltar la Paraula de Déu? (Rom 10,17). Doncs, la nit de Pasqua és "la nit que torna a la gràcia i associa amb els sants els qui avui, a tot arreu, separats dels vicis i de la

fosc del pecat, creuen en Crist" (pregó pasqual). ¿No parlen les Escripures, totes elles, del misteri de Crist, tal com ho digué el mateix Jesús?

(Lluc 24,25-27.44-45, i Joan 5,39). Doncs "aquesta és la nit en què Crist, trencant els lligams de la mort, ha pujat victoriós dels inferns" (pregó pasqual). I ¿no és la Paraula de Déu la que crida l'home a la conversió, a la renovació, al baptisme i a la penitència? Doncs "aquesta és la nit santa i poderosa que allunya el pecat, renta les culpes, fa

innocents els caiguts, torna l'alegria als entristits..." (pregó pasqual).

La litúrgia de la Paraula de la Vetlla Pasqual és, doncs, com una síntesi, un curs intensiu, de la catequesi eclesial. ¿Com no hauríem d'aprofitar-la, cada any, aquesta taula de la Paraula, tan ben preparada, per fer l'últim repàs de la nostra vida cristiana abans d'acollir el Senyor Ressuscitat que ve a celebrar amb nosaltres el misteri de la seva Pasqua?

• La creació

"DÉU VA VEURE TOT ALLÒ QUE HAVIA FET, I ERA BO DE VERITAT"

Lectura del llibre del Gènesi (1:1-2:2)

La professió de fe cristiana comença sempre per Déu. El centre de la nostra fe no és l'home, sinó Déu, el nostre Creador i el que sempre ho manté tot en les seves mans de Pare provident. La dignitat igual de l'home i de la dona, el respecte envers la naturalesa, la possibilitat d'escrutar l'univers i de progressar en les investigacions científiques teneu una base que no ve de nosaltres: són l'obra de Déu, que ens ho ha donat. Ens ho està donant. La creació respira l'amor de Déu envers l'home. ¿L'advertim, aquest alè de Déu? ¿Què en fem, els homes, de l'obra de Déu? La vida, obra de Déu per excel·lència, ¿com la respectem en totes les seves dimensions, i en totes les seves etapes? La Pasqua de Crist és el retorn de l'obra de Déu a allò que Ell volgué des del principi: la comunió entre Déu i els homes.

• La fe

"SACRIFICI D'ABRAHAM, EL NOSTRE PARE EN LA FE"

Lectura del llibre del Gènesi (22:1-13,15-18)

Hi ha un home, en la història, que és el tipus dels qui creuen en Déu: és Abraham. Els jueus, els musulmans, nosaltres cristians, l'anomenem "pare". L'Escriptura presenta la seva existència com conduïda constantment per la Paraula de Déu, a la qual ell respon sempre amb l'obediència. Fins al suprem acte d'obediència: oferir el seu fill, en el qual les promeses de Déu s'havien d'acomplir. Així Abraham es converteix en una profecia de Déu mateix "que per redimir l'esclau ha sacrificat el Fill, amb una incalculable condescendència i predilecció" (pregó pasqual). Abraham està ben segur, d'altra banda "que Déu és poderós fins a fer ressuscitar els morts" (Hebreus 11, 19). El sacrifici d'Isaac, en aquesta nit de Pasqua, és per a nosaltres la imatge més plena del sacrifici pasqual de Crist, el fill d'Abraham (Mateu 1,1). ¿Vivim la fe com una obediència a la Paraula de Déu que determina la nostra vida? ¿Ens adonem del valor que té, en el nostre món, la professió de fe en Déu?

• L'Església

"ELS ISRAELITES CAMINAREN PER TERRA EIXUTA ENMIG DEL MAR"

Lectura del llibre de l'Èxode (14:15-15:1a)

"Aquesta és la nit en què el Senyor, en altre temps, va treure d'Egipte els nostres pares, els fills d'Israel, i els va fer passar a peu eixut el mar Roig" (pregó pasqual). Per això la lectura de l'Èxode és fonamental en aquesta Vetlla de Pasqua. "El mar Roig fou imatge de la font baptismal, i el poble alliberat de l'esclavitud, imatge del poble cristià" (oració després de la 3ª lectura). El misteri pasqual té en aquest fet de l'antic testament el seu preludi. De la situació de mort en què es trobava el poble en sorgeix la vida i la llibertat per la intervenció de Déu. Això és el que fa Jesucrist: de la mort a la creu a causa del pecat del món en sorgeix la glòria del Senyor i l'efusió de l'Esperit Sant als homes, i això és l'obra de Déu per a la nostra salvació. "Avui és el dia en què ha obrat el Senyor..." ¿Ens reconeixem com a obra de Déu? ¿Ens gloriem d'ésser el poble de Déu, el Cos de Crist, el Temple de l'Esperit, l'Església santa?

• El perdó

"EL SENYOR T'HA RECLAMAT AMB UN AMOR ETERN"

Lectura del llibre del profeta Isaïes (54:5-14)

Les paraules del profeta reprenen els grans temes de la història d'Israel i dels orígens de la humanitat —creació, diluvi, exili— i els projecten vers el futur amb esperança: Déu és fidel en el seu amor. Serà un espòs "amb un amor etern". D'una Pasqua a una altra, cadascú de nosaltres ha tingut ocasions per experimentar angoixes, ha comès infidelitats a l'Evangeli, s'ha sentit "batut per les tempestes, desolat..." però la Paraula d'amor etern de Déu ens perdona i ens manté fermes, sobre la roca. En Jesucrist, Déu ha manifestat com ens estima. "Què ens podrà separar de l'amor de Déu, revelat en Jesucrist, Senyor nostre?" (Romans 8:39). A la llum de les paraules profètiques entenem millor l'exclamació de l'Església: "Oh culpa sortosa que ens ha merescut un Redemptor tan gran!" (pregó pasqual). Quan, a la Vetlla pasqual, renovem el compromís baptismal, pensem en aquest amor de Déu.

• L'Aliança

"VENIU A MI, I US SACIARÉ DE VIDA. PACTARÉ AMB VOSALTRES UNA ALIANÇA ETERNA"

Lectura del llibre del profeta Isaïes (55:1-11)

El tema de l'aliança de Déu amb els homes està al centre del misteri pasqual de Crist. La Pasqua de Crist és el camí vers l'aliança. I l'aliança de Déu és la manifestació esplèndida de la seva gràcia. No és pas una aliança entre iguals, sinó la gratuïtat de Déu vessada sobre els homes. És, per això, una crida: "Veniu...". La nit de Pasqua és ben bé la nit per contemplar les meravelles de la gràcia de Déu amb nosaltres: l'aigua del baptisme, el pa de vida, el bo i millor de Déu per als pobres... La Paraula de Déu feta carn: Jesucrist! Ell sí que, en veritat, "ha complert la missió que el Pare li ha confiat". No hi ha res que comprometi tant com saber-se estimat. Per això la nit de Pasqua és la nit per renovar, per part nostra, el compromís de fidelitat als dons de Déu. "Oh nit, realment benaurada, que uneix el cel i la terra, nit en què l'home retroba Déu!" (pregó pasqual).

• L'Evangeli

"AVANÇA PEL CAMÍ QUE CONDUEIX A LA CLAROR DEL SENYOR"

Lectura del llibre del profeta Baruc (3:9-15,32-4:4)

El camí de la vida cristiana és una transformació progressiva en Jesucrist, "tot passant d'una glòria a una nova glòria" (2 Cor 3, 18). També els Pares de l'Església parlaven del camí "vers una Pasqua més pura". Això és el que ens fa pensar cada any aquesta lectura de Baruc. El camí del poble de Déu és de progrés vers la claror del Senyor, perquè Ell —que convisqué amb els homes— ens ha vingut a explicar "com hem d'agradar a Déu". L'exhortació del profeta té quelcom de dramàtic que estremeix: "No donis a un altre poble la teva glòria!". És una crida als cristians, perquè no ens deixem encantar per altres "savieses", per altres "bones notícies...". Recordem les temptacions de Jesús, al començament de la Quaresma. L'Evangeli ens ensenya prou "el camí de Déu, que dona la pau per sempre".

• L'Esperit

"ABOCARÉ SOBRE VOSALTRES AIGUA PURA I US DONARÉ UN COR NOU"

Lectura del llibre del profeta Ezequiel (36:16-17a,18-28)

Si Baruc ens recordava el do de l'Evangeli, Ezequiel anuncia el do de l'Esperit. El misteri pasqual de Crist arriba a la plenitud amb l'efusió de l'Esperit Sant. Ell, vessat en els nostres cors, els ha omplert de l'amor, que és la seva mateixa originalitat. La Vetlla pasqual ens fa adonar, cada any, del per què els cristians som testimonis de Déu. No pas "perquè ho hàgim merescut", sinó perquè Déu "ha posat dins nostre el seu esperit" i així manifesta la seva glòria entre les nacions. És ben bé el sentit profètic del poble de Déu, que ens fa pensar ja en la predicació apostòlica "en llengües" el dia de Pentecostès. Tot això es fa sacramentalment, és a dir, a través de símbols que fan arribar als homes l'acció poderosa de Déu: l'aigua baptismal, la unció i la imposició de mans.

• De la mort a la vida

"CRIST, UN COP RESSUSCITAT D'ENTRE ELS MORTS, JA NO MOR MÉS"

Lectura de la carta de sant Pau als romans (6:3-11)

Les paraules de l'Apòstol són ja l'experiència cristiana. Els sacraments de la iniciació cristiana fan de cadascú de nosaltres uns "plantats juntament" amb Crist, en la mateixa creu. En la nit de Pasqua, aquest és el recordatori bàsic: els cristians estem inserits en un ritme de vida que és el de Crist, i la qualitat de la nostra existència s'amida precisament en funció d'aquest ritme pasqual: morir per a viure. La vida de cristià és un "procés de mort vers la vida", fins el moment en què la nostra mort baptismal coincideix amb la nostra mort temporal; aleshores, quan morim en Crist, viurem amb ell. Serà la Pasqua!

• El Crist ressuscitat

"HA RESSUSCITAT I ANIRÀ DAVANT VOSALTRES A GALILEA"

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (28:1-10)

La narració de sant Mateu destaca per una primera aparició del Ressuscitat a les dones. "Els sortí al pas...". Així es manifesta la iniciativa divina. El Ressuscitat ens surt a l'encontre, també en aquesta nit de Pasqua, pels seus sacraments, i especialment per l'Eucaristia. I ens cita perquè, juntament amb els germans —amb tota l'Església—, ens retrobem amb Ell a Galilea, és a dir, a la vida quotidiana enmig dels homes, a l'ambient on cal que sigui anunciat el missatge de salvació, on cal viure la Pasqua amb el realisme de la fe, sense por. Amb la resurrecció de Crist ha començat un món nou: el sepulcre, imatge colpidora de la mort que tanca, com una barrera, la presència dels homes en el món, ha estat obert amb un gran terratrèmol. Així, doncs, la mort i el sepulcre ja no són, per a la humanitat, l'última paraula sobre els homes. L'última paraula és la Resurrecció.

"DESPRÉS D'HAVER RESSUSCITAT D'ENTRE ELS MORTS, NOSALTRES HEM MENJAT I BEGUT AMB ELL"

Amb el diumenge de Pasqua comencen els diumenges en els quals no escoltem cap lectura de l'Antic Testament, excepte el salm. Cada diumenge, un fragment dels Fets dels Apòstols va donant-nos, pas a pas, imatges de la realitat i del dinamisme de l'Església de Crist, durant els seus primers anys.

Avui és un fragment del discurs de Pere a la casa de Corneli. Pere és un testimoni privilegiat de la resurrecció (vegeu l'evangeli). Per a ell, el que és decisiu és haver experimentat l'acompliment de l'anunci del sopar: menjar amb el Ressuscitat. ¿No ho podem dir, també nosaltres, quan celebrem l'Eucaristia?

Lectura del llibre dels Fets dels Apòstols (10:34a,37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: "Ja sabeu que ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà unguint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor de l'anunci que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom".

"AVUI ÉS EL DIA QUE HA OBRAT EL SENYOR. ALEGREM-NOS I CELEBREM-LO!"

El salm del sopar pasqual jueu s'ha convertit en el salm per excel·lència de la litúrgica pasqual cristiana. És que l'obra del Senyor per excel·lència és, certament, el misteri pasqual de Crist. Ell és la pedra angular de la casa espiritual que som els batejats.

Salm 117:1-2,16ab-17, 22-23 (R.: 24)

Enaltiu el Senyor. Que n'és de bo, perdura eternament el seu amor. Que respongui la casa d'Israel: perdura eternament el seu amor.

R. Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, Alegrem-nos i celebrem-lo.

La dreta del Senyor fa proeses, la dreta del Senyor em glorifica. No moriré, viuré encara, per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors, ara corona l'edifici. És el Senyor que ho ha fet, i els nostres ulls se'n meravellen. R.

"CERQUEU ALLÒ QUE ÉS DE DALT, ON HI HA EL CRIST"

Als que han celebrat la Vetlla Pasqual, aquesta exhortació de l'Apòstol se'ls converteix en una continuació de tota l'experiència sacramental. En qualsevol cas, és una crida a la autèntica identitat cristiana: el misteri de una vida en Crist, per la fe, per la caritat, per l'esperança.

"Havia de ressuscitar d'entre els morts"

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colòsses (3: 1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra.

Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixen amb ell plens de glòria.

Els noms del diumenge

"Avui és el dia en què ha obrat el Senyor! Alegrem-nos i celebrem-ho!" Aquestes paraules, repetides tant vegades des de la nit de Pasqua i durant tota la primera setmana de la cinquantesena pasqual, poden ser molt bé el punt de partida per entendre els diversos noms que té aquest diumenge i, per extensió, tots els diumenges de l'any. El nom d'una cosa, en efecte, no acostuma a ser indiferent al seu coneixement. I així és amb el diumenge.

• Diumenge i obra de Déu

Primer de tot, subratllem que els noms del diumenge estan lligats estretament amb l'obra de Déu. Diumenge i intervenció de Déu en la història s'uneixen, en qualsevol dels casos. Aquesta és, d'entrada, l'originalitat del diumenge enfront del sentit del dissabte per als jueus. La Bíblia parla del setè dia —el sabbat— com a dia del **repòs de Déu**, pensant en la imatge de l'israelita dedicat al treball, i deixant-lo, després de sis dies, per manifestar que és lliure i per dedicar el temps a la pregària i a la lectura bíblica. El diumenge, en canvi, celebra **l'obra de Déu** en favor dels homes: la creació i la salvació. Per això el repòs dominical té un sentit diferent del que té el repòs del dissabte jueu, encara que hi hagin elements comuns.

• Dia primer

Aquest és el nom més antic del diumenge, i així l'anomenen totes les narracions evangèliques que parlen de les aparicions i de la visita de les dones al sepulcre buit. Primer, ¿de què? Directament, és el nom jueu: el primer de la setmana, o el primer després del dissabte. Però, en la fe cristiana, aquest nom agafa un altre sentit: el diumenge de la resurrecció del Senyor és, per a la història, el primer dia del món nou. Si el primer dia —segons la narració poètica del Gènesi— fou el començament de la llum destriant la tenebra primitiva, el dia de la resurrecció inaugura la llum que mai res ni ningú podrà apagar: la glòria del Ressuscitat!

A la litúrgia, el nom de "primer" és vàlid sobretot per al diumenge de la resurrecció, ja que és el primer de la gran festa de cinquanta dies amb què, cada any, l'Església celebra la joia pasqual. I, cada setmana, el diumenge és el dia "primer", recordant el començament de l'obra de Déu creador i salvador.

• Dia tercer

També aquest nom és bíblic, i força repetit en la predicació cristiana. Ho diem en la professió de fe: "Ressuscità al tercer dia..." D'aquesta manera, els apòstols veien acomplerta la profecia d'Oseas: "El Senyor ens tornarà la vida en dos dies, el dia tercer ens farà aixecar perquè visquem a la seva presència" (Oseas 6,2). El tercer dia és, doncs, el "dia de la resurrecció". De fet, encara avui els orientals anomenen el diumenge "dia de la resurrecció".

Litúrgicament, això ho és sobretot el diumenge de Pasqua, ja que és en veritat el "tercer dia" del Triduum pasqual, començant el divendres sant, des del vespre abans, amb la missa del Sopar del Senyor. Però cada diumenge és, d'alguna manera, el "tercer dia", perquè cada diumenge celebrem la resurrecció de Crist, i acabem aquest petit nucli de record del Triduum pasqual format pel dia penitencial del divendres i el dissabte.

• Dia octau

Aquest nom no és bíblic, però alguns Pares de l'Església anomenaven així el diumenge, i molt especialment el diumenge de Pasqua. I no pas sense una raó profunda: si la setmana és el símbol del temps present, el dia que hi ha després d'una setmana completa, pot ben bé simbolitzar allò que hi ha més enllà d'aquest món visible: la glòria del Senyor, en el seu Regne, el món nou! Aquesta consideració està molt lligada amb la imatge de la setmana de la creació, al Gènesi. El sisè dia, la creació de l'home, té el seu paral·lelisme en el divendres sant, dia en què l'home és re-creat per la sang de Crist, i el nou Adam, en la creu, fa sorgir la nova Eva. El setè dia, dia del repòs, té el seu paral·lelisme en el dissabte sant, dia del repòs santificador de Jesús, amb el descens als inferns (vegeu l'explicació del dissabte sant, al comentari de la setmana passada). Aleshores, el diumenge ja no té paral·lelisme en el Gènesi, acabada la setmana: comença un dia nou i permanent, el dia "octau"! En termes més savis diríem que és la significació "escatològica", és a dir, definitiva, de l'obra de Déu.

• Dia del Senyor

Aquest nom també és bíblic, de moltes maneres. I és el nom que ha fet més fortuna. "Diumenge" és, com sabem, la catalanització del llatí "dominica", o "dies dominica", com fan corresponentment altres llengües: domenica, domingo, dimanche... La millor traducció és el "dia senyorial".

A la Bíblia, quan es parla del dia del Senyor, es parla gairebé sempre del "dia de la presència de Déu enmig del seu poble, per a judicar i salvar". Quan es produeixen signes d'aquesta presència, el dia del Senyor és aquí. Malgrat tot, la Bíblia sencera espera un "dia del Senyor" per excel·lència: quan Déu ho serà tot en tots!

Amb la Pasqua de Crist i el do de l'Esperit, s'han complert fonamentalment les promeses de la comunicació entre Déu i els homes. Déu és present entre nosaltres! El diumenge celebra, cada setmana, aquesta presència real, autèntica: per la Paraula, per l'Eucaristia... I aquesta presència porta l'alegria a tota la terra, com diu el pregó pasqual, "il·luminada i radiant de la claror que ve de la llum del regne etern". Per això el diumenge és la festa fonamental, dia d'alegria i de repòs del treball.

"HAVIA DE RESSUSCITAR D'ENTRE ELS MORTS"

El sepulcre buit de Jesús és un signe ambigu que cal completar amb les aparicions del Ressuscitat. Aleshores adquireix una força escatològica extraordinària: és el testimoni que el sepulcre no és l'última paraula sobre Jesús, com no ho ha de ser tampoc per als homes. D'altra banda, la comparació entre el sepulcre de Llätzer i el de Jesús, la presència del cos del primer i l'absència del cos del segon, volen expressar la gran novetat de la resurrecció de Jesús: és la vida "nova", no pas el retorn a la vida d'abans!

Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (20:1-9)

El diumenge Maria Magdalena se'n anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tretta de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: "S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat". Llavors, Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrera d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc.

Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escriptures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

LA BÍBLIA A L'ABAST

Un salm èpic

Acabada la tercera lectura de la Vetlla pasqual, la comunitat entona un salm que no es troba en la col·lecció del salteri bíblic. És possible que aquest càntic hagués tingut el seu lloc entre altres salms en alguna de les col·leccions anteriors a la compilació del nostre salteri. Tampoc no fóra res d'estrany que, en la forma que ara el tenim, aquesta mena de cançó de gesta, hagués estat composta en l'època d'Isaïes, més o menys, i destinada a una celebració litúrgica commemorativa de la gran gesta de l'alliberament d'Egipte i del naixement del poble d'Israel. L'arrel de la composició èpica podria arrencar dels vv. 20-21 del mateix capítol del llibre de l'Èxode que posa en llavis de Maria i de totes les dones del poble la tornada del càntic: **Cantem al Senyor, que s'ha cobert de glòria, ha tirat al mar cavalls i cavallers.**

El salmista ha sabut unir meravellosament en una única composició, l'exaltació patriòtica, el fervor de la pregària d'acció de gràcies i el batec del cor del poble que sent i valora la seva llibertat com un do de Déu. I tot això ha encertat a cantar-ho amb unes paraules plenes de poesia i al mateix temps senzilles i dissenyadores d'imatges molt vigoroses. Després de la contemplació dels fets narrats en la lectura, el verb del poeta ens és encara avui —i sobretot aquesta nit de Pasqua— un excel·lent guiatge per endinsar-nos en la meditació sobre les meravelles de Déu. El nostre salm responsorial ens fa cantar els primers i els darrers vv. del poema. Val la pena, però, que en un altre moment, amb la pausa i la reflexió necessàries, llegim atentament tot el text com una verdadera pregària pasqual d'acció de gràcies per tot el que el Senyor ha fet —les gestes de Déu— tant ahir com avui a favor del seu poble.

La gesta del mar

Els vv. 2-10 canten la gesta del pas del Mar Roig. El salmista s'ho mira com una acció de Déu. És ell qui ha alliberat els fugitius d'Egipte. Ell que els va treure ja del país de l'esclavitud i que ara els allibera de la voracitat del mar. **Del Senyor em ve la glòria i el triomf, és ell qui m'ha salvat (v. 2ab).** I confessa satisfet la força i el capteniment de Jahvè. **El Senyor és un gran guerrer, el seu nom és el Senyor (v. 3), i s'ha comportat com a tal. La vostra dreta, Senyor, té un poder magnífic; la vostra dreta, Senyor, ha desfet l'enemic (v. 6).** Contra l'exèrcit del Faraó i tot el seu superb aparell militar, Déu ha presentat batalla a favor del seu poble, fent-hi jugar els elements naturals. **Pel vostre buf indignat, s'han apilat les aigües; les onades s'han aixecat igual que un mur; s'ha espessit l'aigua al mig del mar, s'agrumollaren els abismes (v. 8).** Així el veu el salmista en la seva exaltació poètica, com Israel va fer via a fora travessant prodigiosament la barrera del mar, que intentava retornar els fugitius als seus antics opressors. I quan aquests, insolents, els condemnaren a l'extermini, llançant-se a la seva persecució enmig del mar obert, es troben presos en el remolí del buf de Déu que els precipita al fons del mar. **Heu bufat, vós, d'una alenada, i el mar els ha colgats; s'han enfonsat igual que plom dins l'aigua escumejant (v. 10).** Vertaderament, el poble salvat pot proclamar la victòria de Jahvè, que és qui **ha tirat al mar els carros del Faraó, els millors combatents s'han enfonsat al mar Roig (v. 4).**

La gesta de la mort

Aquesta nit de Pasqua, la litúrgia ens proposa una interpretació cristiana d'aquesta narració del pas del Mar Roig. Tots nosaltres ens trobàvem captius del pecat, que produeix la mort. I el Senyor suscità Jesucrist, el nou Moisès que, agrupant el poble, el mena a través del mar de la mort cap a la llibertat i la vida de la resurrecció. En les aigües del baptisme han quedat se-

Cant de victòria

(Ex. 15: 1-2. 3-4. 5-6. 17-18 R.: 1a)

JOSEP M.º ARAGONÈS

pultats els nostres enemics: el pecat i la mort. **Els han cobert les onades i han baixat al fons com un roc (v. 5).** De l'antic esclavatge ja no en queda res. Som un poble lliure. Som el poble de la vida-per-sempre. El poble de Déu, reunit i salvat per Jesucrist. El poble nascut del baptisme, que peregrina vida enllà fins al santuari que han construït les mans de Déu (v. 17),

i que no és altra cosa que la comunió perfecta i definitiva amb ell en la plenitud del seu Regne. És la seva obra, l'autèntica obra de Déu. Per això, en aquesta vetlla de Pasqua, quan els catecúmens es disposen a fer el pas cap a Jesucrist, travessant la piscina baptismal, símbol del mar de la mort que travessa Jesucrist, per sortir amb ell al costat de la resurrecció i de la vi-

da, al costat de la comunitat de l'Església, som convidats a cantar a l'Autor d'aquesta gesta: **Cantem al Senyor, que s'ha cobert de glòria (v. 1), és el meu Déu, i jo l'he de lloar, és el Déu del meu pare, i jo l'he d'enaltir (v. 2).** I tot cantant la salvació dels batejats, la comunitat eclesial veurà una vegada més com en el centre de la caritat de la celebració eucarística d'aquesta nit plena de llum, la presència del Crist ressuscitat referma la joia indestructible de l'esperança en la victòria definitiva de la Vida.

* Aquest comentari correspon al "salm responsorial" de la tercera lectura de la Vetlla Pasqual. El salm 117 —H. 118— els trobareu comentats a CATALUNYA CRISTIANA n.º 340 —Vetlla Pasqual i Diumenge de Pasqua— i n.º 341 —Diumenge 2 de Pasqua.

colección
CRISTIANISMO Y SOCIEDAD

NOVEDAD

LA DOCTRINA SOCIAL DE LA IGLESIA

Ricardo Antoncich / José Miguel Munárriz

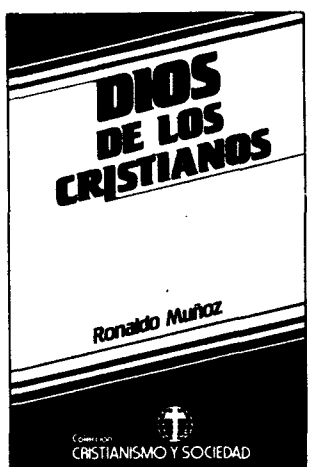
Teniendo como núcleo central el hombre solidario y el valor de su trabajo, los autores expresan temas como propiedad, trabajo, capitalismo, socialismo, reforma social, discernimiento, insurrección, no violencia, historiados en su evolución e iluminados con textos, declaraciones y documentos. Concluyen diciendo que en tiempos de opresión vivir la fe es crear justicia, y evangelizar es liberar al hombre entero. 296 págs. 1.250 ptas.

NOVEDAD

DIOS DE LOS CRISTIANOS

Ronaldo Muñoz

Ronaldo habla del hombre explotado, que ha dejado el campo y reside en la favela: de la sociedad injusta que humilla al pobre; del Dios del A.T. que ama con fidelidad y quiere la justicia; de Jesús de Nazaret, que para establecer el reino de la fraternidad se enfrenta a los intereses del poder religioso y político y por eso es asesinado. Un ejemplo claro de cómo se hace teología concreta, rigurosa, bíblica, como una oración. 256 págs. 1.100 ptas.

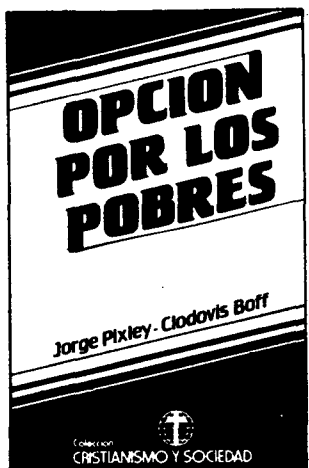

NOVEDAD

OPCION POR LOS POBRES

J. Pixley / C. Boff

Un libro que afronta cuestiones tan candentes como éstas: ¿Qué significa optar por los pobres? ¿Esta opción es una opción de clase? ¿Quién tiene que hacer esta opción? ¿Cómo se relaciona la pobreza socio-económica con la pobreza espiritual? Si el pobre es el predilecto de la acción pastoral, ¿qué pasa con los no pobres? Pixley nos revela al Dios que optó por los pobres. Boff nos muestra al pobre sociológicamente, como una realidad colectiva, y teológicamente, como el sacramento de Cristo. 288 págs. 1.195 ptas.

NOVEDAD

ETICA COMUNITARIA

Enrique Dussel

«Liberar al pobre» es el precepto ético fundamental que recorre todo este volumen. El autor establece una distinción básica entre ética comunitaria y moral social. La primera se funda en la relación interpersonal, fraterna y compartida, sin explotación ni dominación. La segunda rige el mundo y las acciones de los opresores, que se muestran sordos a los gritos de los pobres. Cada capítulo parte de la vida, pasa por la Escritura, reflexiona sobre el tema y crea interrogantes. 288 págs. 1.195 ptas.

colección

CRISTIANISMO Y SOCIEDAD

Una nueva colección que nace a partir de la reflexión teológica de la Iglesia del Vaticano II y, teniendo la fe cristiana como horizonte, intenta dar una respuesta a la problemática del hombre y de la sociedad de nuestro tiempo. Va dirigida principalmente a los agentes de pastoral, parrocos, estudiantes de teología y laicos comprometidos en la tarea de la evangelización cristiana. Están en preparación varias obras

EDICIONES PAULINAS

28027 MADRID - Protasio Gómez, 15 - Tel. (91) 742 05 50 - Telex: 41872 EPSSP-E
08003 BARCELONA - Via Laietana, 38 - Tel. (93) 310 18 08

Històries, llegendes i tradicions del romànic català

Les fantasmes del castell de Sales

El castell, conserva restes de la seva primitiva estructura —segles XI i XII— amb paraments de carreus petits i mitjans. Al costat s'hi troben els enderrocs de la capella romànica de Santa Maria, cada dia en pitjor estat.

L'església del castell en l'estat en què es troba, és fins i tot arriscat qualificar-la com a tal. Les restes són tan escasses que ni l'esmenten els llibres especialitzats en romànic comarcal. Sigui poc o molt, aquelles pedres són allí i la seva història també, per tant, crec que no ha de mancar la seva presència, en un treball dedicat a les tradicions del romànic català.

Quant el castell, és també una dissortada ruïna irrecuperable. Tot i això, conserva una grandesa i una presència que imposa. Hem de pensar que la fortalesa de Sales, era una de les més importants de la comarca, i els senyors que l'habitaven, tenien el domini sobre pobles tan importants com Argegauer, Tortellà, Sadernes, Palau de Montagut i d'altres i pertanyien a les cases de la noblesa més influents i poderoses.

Són molts els fets importants que al llarg dels segles s'han esdevingut a Sales i en el seu castell, però l'anècdota més coneguda en tota la rodalia, i plena d'imaginació i simpatia, és la que explica l'ex-

istència d'una fantasma, de la famosa "Por", que encara en els nostres dies, és protagonista de llegendes, rondalles i contes entre els veïns d'aquestes contrades.

Un cavaller maleït

Aquesta fantasma, que ha estat famosa des dels inicis del segle XVIII, és segons la veu popular, l'ànima d'un cavaller maleït, anomenat Joan o Joanot Malart. Un home que al llarg de la seva vida tingué una conducta i un tarannà cruel i despietat; un senyor del castell que fou despota i criminal amb els seus súbdits, odiat per tots i temut, fins i tot pels seus lleials.

S'explica que a més, era molt aficionat a l'alquímia i a la bruixeria, i que tenia tractes amb el diable. A la seva mort, es comdemnà per tota l'eternitat i des d'aleshores, el seu esperit vaga sense repòs pels passadissos les torres i les muralles d'aquell seu castell de Sales.

El castell és al municipi de Sales de Llierca, a la comarca de la Garrotxa. (Foto Arxiu Gavín.)

Els habitants de les rodalies, poc o molt, sempre han cregut en l'existència de la "por", des dels capellans, pagesos o els pastors, han donat les culpes de les seves dissorts al pobre cavaller Malart. Molts d'ells, han explicat fets extraordinaris protagonitzats per la fantasma, com per exemple moviments sísmics, caiguda de teulades, mort del bestiar, fins alguns expliquen que han sentit el seu alè prop de la cara quan dormien, que els ha estirat els llençols del llit o que els mobles de la llar, no han parat de moure's.

Com veieu, les anècdotes són per a tots els gustos i sempre el dissortat cavaller s'emporta les "garrotades".

Per fer més gran el feix, de totes aquestes històries extraordinàries en el castell de Sales, a finals del segle passat, uns obrers que feien un passadís en unes dependències del castell, van trobar —amb el consegüent esglai— l'esquelet d'una dona que havia estat emparedada qui sap quan.

Aquest fet, conegut i explicat en tota la rodalia, féu obrir la imaginació de la gent, i la història de

la pobre dona que pels seus pecats d'infidelitat, tingué aquesta fi tant macabra i esgarrifosa, fou durant molts anys la nova més comentada en tota la comarca.

Per tant, entre la "POR" del cavaller maleït i la tragèdia de la dona adúltera, no els faltará mai als habitants d'aquestes contrades, la companyia d'aquests estranys personatges, passejant en les llargues nits d'hivern, per les esmicolades restes de les muralles i les torres d'allò que un dia fou al·terós Castell de Sales.

JOSEP M. BROTO I TWOSE

"Solidaris per al Desenvolupament", nova publicació de les ONG europees

"Solidaris per al Desenvolupament" és el títol d'una publicació apareguda recentment, amb l'avinentesa del 10è. aniversari de la cooperació entre les Organitzacions No Governamentals i la CEE, en el camp de l'acció per al desenvolupament del Tercer Món.

La publicació ha estat editada pel Comitè d'Enllaç de les ONG amb les Comunitats Europees, i descriu els objectius de les ONG d'Europa, tot fent un balanç de llurs activitats i projecció futura.

Editada originàriament en francès i anglès, la traducció castellana es troba ara a l'abast del públic de l'Estat Espanyol, a fi que cada dia sigui més conegut el puixant moviment de les Organitzacions No Governamentals per al Desenvolupament.

La discriminació de la dona arriba fins a la salut

Al Tercer Món la taxa de mortalitat infantil entre les noies és més gran que entre els nois.

Segons un estudi recent d'UNICEF i de l'Organització Mundial de la Salut, a alguns països asiàtics i africans és habitual que els varons mengin primer i en major quantitat que les dones. També és discriminatori el nombre de nois i noies que arriben als consultoris pediàtrics; la immunització entre les noies, per exemple, és molt menor que entre els nois.

El tractament preferencial dels fills varons està estretament lligat a la baixa condició social de la dona. Com que les filles abandonen la llar després del matrimoni, se les considera com una pèrdua econòmica per a la família.

La Passió d'Esparreguera, una representació molt arrelada

Jo, que sóc fill d'Esparreguera, que vaig néixer davant per davant d'on es representava la Passió i fins i tot hi he participat, com també ho han fet el meu pare i el meu avi, he viscut molt de prop els dies de representació de La Passió d'Esparreguera. Aquesta vila d'aspecte agradable i acollidor es troba situada estratègicament, presidida per la muntanya de Montserrat, i la travessa de punta a punta la carretera N-II. La simpatia i l'afecte caracteritza el tarannà d'aquest poble, encarat sempre vers aquesta muntanya.

Recordo, dels anys de la meua infantesa, les moltes pujades que fèiem al cim, ja sigui amb amics o amb la família.

Les representacions de La Passió d'Esparreguera, són la prova més fidel de mútua col·laboració, esforç i sacrifici de tot un poble per a seguir mantenint una tradició artísticoreligiosa que ha donat a la vila renom mundial. Per a qualsevol esparreguerí, quan li recorden que ai s. XIV ja es representaven els "Misteris de la Passió de Nostre Senyor", —i sobre tot si no residim a la vila—, aquest fet històric esdevé una senyera de la tradició cultural del nostre país.

Recordo també, les històries que sempre comentava el meu avi amb el seu grup d'amics, en aquelles típiques trobades a la plaça; sobretot quan explicava allò de la duplicitat de representacions, durant alguns anys, per part de dues entitats que escenificaven La Passió els mateixos dies i en locals diferents. De fet, però, el traspàs més gran que La Passió ha creat a Esparreguera va ser el rodatge de la pel·lícula "EL JUDES" filmada l'any 1952, la primera en català de la postguerra. tot el poble canvià la seva vida quotidiana, i és que fer d'actor no és una oportunitat que es presenti cada dia. La Passió és quel-

com molt arrelat en aquesta vila mil·lenària i a tots els qui hi hem nascut ens ha marcat una línia de futur; "Esparreguera és un poble català com tots els altres, però té una diferència bàsica: a tots els pobles hi neixen nois, que creixen, es reproduïxen i moren, però nosaltres, demés, fem La Passió". Això és el que sempre ens deia l'avi d'en Joaquim, el meu millor amic de l'escola i que ara he entès.

Afany de superació

Ara, però, quan assisteixo cada any a les representacions de La Passió, penso què hi diria el meu avi si ho veiés. Els maldecaps que li portava la construcció del nou teatre, que d'altra banda mai no va poder veure inaugurat.

Des de l'any 1969, any de la seva inauguració, mai no l'he vist igual. I és que les millores que la gent que tira endavant aquesta tradició hi va incorporant, fa que any rera any quedi embadalit amb l'espectacle. De fet, que hi col·laborin 800 persones, de les quals 400 en són actors en escena, sempre serà una garantia de superació i de futur.

Per cert, parlant de futur, l'any passat hi vaig fer sortir el meu fill de 6 anys quasi totes les festes. A ell, tot i haver-se de llevar d'hora per recórrer força quilòmetres de carretera, el fet d'anar al poble dels seus avantpassats i sortir a La Passió, com ells, li era tot un al·licient.

De fet s'hi va identificar molt i ha estat tot l'any nerviós esperant la quaresma per tornar-hi.

Jo, cofoi amb la seva decisió, desitjo que segueixi amb aquesta pràctica molts anys, i que sàpiga rebre la força intel·lectual i artística emanada de la saviesa popular d'aquest poble, el meu.

PERE VENDRELL i BOSCH

CANIGÓ

1886 - 1986

MEDALLA COMMEMORATIVA DEL CENTENARI

Editada per la Comissió CANIGÓ 86 i creada per l'artista Montserrat Gudiol, la medalla és un homenatge a Verdaguer i a la seva obra, i un testimoni artístic entranyable i perdurable d'aquest centenari.

Característiques i preus:

- OR 22 quilats, Omm 32 i 20 grams. Tirada limitada i numerada: 250 medalles. Preu: 85.000 pessetes.
- ARGENT FI Omm 40 i 35 grams. Tirada limitada i numerada: 750 medalles. Preu: 14.000 pessetes.
- COURE OXIDAT, Om.m 60. Preu: 4.500 pessetes.

Per informació i comandes, adreueu-vos a:

COMISSIÓ CANIGÓ 86

Ample, 35 - T.:l. 347 19 57 - Barcelona

L'obra bíblica dels claretians

Antoni M. Claret i Clarà (1807-1870) fundador dels Missioners Claretians, fou un gran afeccionat a la lectura i la reflexió de la paraula de Déu. Acostumava a llegir dos capítols cada dia, i quatre el temps de Quaresma, fins i tot, duia sempre una Bíblia en els seus viatges. En la seva autobiografia abunden les citacions bíbliques, que ell aplicava a la seva vida. D'aquesta fàiso, els textos d'Isaïes sobre el "Servent del Senyor" i els d'Ezequiel sobre la vigilància profètica, incidiren en la seva vocació missionera itinerant.

Fou un promotor entusiasta de la lectura bíblica. Féu publicar la **Santa Bíblia bilingüe** (Barcelona, 1852) amb notes de Felipe Scio de San Miguel, "para que cese la especie de desidia que se nota en algunos de nuestros hermanos y compatriotas en leer y meditar las Santas Escrituras". Impulsa una edició manual de la **Biblia Sacra o Vulgata Latina** (Barcelona, 1862), remarcant amb un guió o una maneta, els versicles que ell considerava els més importants, tot aconsellant rellegir-los i aprendre'ls de memòria. Donà cinc exemplars de l'Esriptura als seminaris d'Espanya. I el 1856 féu imprimir **El Santo Evangelio de Nuestro Señor Jesucristo según San Mateo, anotado**. Passats els anys, el camí iniciat pel p. Claret ha estat seguit pels seus fills.

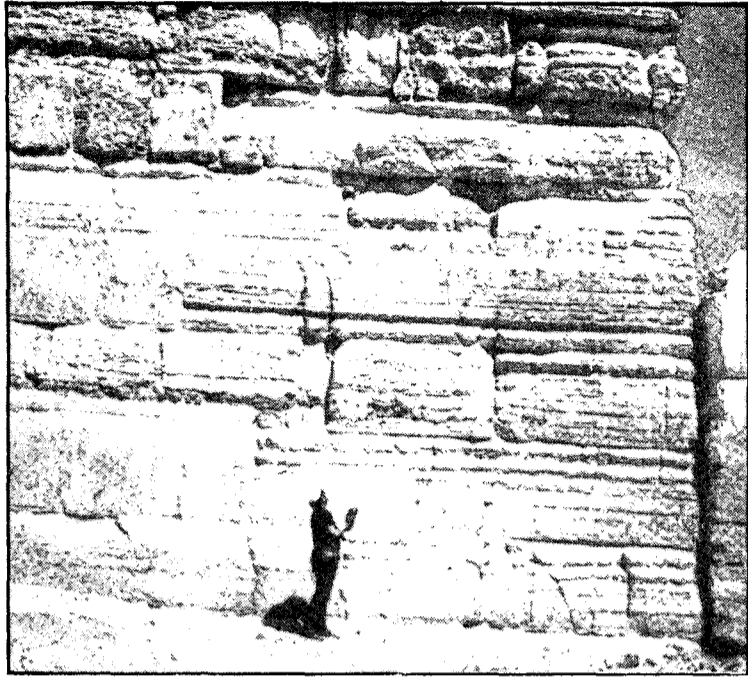
Versió i edicions bíbliques en castellà

Els claretians catalans enceten la seva obra divulgadora de la Bíblia amb la publicació de la **Sagrada Biblia**, en castellà (Editorial Regina, S.A., Barcelona 1965), de la qual s'han fet diverses edicions en formats diferents. Dirigí la versió Pere Franquesa que, amb els seus col·laboradors Raimon Serra i Miquel Roure, girà els llibres del Vell Testament. Josep M. Solé preparà tot el Nou. Com a text bàsic per a la preparació de l'Antic, tingueren al davant la **Biblia Hebraica**, de Kittel, encara que moment-se amb llibertat. Pel que fa als escrits grecs d'aquesta mateixa part, van fer servir l'edició crítica publicada per Ralffs i el text crític de Merk per a traduir el Nou.

Les edicions de la **Sagrada Biblia** van acompanyades d'introduccions, extenses notes, índexs temàtics, calendari, unitats de pes, mesura i monetàries amb les correspondències actuals aproximades. Bellíssimes fotografies en color procedents de l'arxiu bíblic de Montserrat i un aplec de mapes ajuden a situar el lector amb els continguts de les perícopes bíbliques.

L'objectiu de l'obra és l'orientació pastoral, inquietud que mogué els traductors a presentar unes edicions adaptades a les necessitats dels cercles d'estudi, els cursos sobre Bíblia i en la formació dels fidels que troben l'aliment de llur esperit en l'Esriptura.

Buscaren la claredat però preferiren, fins on pogueren, la fidelitat literal abans que parafrasejar o donar una interpretació particular pròpia del traductor. D'acord amb aquest criteri, reflectiren la mentalitat semita de la Bíblia amb els seus modismes i metàfores abans que exposar-se a la possibilitat de canviar les coses en un intent d'expressar-ho en les catego-

Pinacle del Temple de Jerusalem des de la base. Pere Prat actual gerent de l'Editorial Claret i el P. Josep Villarrubias fotografiant la muralla. La continuada labor fotogràfica dels claretians ha servit per preparar els audiovisuals i la il·lustració del NOU TESTAMENT, i, posteriorment, la 2.ª edició del NOU TESTAMENT INTERCONFESSIONAL (1986). (Foto, Arxiu Editorial Claret.)

ries del castellà actual. Un exemple n'és la transcripció de noms hebreus sense acomodar-los a la llengua moderna, tret dels més corrents. Per la qual cosa, hi dediquen més d'una plana a la transcripció amb les correspondències del castellà actual, per tal de fer una lectura més científica i en-sens, planera.

Un complement valuós d'aquesta obra són les dues edicions del **Diccionario Bíblico Manual** (1975 i 1985). És un llibre de consulta tret de l'original alemany **Kleines Bibellexicon** (1972), degut a Heinz Obermayer, Gerhard Zieler, Kurt Spiedel i Klaus Vogt. La versió castellana ha estat a cura de Bru Cañiguer i Jordi Marimón, la revisió bíblica la va fer Pere Franquesa i la revisió literària Antoni Andrés.

Aportació bíblica en català

Començaren amb una versió dels **Evangelis i Fets dels Apòstols**, de la qual han estampat tres edicions (1978, 1979 i 1985). A la primavera del 1980 donaren tot el **Nou Testament** que fins ara han conegut quatre edicions més (1981, 1983, 1985 i 1986).

El veritable motor de la nova empresa ha estat el P. Josep M. Nolla (1905-1984). Aquest claretia tenia com una obsessió per a l'obra de l'extensió de la paraula viva de l'Evangelis i tot el Nou Testament. El traductor, Jaume Sidera en la presentació del llibre, diu la part decisiva que tingué en l'afer: "Un reconeixement —molt especial— em cal expressar al P. Josep M. Nolla. Aquesta traducció no s'hauria fet sense la seva santa tossuderia: a tall de corc incansable no ha parat de rosegar fins a sortir-se'n en la seva dèria de fer arribar al poble una edició del Nou Testament com aquesta. M'ha encoratjat en tot moment, m'ha fet molts suggeriments d'expressions concretes en la traducció i amb el seu esforç, sobretot, hom ha assolit, d'institucions i persones diverses, condicions immillorables per al finançament, a preu de cost, d'aquest NOU TESTAMENT. Enguany, en l'escaiença dels seus

sentit i la força expressiva d'aquest versicle. Preguntaren a Dolores Masó, filla de Tiana, que els rentava la roba, "Com diuen la roba que mai no ha estat rentada?". Ella, entesa en la feina de rentar els respongué: "Roba crua". El versicle ha quedat traduït així: "Ningú no cus un pedaç de roba crua en un vestit vell: perquè l'afegitó estira el vestit i es fa un estrip pitjor".

I cal dir que, més enllà de les sempre possibles traduccions discutibles, el resultat global és d'una gran qualitat en la línia de versió fidel i popular. Inclou unes clares introduccions a cada llibre, una relació de versets omesos en les edicions crítiques i variants importants de traducció, i, uns extensos apèndix: un "vocabulari bíblic" i un "índex temàtic". Un preciós aplec de 32 fotografies en color il·lustren alguns textos de la Paraula divina. Aquest material complementari és molt útil per a iniciar el lector en la reflexió sistemàtica de la sagrada Esriptura. Tot i tractar-se d'unes edicions econòmicament a l'abast de tothom, la presentació és acurada.

El **Nou Testament** claretia ha esdevingut un model per adaptar-lo a les variants del català. Mn. Vicent Micó i García, de Patró, la Vall de Gallinera, al País Valencià delerós de donar la Paraula de Déu al seu poble, va fer una adaptació a les peculiaritats lingüístiques del valencià. El volum que publica d'aquesta adaptació (1982) no conté cap comentari ni nota crítica, però hom hi troba uns esquemes interessantíssims de tots els llibres neotestamentaris, els quals serveixen per trobar en un primer esguard alguna perícopa concreta. Així mateix, els dirigents de la **Paraula Cristiana** de València entraren en contacte amb el P. Jaume Sidera i l'Editorial Claret (maig 1985), per tal d'arri-

bar a una avinentesa i publicar el seu treball amb les característiques de la parla valenciana. Però fins el moment de redactar aquest article, només hi ha una bona relació entre les dues entitats.

Audio-visuals

Fruit de diversos viatges i estades a Terra Santa, els nostres claretians han aplegat unes 2.000 fotografies relacionades amb la Bíblia. Aquest material degudament classificat i estudiat, ha servit per a presentar els grans episodis de la Història de la Salvació, emprant la imatge-diapositiva, el casette i material didàctic, en àlbums ben pràctics. Cinc àlbums adaptats de la sèrie francesa **Au-vibliblia** recullen l'Antic Testament amb suggerents títols cadascun. Completant aquesta part de la Bíblia, destaquen en dos àlbums propis, **Els Salms, pregària viva**. És una aportació molt original perquè els autors maldaren per traduir en llenguatge audiovisual i musical els salms per descobrir i experimentar la presència i l'acció de Déu en la vida de les persones i de la comunitat.

Creació, Exode, El País de Jesús, Les paràboles, els muntatges sobre la **Vida de Jesús, Nadal, la Passió** i d'altres, adaptades o bé originals, donen un panorama molt complet de les narracions bíbliques. Encara, els claretians han publicat no fa gaire temps, mapes de Palestina en els temps de l'Antic Testament i de Jesús, i, les províncies romanes amb els viatges de sant Pau.

Tot aquest material ha estat publicat en català i en castellà.

D'eines per a aprofundir i viure la Paraula divina... no ens falten!

JOAN GONZÁLEZ i PASTOR

LLEGEIX-LO ABANS DE DINAR

la producció mundial d'aliments és suficient per alimentar tota la població del planeta

malgrat això, milions de persones pateixen fam

COMBATRE LA FAM... ÉS TASCA DE TOTS

informar i col·laborar amb

Mans Unides

CAMPANYA CONTRA LA FAM

BARCELONA:
GIRONA:
LA SEU D'URGELL:
LLEIDA:
SOLSONA:
TARRAGONA:
TORTOSA:
VIC:

Rbla. de Catalunya, 32, 1.ª - Tel. (93) 318 08 87
carrer Barcelona, 47, 3.ª B - Telèfon (972) 20 05 25
Casa del Bisbat - Telèfon (973) 35 19 06
Avinguda Biondel, 11, 3.ª - Telèfon (973) 26 91 04
Casa del Bisbat, Apt. 35 - Telèfon (973) 32 08 76
carrer Armanyà, 11 - Telèfon (977) 21 09 10
carrer Cruera, 9 - Telèfon (977) 44 01 73
carrer Sant Just, 1 - Telèfon (93) 885 05 00

DONATIUS A les CAIXES D'ESTALVIS CONFEDERADES i totes les seves SUCURSALS.

"Necessito comprar un pis de seguida."

-Ara mateix, un PRÉSTEC HABITATGE

- Per a finançar la compra o la construcció de la seva llar.
- Pagaments mensuals, com un lloguer a mida de cada família.
- Termini d'amortització a escollir. Màxim 20 anys.
- Possibilitat d'amortització anticipada.
- Avantatges fiscals en la Declaració de la Renda.

Vingui a informar-se'n!

CAIXA DE CATALUNYA

LLIBRES

Ontologia⁽¹⁾

Fa més de dos-mil cinc-cents anys, un pensador grec, Parménides d'Elea, va descobrir una paraula que serveix per a designar-ho tot: el ser o ésser: De tal manera que tot pot anomenar-se ens, cosa, ésser. Però no s'adonà que aquest mot és, alhora, el més buit de contingut de tot el llenguatge. La filosofia, però, ha volgut sempre indagar el seu veritable sentit i això ho ha fet amb la metafísica, que té dues parts: com a primera, l'Ontologia (l'estudi de l'ens, què és i a què s'aplica) i com a segona, la Teologia Natural (o estudi de Déu amb la llum natural de la raó).

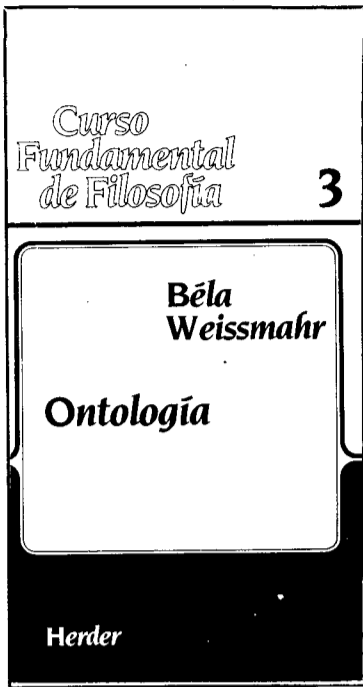
Béla Weissmahr, com ja vam dir a Catalunya Cristiana del 18-24 de gener d'enguany, ha publicat, per mitjà de l'editorial Herder, la seva Teologia Natural. Ara, però, ens ofereix la primera part de la metafísica, l'Ontologia. Tot seguint el pensament de Plató, Aristòtil, St. Tomàs, Kant i Wittgenstein, Weissmahr ens suggereix la seva pròpia solució.

L'obra a part de la seva introducció, es divideix en dues grans parts. A la primera, un cop ha analitzat el què és la metafísica (tot ressaltant el fet que no hi ha una metafísica sinó moltes) i notar que des de Kant ha estat gairebé arraconada, intenta solucionar aquest descàndid fonamentant-la com a ciència en front de les objeccions kantianes, positivistes o analítiques. I vist que és ciència des del seu àmbit, Weissmahr aborda quin és el mètode que se li escau i cerca el seu objecte, que és l'ens, el sentit de l'ésser, la realitat mateixa. "El veritable camp objectiu de la metafísica és la realitat no empírica que ne-

cessàriament ha d'afirmar-se; és a dir, la realitat a la qual no té accés de cap mena l'experiència empírica, però que cal acceptar-la necessàriament". I encara afegeix: "Així, doncs, a la metafísica no es tracta d'un món distint que s'amagui darrera o més enllà del món perceptible, sinó d'aquella dimensió del nostre món concret (o de nosaltres mateixos), que en principi no és perceptible en un sentit empíric i que representa un plus (sic) respecte al que es pot expressar d'un mode conceptual inequívoc" (p. 76).

La segona part sintetitza el com pot ser entès l'ésser a partir de la seva pluralitat i unitat, la seva activitat i, per fi, l'ésser com a realitat espiritual. Nosaltres, per la nostra part, només podem fer dues observacions crítiques: D'una banda, cal dir que la consideració de l'ens com a u no és una concepció negativa, sinó l'afirmació del mateix ens com a mancat de contradicció. En aquest sentit, l'u és principi de la multiplicitat, però posterior a ella pel que fa al nostre coneixement. D'altra banda, difícilment podem comprendre l'ésser sense entendre primer l'analogia, perquè aquesta és el mètode propi de la metafísica, tal i com Gaetà —no citat per Weissmahr— l'exposa a **L'analogia dels noms**.

"Perquè un fil conductor d'aquest tractat ha estat la idea que és sobretot en l'autoconsciència, en la consciència de la 'mateixitat', on la realitat es mostra pròpiament. Només en tant que he experimentat en la meua consciència la identitat de l'ésser i el conèixer... només aleshores tinc el saber originari del què és 'ésser espiritual' i, a més, 'ésser en general'." (p.

196) Així doncs, Weissmahr conclou tot fent una doble apel·lació: a la teoria del coneixement i a l'antropologia, en tant que l'home és un ésser espiritual.

L'edició és molt acurada, amb paràgrafs numerats, extensa bibliografia, l'índex onomàstic i l'índex analític. Celebrem que "l'oblit de l'ésser", del que tant parla Heidegger, no sigui definitiu i esperem que la difusió d'aquest llibre contribueixi que la metafísica assoleixi el lloc que li pertoca entre les disciplines filosòfiques.

fr. AGUSTÍ BOADAS i LLAVAT, ofm.

(1) BÉLA WEISSMAHR, *Ontologia*, "Curso fundamental de filosofía", n.º 3, Ed. Herder, Barcelona, 1986, 216 pp.

LA SARDANA I LA DANSA

JOSEP VENTURA

COBLA POPULAR. — La Cobla Popular, una de les formacions instrumentals de la ciutat de Barcelona més antigues i conegudes, acaba de renovar la seva plantilla d'instrumentistes. En la nova temporada iniciada per Carnestoltes alguns dels veterans membres de la Cobla Popular han deixat el seu lloc a nous intèrprets. Entre els fitxages nous cal destacar la presència de Concepció Ramió, instrumentista ben coneguda a les comarques gironines i que ara s'ha incorporat a la Cobla Popular com a primera tenora.

"AIRES DE CATALUNYA-VOL. 2". — L'Agrupació Cultural del Bages ha enllestit l'edició d'un nou disc de sardanes — el segon de la Col·lecció "Aires de Catalunya" — amb un recull de composicions del mestre Manuel Saderra i Puigferrer.

Aquest nou disc ha estat enregistrat per la cobla La Principal de la Bisbal i inclou les sardanes següents: "Fausta", "Mariona" i "Magda", dedicades a tres familiars directes del mestre: la seva esposa, la seva filla i la seva neboda. Al costat d'aquestes peces, s'han enregistrat set sardanes inèdites discogràficament: "Record de Collell", "Cant vell" i "La font dels nou raigs", corresponents a la primera època de l'autor; i altres de producció més recent, com "Aniversari", "Per Artés", "Monestir de Ripoll" i "Doll d'afecte", escrita especialment per a aquest disc.

Els interessats a obtenir aquest nou àlbum discogràfic poden adreçar les seves comandes a l'Agrupació Cultural del Bages, carrer de Talamanca núm. 15; 08240 Manresa (Bages); o bé telefonant al número (93) 872 49 26.

FEM-LA GRAN. — A Lleida s'està preparant la formació d'una gran rotllana sardanista, que es pretén que tingui cinc quilòmetres de perímetre.

La iniciativa ha sorgit de la Penya Barcelonista de la capital del Segrià i es portarà a terme el dia 26 d'abril, amb motiu dels actes de la Diada de la Sardana sota el lema "Abraçem Lleida amb la sardana".

Els interessats a formar part d'aquesta gran rotllana poden adreçar-se a la Penya Barcelonista, Pl. de Berenguer IV núm. 9, 25007-Lleida (Segrià), o telefonar al núm. (973) 23 41 50. Cada un dels participants rebrà un distintiu numerat, designant el lloc a ocupar; els mateixos distintius donaran dret a la participació en el sorteig de diferents obsequis-record.

Cal ressenyar finalment, que aquest acte és a benefici del repoblament forestal de Montserrat.

RACÓ DEL LLENGUATGE

Defectes ben nostres (i 3)

ALBERT PERA

Continuo amb la recerca de vicis de pronunciació observats en el parlar corrent del poble. Cal que ens hi fixem perquè moltes vegades escrivim malament algunes paraules enganyats per una dicció defectuosa. Si pronunciem bé ens serà més fàcil escriure bé.

Tenim, per exemple, els mots amb ela geminada. A la pronunciació no se sol doblar la ela i l'escoltem com si fos senzilla. Això ens priva de la més segura guia que ens trauria de dubtes. Dubtes que ara només podem esbandir consultant el diccionari. Com deueu saber no hi ha normes ortogràfiques que incloguin la totalitat dels casos de mots escrits amb ela doble o geminada, per tal com aquesta grafia depèn principalment de l'etimologia de cada paraula.

Un altre vici consisteix a pronunciar amb el mateix so consonàntic, paraules com poble i triple, o regle i article. La recta pronunciació demana que es doblin suau-

les bes i les ges abans de ela. (Reggle i no recle, poble i no popple.)

També ensordim a tort els grups **tg** o **tj**. Hom pronuncia així: El **jutxe** i el **metxe** compraven **mitxons** per al **viatxe**. Aquest so és molt allunyat del que li correspon i ens pot fer equivocar en escriure i fins i tot ens pot fer confondre un metge amb una metxa, encesa o no.

Àsia, entusiasme, oasi, asil, irrisori, amazona, topazi i molts d'altres són pronunciat's **Àssia**, **entussiasme**, **oassi**, **assil**, **irrisori**, **amasoana**, **topassi**; potser per influència castellana, i a la inversa, impressió, metgessa, dissertar, comissió, discussió, agressiu, ho són com si només portessin una **s** sola, potser pensant que així sonen més catalans, cosa que dificulta el bon ús de la ja prou complicada norma ortogràfica de la **s**, **ss**, **z**, **ç**.

A les capes populars de la

població és molt introduït el vici de canviar la ella per la i, i així sentireu sovint frases semblant a aquestes: Els **trebaiadors** de la fàbrica de **tovaioles**. Tenia una **paia** a l'**ui**.

Finalment vull referir-me a tres mots molt curts i d'ús molt freqüent que gairebé ningú no pronuncia bé, sigui quin sigui el seu nivell cultural o social. Son: **jo**, **ja** i **vull**, que erròniament convertim en **io**, **ia**, i **vui**.

Perles ortogràfiques

"Ha quedat coberta aquesta representació pel Sr. X que de molt segur vostès el coneixeran personalment..." Un altre fragment de la carta que us comentava la setmana passada on podem detectar els errors següents: Ús abusiu i pleonàstic del pronom **el**. Mal ús del futur indicant probabilitat. Accentuació indeguda de la paraula coneixeran. Correctament... que de molt segur vostès deuen conèixer personalment.

CONCURS del LLIBRE INFANTIL

'87

EL VAIXELL DE VAPOR

El Patronat de la FUNDACIÓ SANTA MARIA convoca el concurs del Llibre Infantil 1987. Per promoure la creació d'una literatura per a nens que els fomenti, amb qualitat literària autèntica, el gust per la lectura i que els trameti al mateix temps uns valors humans, socials, culturals o religiosos que ajudin a construir un món digne de la persona humana.

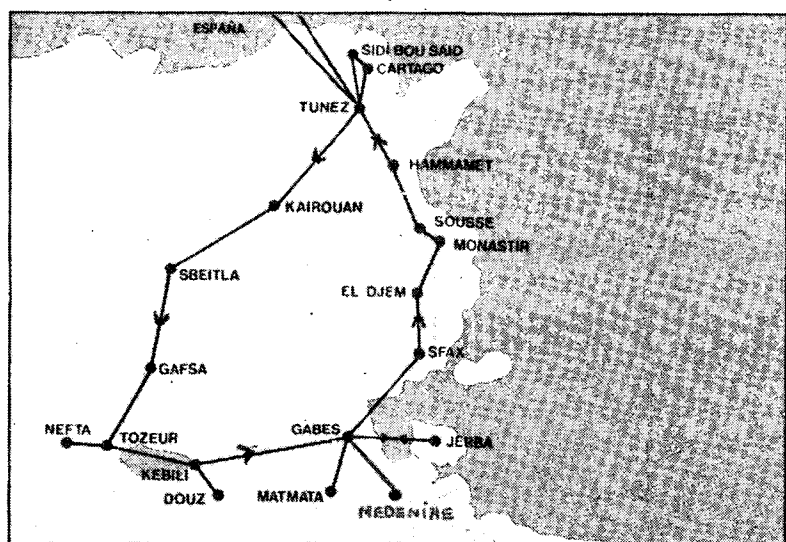
BASES GENERALS	
1. er premi: 350.000 Ptes.	— El primer premi comporta tant l'edició catalana com la seva versió i edició posterior en llengua castellana.
2n. premi: 175.000 Ptes.	— Els originals hauran d'ésser inèdits i redactats en llengua catalana.
3r. premi: 100.000 Ptes.	— L'extensió de les obres serà d'un mínim de 50 folis escrits a doble espai i a una sola cara.
	— El termini d'admissió dels originals és clourà el dia 15 de setembre de 1987.

Per a una informació més extensa adreçar-se a:

FUNDACIÓ SANTA MARIA
C/O. EDITORIAL CRUÏLLA
Balmes, 245-41-3a-08006 BARCELONA. Telefon: 237 63 44

VISITEM TUNÍSIA AMB MOTIU DEL MIL·LENARI DE SANT AGUSTÍ

Del 5 al 12 de juny

ITINERARI:

5 de juny - Barcelona - Tunis

6 de juny - Tunis - Cartago - Sidi Bou Said - Kairouan

7 de juny - Kairouan - Sbeitla - Gafsa - Tozeur

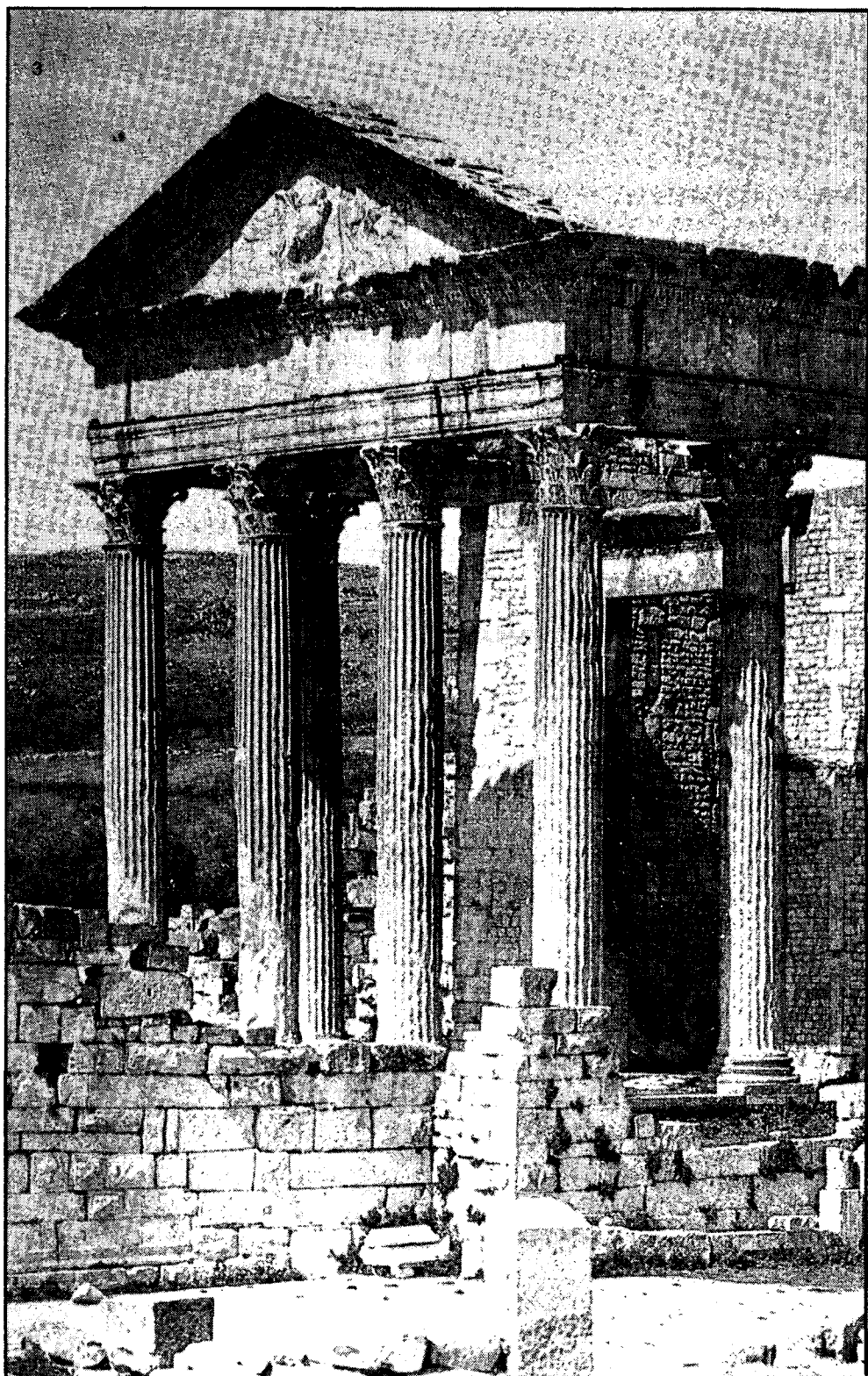
8 de juny - Tozeur - Nefta - Douz - Gabes

9 de juny - Gabes - Matmata - Medenina - Djerba

10 de juny - Djerba - Sfax

11 de juny - Sfax - El Djem - Monastir - Sousse - Tunis

12 de juny - Tunis - Barcelona

Capitolio de Dugga

Per informació i inscripcions: "CATALUNYA CRISTIANA", C/. València, 244, 2on. 08007 Barcelona. De 10 a 1 i de 5 a 7 (Srta. Maria Figueras). Tels. 215 27 39 / 27 84.
La inscripció és oberta. PLACES LIMITADES. Reservat el dret d'admissió.

Direcció tècnica G.A.T. 48

ALTRES VIATGES

De l'1 a l'11 d'agost, SUÏSSA
Del 9 al 18 d'octubre, TERRA SANTA

Moda de Portugal

Dies enrera es presentà per primera vegada a Barcelona, a l'Hotel Princesa Sofia, el grup format per 17 firmes de confeccionistes portuguesos plenament capacitats per oferir una mostra de moda netament portuguesa corresponen a tardor-hivern '87/88, formada bàsicament per peces per home i dona que abracen àmpliament tres importants punts del mercat actual com són "Moda Pronta", "Alta Costura" i peces d'"Ant i Napa".

La filosofia d'aquest grup, conté una estratègia molt especial que, sembla, que els funciona molt bé, ja que en termes comercials han ampliat la seva producció considerablement gràcies a les exportacions a gairebé tots els països europeus que es multipliquen dia rera dia.

Tots són experts confeccionistes i autèntics treballadors que es presentaren amb ganes de promocionar la seva moda i connectar directament amb el que és la moda actual en els mercats espanyols.

Les fires realitzades a Portugal com fou en el seu moment PORTEX, serviren de llançament a la gran majoria d'Empreses Exportadores ja que avui proposen particularment les seves col·leccions els clients introduint a més, en els

Moda sportswear presentada per Nova/Fango, que es recreà amb els tons pàl·lids i suaus per a unes peces evidentment joves i esportives.

La gran triomfadora de la Mostra fou sense cap dubte Ana Salazar, la qual presentà una moda molt actual i sobretot molt creativa.

La firma Nobreza especialista en peces de napa i ant, presentà aquests models home/dona, que la defineixen com una gran professional de la pell.

mercats europeus les seves pròpies marques. Així doncs una nova promoció d'estilistes portuguesos acabats de formar en les escoles de disseny, treballen i contribueixen que el prestigi de la moda portuguesa s'extengui per tota Europa.

Centrant-nos en la mostra presentada, hem de dir que en els petits stands s'exhibia especialment moda femenina i,

en menor quantitat masculina.

Quant a la desfilada, es va veure molt comentada, amb aplaudiments en especial a la coreografia i a la bona coordinació dels models, que es presentaren basats en les tendències per a la propera temporada de tardor-hivern '87/88.

Gammes de terres i beixos així com marcada presència de tons vius, gèneres gofrats, tei-

xits suaus, estampats encoixinats i quadres sobre gèneres en franel·la per a camises de profundes sises. Espigues grosses i molt tweed per a peces d'home; teixit de punt i tota una gamma d'ants i napes llises i gofrats de gran actualitat.

Una moda sportswear amb tons pàl·lids i suaus de molt confort i, en la línia jove, profusió de peces sobreposades, combinant colors i quadres.

Repunts, cremalleres i molts efectes metàl·lics.

Tancà la desfilada la jove creadora Ana Salazar, amb una esplèndida mostra de la seva col·lecció en la qual va prevaler la funcionalitat d'un estil que, a més a més de molt personal, deixarà rastre entre els millors creadors actuals.

MARIA JOSE EJARQUE

COSTUMS I TRADICIONS

De quan Jesús passà pel Ripollès

ESTEVE BUSQUETS I MOLAS

El senyor Tomàs Raguer i Fossas gran folklorista i creador del Museu i Arxiu Folkloric de Sant Pere, de Ripoll, va recollir fa una carretada d'anys, unes llegendes sobre el pas de Jesús i els Apòstols pel Ripollès.

La primera es referia a una masia anomenada la Tolosa. Era el temps de batre i hi arribaren dos caminants a demanar feina. L'amo els va llogar i els féu dormir a la **cort dels pobres**, indret on s'hi recollien els captaires passavolants, per comptes d'allotjar-los a la pallissa com d'altres treballadors.

Estaven tan cansats que al dematí no es despertaren. L'amo hi anà i a cops de bastó desvetllà el que es trobava més a prop de la porta. Era sant Pere i l'altre —m'havia oblidat de dir-ho—, Jesús.

Sant Pere no digué res, però a la nit oferí al Mestre canviar de llit amb el pretext que el de prop de la porta era millor. I succeí que l'endemà, l'amo hagué de tornar a treure'ls la son de les orelles, però en obrir la porta pensà: —A aquest ja les hi vaig mesurar ahir. I un altre cop descarregà les bastonades sobre Pere.

A l'era hi havia el blat escampat. Davant l'esglai de tothom, Jesús hi calà foc i quan tot cremava anava dient: —"Tria, Maria; tria Maria...". Immediatament se separava el gra de la palla i en un no-res quedà neta l'era. Content, l'amo els portà un bon dinar que menjaren asseguts en unes pedres i després partiren.

L'endemà, l'amo volgué fer el mateix, però tot restà cremat sense remei. Una pedra blanca senyala el lloc on seguiren Jesús i Pere.

Amb d'altres apòstols anaven una vegada camí de Ripoll. En passar pel coll de Malanic el Mestre que duia a la mà un grapat de terra collit estona abans i que tenia intrigats els seus acompanyants preguntà: —"On voleu que la llenci?". Com que ells li contestaren que on volgués, la tirà allà d'allà del camí damunt d'unes casones exclamant: —"Lla és". I així nasqué el nom de Llaers. Potser perquè entre els apòstols hi havia Bartomeu, aquest és el patró del poble.

Una nit els acolliren a una altra masia: Can Romans. Jesús els ho agrai dient-los: "Romans, Romans, / Romans romandràs. / No seràs mai ric, / ni pobre seràs". D'ençà d'aleshores, a Can Romans no els mancà res, si bé no foren mai rics.

A can Pibernat de Vallfogona també batién. Jesús lloà la bona qualitat del blat. El pagès, però, com solen fer molts que no estan mai contents digué: I ca! Només hi ha terra i rocs.

El Mestre va dir aleshores: —"Pedres i terra voleu? Pedres i terra tindreu".

Efectivament, tot restà convertit en un munt de pedres i terra negra que no fa gaires anys encara hi era i del qual, com de la pedra de la Tolosa se'n publicaren fotografies per acompanyar el text del senyor Tomàs Raguer.

CUINA

Préssecs gratinats

1 llauna gran de préssec en almívar

2 taronges
1 copeta de Cointreau

Tireu els préssecs i el seu almívar un una plata de forn.

Col·loqueu-los amb el buit cap amunt.

Ratlleu fina la pell d'una taronja, expremeu les dues i tireu-ho tot junt per sobre dels préssecs, per últim una copeta de Cointreau.

Poseu-ho a forn suau, durant una hora i mitja a dues, fins que l'almívar s'espesseixi i estigui una mica gratinat.

Deixeu-ho refredar i per servir-ho col·loqueu-ho en una plata de postres.

Queda molt bo si s'acompanya amb gelat de vaini-lla.

MARIA GLORIA MUNTAÑOLA

DIADA DEL LLIBRE

LA DINAMICA DEL CRISTIANISME EN LA DECADA DELS 90

AUTOR

JOAN VIDAL I GIRONELLA

El llibre consta de 127 pàgines i el seu preu és de 400 pessetes.

LLIBRERIA CLARET

ENCREUATS

Per ROSA COLLELL

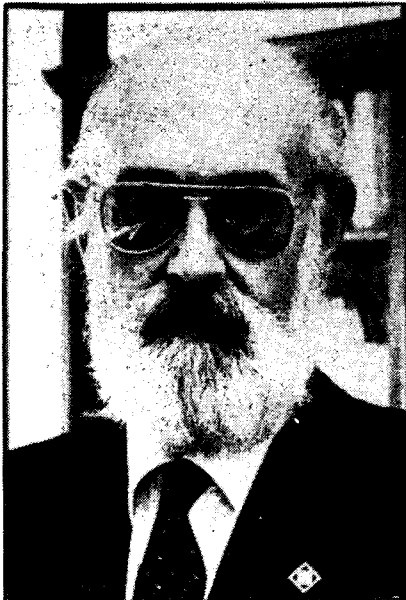

FOTO: CERCLE QUE NOH ES POSA AL CAR	ELEMENT QUÍNIC GA - SOS SIMBOL RM	PER DE COR- ACTIBER DOBLES QUE NO HAN SOB- TIT DEL NÚ	FOTO: ACTIVITAT:
VEGETI DE DONA INDIA -PL- NOM D'AR- BRE -A-			
FOTO: ACTIVITAT UN MILER			
	GIT: JOC QUE ES PRACTICA MUNTATA CA VALL		
PRONOH. CONTRACCIÓ NOTA MUSI CAL.	ESTAT 501 MES A UN ENPERA- DOR.		PRONOH. CONSONANT.
PEÇA DEN TÀRIA. LA MEVA.	UNA DELES NOSTRES ILLES.	NI TU NI JO.	PES QUE DU UN LPS HAU PER L'ESTA SILLAT. MANCAT DE BELLESA.
FA UN PE- TÓ			
GUARNEIX HO. VOCAL.			ARTS TER- MO REGULA DORS.
			ERUCTE
			INICIAL DE PUNT CARDI- NAL.
			ARGUMENT A ESCABS TIC- TIC.
			coixos.
Foto. Activitat.	VIOLACIÓ CRUO DE LA LLET MORAL. VOCAL		TREBALL EXTRAOR- DINARI. CONJUNCIÓ.

E	A	B	M	U	L	A	C	O	R	N	A		
S	E	R	M	L	A	L	M	C	E	D	R	E	S
C	R	I	L	L	L	L	I	P	O	E	T	A	S
I	G	A	M	L	L	L	L	L	L	L	L	L	L
A	R	T	O	R	A	S	T	A	S	T	A	S	A

FILATELIA

Per ENRIC GRAUPERA

PARAGUAY - G/ 0.10

Segells Setmana Santa (II)

Sèrie emesa pel Paraguai l'any 1971. El segell d'avui és un quadre del pintor Rafael Sanzio, nascut a Urbino, el 6 d'abril del 1483. El seu treball artístic es divideix en tres períodes: Perugi, florentí i romà. A Perúgia pintà la Crucifixió, la Coronació de la Verge i un magnífic Sposalizio. En l'etapa florentina pintà el Sant Jordi, el Descans del Cos de Crist, la Madonna del Baldaquí, Santa Caterina, l'Adoració de la Trinitat, etc. El papa Juli II li confià la decoració de les Stanze del Vaticà, en les quals desplegà tots els recursos del seu art i de la seva inspiració. "El triomf de la fe" és una de les seves millors obres.

L'obra de la "Resurrecció" que presentem, es troba al Museu d'Art, de Saõ Paulo, oli sobre fusta 52 x 44. Morí el 6 d'abril del 1520, a l'edat de 37 anys. L'última obra de Rafael fou la "Transfiguració" que restà inacabada.

JEROGLÍFIC

Per SNOB

Com el consideres?

100

Solució al 394
SENS AMOR
SENS A MOR

FUTBOL•FUTBOL•FUTBOL•FUTBOL•FUTBOL• FUTBOL•FUTBOL•FUTBOL•FUTBOL•FUTBOL•

Resultats	Clasificacions	La travessa	Golejadors	Pròxima jornada
R. Madrid-Barcelona 0-0	PJ GF GC Ptos.	1. Español-Sporting (X) 1	Hugo Sánchez (Real Madrid) 27	Sporting-R. Madrid
Mallorca-Zaragoza 2-2	1. R. Madrid 35 61 29 51 + 15	2. Mallorca-Zaragoza (X) X	Lineker (Barcelona) 17	Barcelona-Mallorca
Español-Sporting 2-1	2. Barcelona 35 51 22 50 + 16	3. R. Madrid-Barcelona (X) X	Magdaleno (Mallorca) 17	Zaragoza-Español
Sevilla-Valladolid 1-2	3. Español 35 54 31 45 + 9	4. Sevilla-Valladolid (2) 2	Ramón (Sevilla) 14	Valladolid-R. Sociedad
Murcia-At. Madrid 1-2	4. S. Gijón 35 48 38 37 + 3	5. Múrcia-At. Madrid (X) 2	Flores (Gijón) 14	At. Madrid-Sevilla
R. Sociedad-Betis 2-1	5. Zaragoza 35 33 32 37 + 3	6. R. Sociedad-Betis (X) 1	"Pichi" Alonso (Español) 13	Betis-Murcia
Racing-Sabadell 4-0	6. Mallorca 35 44 48 37 + 1	7. Ràcing-Sabadell (X) 1	Contreras (Las Palmas) 12	Sabadell-Osasuna
Cádiz-At. Bilbao 1-1	7. At. Madrid 35 39 41 37 + 3	8. Cádiz-Athletic (X) X	Flores (Gijón) 12	Athletic-Ràcing
Osasuna-Las Palmas 4-0	8. R. Sociedad 35 47 36 36	9. Osasuna-Las Palmas (1) 1	Pineda (Español) 11	Las Palmas-Cádiz
	9. Sevilla 35 42 37 34	10. Elche-Huelva (X) X	Julio Salinas (At. Madrid) 11	
	10. Betis 35 37 45 34	11. Bilbao-Ath. Logroñés (X) 2	Sarabia (Ath. Bilbao) 10	
	11. Valladolid 35 33 33 33 - 1	12. Valencia-Hércules (1) 1	Marina (At. Madrid) 10	
	12. Murcia 35 32 45 32 - 4	13. Celta-Málaga (1) 1	Andrés (Las Palmas) 10	
	13. Ath. Bilbao 35 40 41 32 - 2	14. Sestao-Coruña (X) 1	Cholo (Sevilla) 10	
	14. Las Palmas 35 41 52 29 - 5		Rincón (Betis) 9	
	15. Osasuna 35 28 40 29 - 7		Perico Alonso (Sabadell) 9	
	16. Ràcing 35 35 49 28 - 8		Joaquín (Gijón) 8	
	17. Sabadell 35 28 54 25 - 9			
	18. Cádiz 35 23 43 24 - 12			

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

Nº 350

Històries d'Eixerits

L'alegria que no es pot explicar

¿No us ha passat mai, viure tan intensament un fet, una circumstància, i que després, quan voleu compartir-la, se us fa impossible expressar allò que sentiu?

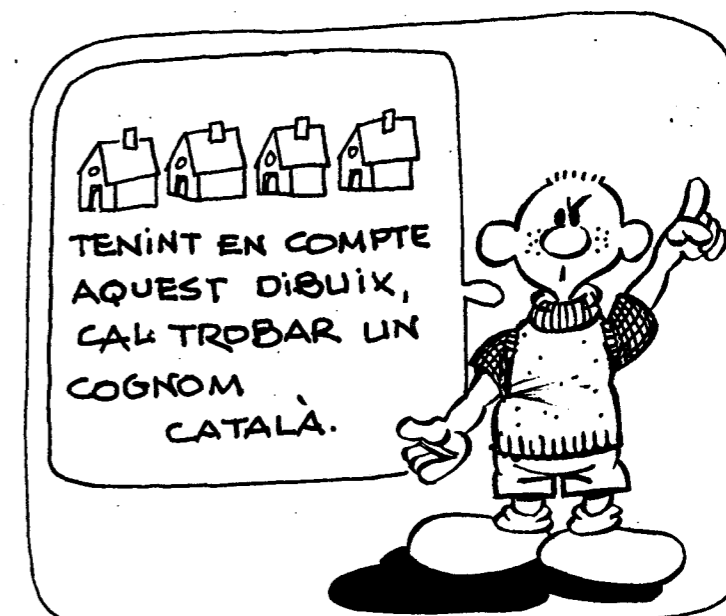
Quan érem petits, el pare i la mare jugaven amb nosaltres: ens aixecaven enlaire, i ens feien ganyotes i magarrufes fins que nosaltres ens enriolavem de satisfets. Ens estimaven, i no sabien com manifestar la seva alegria.

Un dia, el pare d'un amic meu va estar molt malalt. Tota la família hi patia molt. El dia que el metge va dir a la mare del meu amic: "Senyora, estigui tranquil·la, el seu marit ja està fora de perill", ella es va posar a plorar a no poder més. Deia: "no us amoïneu, ploro de contenta".

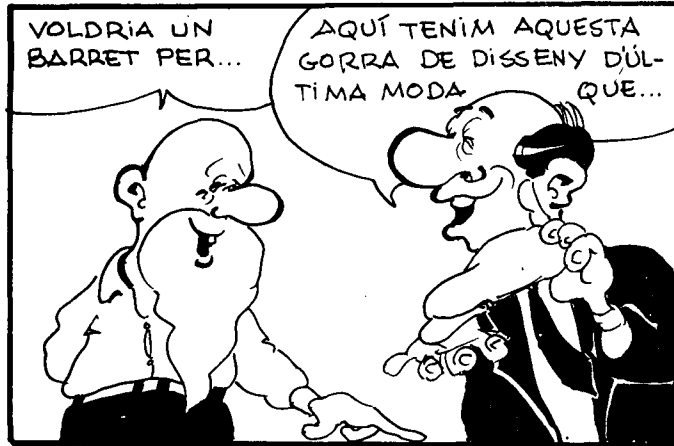
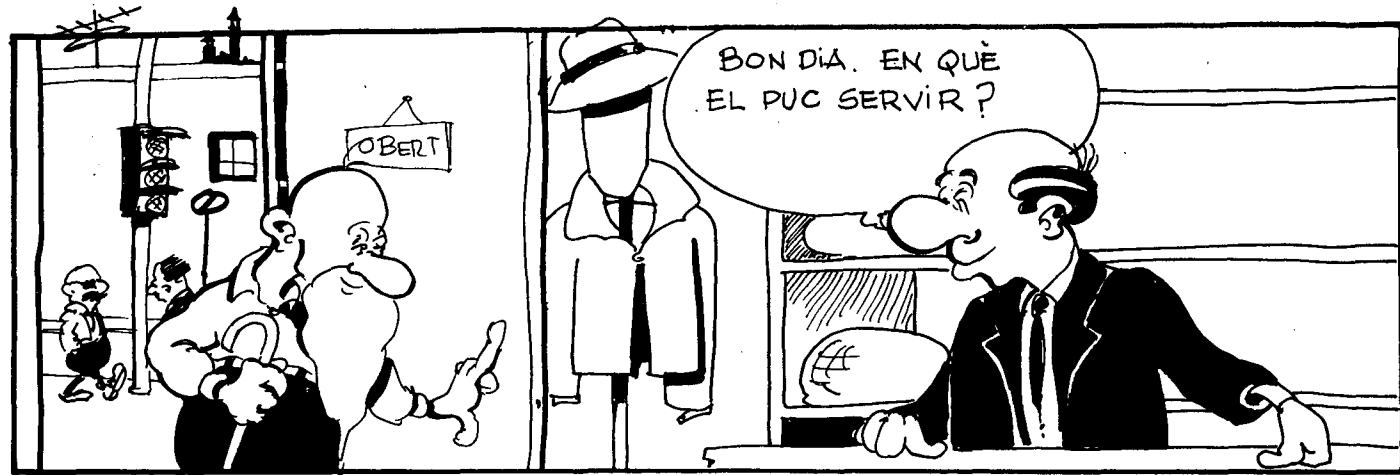
Doncs bé, avui celebrem la gran festa de PASQUA. Totes les persones cristianes del món senten el seu cor ple d'amor i d'esperança, contemplant Jesús ressuscitat i gloriós. I a nosaltres, ficats en la vida monòtona i vulgar de cada dia, no sabem com explicar aquella alegria que creiem, vivim i sentim. M'agradaria que aquell engrescament que sentien Pere, Joan, la Magdalena, i tots aquells que pogueren constatar que Jesús era VIVENT, el sentíssim també nosaltres.

Eixerits i Eixerides de Catalunya, BONES PASQUES!!!

L'Eixerit

EN BADOSA i EN BASORA

Jesús ens parla

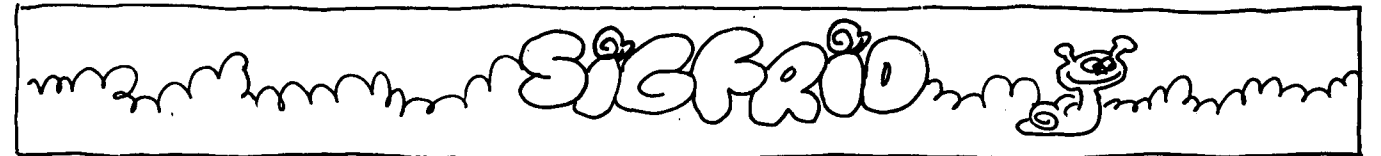
Busquem l'evangeli del diumenge: (Missa del Dia) Evangeli segons Sant Joan, capítol 20, versets de l'1 al 9 (Jo 20:1-9).

Reflexionem: 1. La Resurrecció de Jesús és el fet central de la Història de la Salvació, i per tant, també la veritat més important de la nostra fe. Jesús digué que havia vingut per donar-nos vida i vida eterna. La seva mort semblà fer il·lusòria la gran esperança dels homes; la seva Resurrecció, però, mostra que les seves paraules eren veritat.

2. La tomba buida és un signe exterior de la realitat de la seva Resurrecció, que després serà confirmada per les seves aparicions o manifestacions als dotze Apòstols i a altres deixebles. Pere i Joan, davant la tomba buida començaren a creure. Després comprendrien que, "segons les Escripures", Jesús havia de patir la Creu, i que després havia de ressuscitar d'entre els morts.

3. Els dotze Apòstols i els deixebles que havien seguit Jesús des del seu baptisme al Jordà fins a la seva mort i Resurrecció, foren els primers testimonis de la realitat i veritat de la Resurrecció de Jesús, que a més, ells pogueren constatar d'una manera palpable i visible. Després d'ells, milers i milers de dones i homes cristians d'arreu del món, han trobat en la Resurrecció de Jesús el fonament de la seva fe i de la seva esperança.

El mossèn

DIUMENGE - 19

- 12.00 Temps d'esperança.
- 12.30 Matinal a TV3:
"Nens cantors de Viena".
- 13.57 Avanç informatiu.
- 14.00 Olímpics en acció (Rep.).
- 15.00 Telenotícies.
- 15.30 Fèlix, el gat.
- 16.00 Walt Disney Show.
- 17.00 N'hi ha que neixen estrellats:
Ep. 14.
- 17.30 Vida salvatge:
"Culpeu els teixons".
- 18.00 Retrat:
"Masaccio".
- 19.00 Música vista.
- 19.30 Normes d'amor:
"Enamorament".
- 20.30 Telenotícies.
- 21.00 30 minuts.
- 21.30 A cort obert:
"Tot sobre l'Eve".
- 22.30 Gol a Gol.
- 23.30 Fi d'emissió.

DILLUNS - 20

- 13.00 Avanç informatiu.
- 13.05 TV3, segona vegada:
"Gol a Gol".
- 14.05 Migdia.
- 14.30 Telenotícies.
- 15.15 Balla amb mi - Cap. 54.
- 15.50 "Adéu la meua lluna de mel".
- 17.35 Pablo Milanes.
- 19.00 Capità Harlock.
- 19.20 L'illa dels nens - 5.
- 19.45 Filiprim.
- 20.30 Telenotícies.
- 21.00 Informatiu cinema.
- 21.30 Cinema 3:
"Escalera prohibida".
- 23.45 Telenotícies.
- 00.00 Fi d'emissió.

DIMARTS - 21

- 12.45 Servei d'informació agrària.
- 13.05 Avanç informatiu.
- 13.05 TV3, segona vegada:
"Angel Casas Show".
- 14.05 Migdia.
- 14.30 Telenotícies.
- 15.15 Balla amb mi - Cap. 55 i últim.
- 15.50 La dona biònica:
"El congoist de la mort".

- 17.00 Music Box.
- 18.00 Birdman i el trio.
- 18.30 Avanç informatiu.
- 18.32 Fes flash.
- 19.00 Simbad.
- 19.20 L'illa dels nens - 6.
- 19.45 Filiprim.
- 20.30 Telenotícies.
- 21.00 Perry Mason:
"El cas del gar del porter".
- 22.00 Galeria oberta.
- 00.00 Telenotícies.
- 00.15 Fi d'emissió.

DIMECRES - 22

- 12.45 Servei d'informació agrària.
- 13.05 Avanç informatiu.
- 13.05 TV3, segona vegada:
"Trossos" "Joc de Ciència".
- 14.05 Migdia.
- 14.30 Telenotícies.
- 15.15 Els palliser - 1.
- 15.40 La dona biònica:
"Belleza biònica".
- 17.30 Music Box.
- 18.00 Birdman i el Trio.
- 18.30 Avanç informatiu.
- 18.32 Fes flash.
- 19.00 Simbad.
- 19.20 L'illa dels nens - 7.
- 19.45 Filiprim.
- 20.30 Telenotícies.
- 21.00 Simon i Simon:
"Assassinat entre línies".
- 22.00 Angel Casas Show.
- 23.30 Arsenal-Atlas.
- 00.15 Telenotícies.
- 00.30 Fi d'emissió.

DIJOUS - 23

- 12.45 Servei d'informació agrària.
- 13.05 Avanç informatiu.
- 13.06 TV3, segona vegada:
"Angel Casas Show".
- 14.05 Migdia.
- 14.30 Telenotícies.
- 15.15 Els palliser - 2.
- 15.50 La dona biònica:
"El caçador de fantasmes".
- 17.00 Music Box.
- 18.00 Bridman i el trio.
- 18.30 Avanç informatiu.
- 18.32 Fes flash.
- 19.00 Simbad.
- 19.20 L'illa dels nens - 8.
- 19.45 Filiprim.
- 20.30 Telenotícies.
- 21.00 Vostè jutja.
- 22.30 A tot esport - Temps de neu.

- 23.45 Temps de neu.
- 00.05 Teletotícies.
- 00.20 Fi d'emissió.

DIVENDRES - 24

- 12.35 Avanç informatiu.
- 12.37 TV3, segona vegada:
"A tot esport" - "Temps de neu".
"Botó fluix".
- 14.05 Migdia.
- 14.30 Telenotícies.
- 15.15 Els palliser - 3.
- 15.50 La dona biònica:
"Assalt al vaixell casino".
- 17.00 Divulgatiu:
"Darrera el teló".
- 17.40 Digui, digui... - 23.
- 18.00 Bridman i el trio.
- 18.30 Avanç informatiu.
- 18.32 Fes Flash.
- 19.00 Fes Video flash.
- 19.20 Lord Tram.
- 19.45 Filiprim.
- 20.30 Telenotícies.
- 21.00 No passa res.
- 22.05 Debat:
"Les races a Catalunya".

- 23.35 Trossos.
- 00.05 Telenotícies.
- 00.20 Les golfes TV3.
- 02.00 Fi d'emissió.

DISSABTE - 25

- 13.30 Agenda sardanista.
- 13.57 Sardanes.
- 14.00 Oliana Molls.
- 14.30 Dibuxos.
- 15.00 Telenotícies.
- 15.30 Els barrufets.
- 16.00 Els germans Hardy i Nancy Drew:
"Els éssers que arriben cada diumenge".
- 16.50 Olímpics en acció.
- 17.50 Digui, digui... - 53.
- 18.10 Or - 2.
- 19.00 Fletxa Negra - 2.
- 19.30 Botó fluix.
- 20.00 Joc de ciència magazine:
"Com alimentar aquest planeta".
- 20.30 Telenotícies.
- 21.00 Pel·lícula:
"Devora la vida".
- 22.45 La bella Otero:
Cap. 1.
- 23.45 El món del cinema.
- 00.30 Fi d'emissió.

DIUMENGE - 19

- 9.00 Informe setmanal.
- 10.00 Poble de Déu.
- 10.25 Santa Missa i Benedicció Urbí et Orbi.
- 12.45 El triomf d'Occident:
"Regalos peligrosos".
- 13.40 Curro Jiménez:
"La muerte espera en Ronda".
- 14.45 Documental.
- 15.00 Telediari - 1.
- 15.35 L'inspector Gadget.
- 16.05 Parada de postes - 2.
- 16.55 Punt de trobada.
- 17.45 Naturalesa ibèrica.
- 18.15 El mateix dia a la mateixa hora.
- 18.45 Estrenes TV:
"El terrible Joe Moran".
- 20.30 Telediari - 2.
- 21.05 L'arca de Noé.
- 21.35 Cançó trista de Hill Street:
"En busca del perro perdido".
- 22.30 Estudi Estadi.
- 00.00 Comiat.

DILLUNS - 20

- 7.30 Bon dia.
- 9.00 Al matí - De 9.05 a 9.20 Follow me - Ep. 45 i 46.
- 9.35 a 10.00 Els rics també ploren - 10.
- 11.35 a 12.35 Home ric i home pobre - 9.
- 12.35 Connexió amb Sant Cugat.
- 12.35 Tres per quatre.
- 13.30 A tot saber.
- 14.00 L'informatiu.
- 15.00 Connexió amb Madrid.
- 15.00 Telediari - 1.
- 15.35 Nines de paper - 4.
- 16.30 La tarda.
- 18.00 Barri Sesamo.
- 18.30 Positró.
- 19.00 Mister Belvedere.
- 19.30 De pel·lícula.
- 20.30 Telediari - 2.
- 21.15 Un, dos, tres.
- 22.55 I vostè què opina?
- 23.50 A portada.
- 00.15 Telediari - 3.
- 00.45 Comiat.

DIMARTS - 21

- 7.30 Bon dia.
- 9.00 Al matí - De 9.05 a 9.20 Follow me - 47.

- 9.35 a 10.00 Els rics també ploren - 11.
- 11.35 a 12.35 Home ric, home pobre - 10.

- 12.30 Connexió amb Sant Cugat.
- 12.33 Tres per quatre.
- 13.30 Terenci a la fresca.
- 14.00 L'informatiu.
- 15.00 Connexió amb Madrid.
- 15.00 Telediari - 1.
- 15.35 Nines de paper - 5.
- 16.30 La tarda.
- 18.00 Barri Sesamo.
- 18.30 Els electrofollets.
- 19.00 La quarra part.
- 19.30 Les noies d'or - 25.
- 19.55 L'hora del lector.
- 20.30 Telediari - 2.
- 21.15 Seqüències.
- 22.20 Sessió de nit:
"Cartas a mi amada".
- 00.05 Telediari - 3.
- 00.35 Testimoni.
- 00.40 Comiat.

DIMECRES - 22

- 7.30 Bon dia.
- 9.00 Al matí - De 9.05 a 9.20 Follow me - 48.
- 9.35 a 10.00 Els rics també ploren - Ep. 12.
- 11.35 a 12.35 Home ric, home pobre - Ep. 11.
- 12.35 Connexió amb Sant Cugat.
- 12.33 Tres per quatre.
- 13.30 Guernica en flames.
- 14.00 L'informatiu.
- 15.00 Connexió amb Madrid.
- 15.00 Telediari - 1.
- 15.35 Nines de paper - 6.
- 16.30 Presentació "Vuelta ciclista a España".
- 18.00 Barrio Sesamo.
- 18.30 La volta al món de Willy Fog - 5.
- 19.00 Al màxim.
- 19.55 De Parlament.
- 20.30 Telediari - 2.
- 21.15 Allí et vull veure.
- 22.20 Els Colby:
"El último recurso".
- 23.20 Espanya en guerra 1936-1939.
- 00.15 Així fou, així ho explica.
- 00.30 Telediari - 3.
- 01.00 Comiat.

DIJOUS - 23

- 7.30 Bon dia.
- 9.00 Al matí - De 9.05 a 9.20 Follow me - 47.
- 9.35 a 10.00 Els rics també ploren - Ep. 13.
- 11.35 a 12.35 Home ric, home pobre - Ep. 12.
- 12.30 Connexió amb Sant Cugat.
- 12.33 Tres per quatre.
- 13.30 Què vol veure?
- 14.00 L'informatiu.
- 15.00 Connexió amb Madrid.
- 15.00 Telediari - 1.
- 15.35 Nines de paper - 7.
- 16.30 Volta ciclista a Espanya.
- 17.15 La tarda.
- 18.00 Barri Sesamo.
- 18.30 El quiosc.
- 19.00 El bigoti de Babel.
- 19.30 Amb les mans a la massa.
- 20.00 MASH:
"Así es el mundo del espectáculo".
- 20.30 Telediari - 2.
- 21.15 Volta ciclista a Espanya.
- 21.35 Nord i Sud - 20.
- 22.35 Debat.
- 00.05 A mitja veu.
- 00.30 Telediari - 3.
- 01.00 Comiat.

DIVENDRES - 24

- 7.30 Bon dia.
- 9.00 Al matí - De 9.05 a 9.20 Follow me - 48.
- 9.35 a 10.00 Els rics també ploren - 14.
- 11.35 a 12.35 Home ric, home pobre - 12.
- 12.30 Connexió amb Sant Cugat.
- 12.33 Tres per quatre.
- 13.30 Music mots.
- 14.00 L'informatiu.
- 15.00 Telediari - 1.
- 15.35 Nines de paper - 8.
- 16.30 Volta ciclista a Espanya.
- 17.15 La tarda.
- 18.00 La història del poblet de l'Arce - 3.
- 18.30 Món Disney.
- 19.30 Val més prevenir.
- 20.00 L'hora de Bill Cosby - 4.
- 20.30 Telediari - 2.
- 21.15 Volta ciclista a Espanya.
- 21.35 En família.
- 22.35 Divendres cinema:
"Danzad, danzad malditos!".
- 00.40 Telediari - 3.
- 01.10 Jazz entre amics.
- 02.05 Comiat.

DISSABTE - 25

- 9.00 Un, dos, tres.
- 10.40 Les aventures de Gulliver.
- 11.00 Gent jove.
- 11.55 La bola de cristall.
- 13.15 Loteria Nacional.
- 13.30 Objectiu-92.
- 14.30 Més comunicació.
- 15.00 Telediari - 1.
- 15.35 Els Ewoks:
"Cosecha azul".
- 16.05 Primera Sessió:
"Simbad el marino".
- 18.05 Numero 1.
- 18.35 La vall secreta - 15.
- 19.05 Les aventures dels ossos Gummy.
- 19.35 L'Equip "A":
"Un negoci de desgüace".
- 20.30 Telediari - 2.
- 21.05 Volta ciclista a Espanya.
- 21.30 Informe semanal.
- 22.40 Dissabte nit.
- 00.05 Amerika - Ep. 1.
- 02.05 FILMOTECA TV:
"Europa - 51".
- 03.55 Comiat.

DIUMENGE - 19

- 10.00 Santa Missa.
- 11.00 La bona música.
- 12.00 Estudi Estadi.
- 14.45 Recull informatiu.
- 15.00 Estudi Estadi.
- 17.00 Connexió amb Madrid.
- 17.00 Sessió de tarda:
"Forja de hombres".
- 18.35 Documental.
- 19.20 Connexió amb Sant Cugat.
- 19.20 El dominical.
- 20.15 Connexió amb Madrid.
- 20.15 Els minuts.
- 20.40 Com gat i gos.
- 21.30 Connexió amb Sant Cugat.
- 21.30 Debat.
- 22.30 Connexió amb Madrid.
- 22.30 Diumenge cinema:
"Los hijos de Sánchez".

DILLUNS - 20

- 15.00 Documental:
"Tana River".
- 16.00 Cip Braslip.

- 17.00 Tango a tres.
- 18.00 Teatre:
"Els virtuosos de Fontainebleau".
- 19.00 Connexió amb Madrid.
- 19.00 Fills i filles - 67.
- 19.25 Escollir una professió.
- 19.40 Curs d'anglès.
- 20.00 Agenda informativa.
- 20.30 El món dels anys 30.
- 21.20 Últimes preguntes.
- 21.50 Cinema club:
"Macunaima".
- 23.50 Viure cada dia.

DIMARTS - 21

- 17.00 Digui digui (53).
- 17.15 El carrer de l'espectacle.
- 18.00 Picapuça.
- 19.00 Connexió amb Madrid.
- 19.00 Fills i filles - 68.
- 19.25 Els nostres arbres.
- 19.40 Curs d'anglès.
- 20.00 Agenda informativa.
- 20.30 Música i músics.
- 21.00 La revolució romàntica.
- 21.50 El temps és or.
- 22.50 L'ull de vidre.

DIMECRES - 22

- 17.00 Reportatge sobre òpera.
- 17.30 Mirades.
- 18.00 Picapuça.
- 19.00 Connexió amb Madrid.
- 19.00 Fills i filles - 69.
- 19.25 Habitat.
- 19.40 Curs d'anglès.
- 20.00 Agenda informativa.
- 20.30 Consum.
- 21.00 El pols d'Hollywood.
- 21.50 Fi de segle.
- 23.20 Tendido cero.
- 23.45 Temps de creure.

DIJOUS - 23

- 17.00 Nova programació.
- 18.00 Picapuça.
- 19.00 Especial Sant Jordi.
- 21.00 Connexió amb Madrid.
- 19.00 Fills i filles - 70.
- 19.25 Tu pots.
- 20.00 Agenda informativa.
- 20.30 El plumier.
- 21.00 L'estació de Perpinyà.
- 22.00 Dijous cinema:
"La petició".
- 23.40 Metròpolis.

DIVENDRES - 24

- 17.00 Teatre:
"Fleca Rigol, digueu".
- 18.30 Gaudi i la música.
- 19.00 Connexió amb Madrid.
- 19.00 Fills i filles - 71.
- 19.25 Els vells amics - 7.
- 19.40 Curs d'anglès.
- 20.00 Agenda informativa.
- 20.30 La comèdia de George Burns.
- 20.55 Els comptes clars.
- 21.20 L'art de viure.
- 21.45 Òpera.
- 23.50 Temps moderns.

DISSABTE - 25

- 10.00 Les aventures de Pepero: (24).
- 10.30 Picapuça.
- 11.00 Documental.
- 11.30 Dibuxants.
- 12.00 Una història particular.
- 13.00 Canal 10.
- 13.30 Duplex per a llogar (4).
- 14.00 135 escons.
- 14.30 Recull informatiu.
- 15.00 Connexió amb Madrid.
- 15.00 Estadi 2.
- 20.00 Rainbow.
- 21.00 Mala rauxa.
- 22.30 Documents TV.
- 23.30 Diàlegs amb la música.

El món de la televisió

TV-1

SESSIÓ DE NIT: Cicle Jennifer Jones.- "Cartas a mi amada" (1945-B/N), de William Dieterle, amb Jennifer Jones, Joseph Cotten, Ann Richards, Gladys Cooper i altres. Drama romàntic. Un oficial anglès anomenat Alan Quinto (J. Cotten) durant la 2.ª conflagració mundial i des d'Itàlia, escriu les cartes del seu company Roger Morland —en el pobre esperit del qual no hi ha lloc pel romanticisme— que després copia, firma i adreça a Victòria (J. Jones), jove encantadora que li fa de padrina de guerra. Victòria, s'enamora profundament de l'absent que escriu aquestes cartes. Més tard, quan es troben tindrà una decepció. Tanmateix, uneixen llurs vides amb el sant llaç del matrimoni. S'embutxa la troca, de manera inverosímil. Roger mor i s'ignora on ha anat a parar Victòria. És aleshores quan el veritable autor de les cartes, Alan Quinto, cercant a Victòria, es trobarà amb una bella jove anomenada Singleton. **ACCEPTABLE. PUBLIC JOVE.** (Dimarts 21, a les 22.30).

PRIMERA SESSIÓ.- "Simbad el marino" (1947-Color), de Richard Wallace, amb Douglas Fairbanks, fill, Maureen O'Hara, A. Quinn i altres. Conte oriental. Simbad ens explica el seu vuitè viatge en busca del tresor d'Alexandre Magné i com va conquerir el cor de la bella princesa Shireen. El tresor es troba a l'illa de Deryabar. També l'emir de Daibul, desitja el tresor. Fet presoner per aquest, pot fugir, emportant-se la princesa. Aleshores l'emir els persegueix. Arribats a Deryabar, l'aga, els dirà que estiguin vigilants enfront les riqueses peridores, i ensenya a Simbad que l'alegria del cor, és la veritable riquesa. Fugen altra vegada, i mentrestant, els altres moren víctimes de la seva copdícia. **ACCEPTABLE. PER A NENS.** (Dissabte 25, a les 16.05).

TV-2

SESSIÓ DE TARDA.- "Forja de hombres" (Boy's Town) (1938-B/N), de Norman Taurog, amb Spencer Tracy, Mickey Rooney i altres. Sinopsi: El Pare Flanagan, recollint la idea d'un pres amic seu, Dan Farrow, decideix construir una "ciutat" per a la reinserció social dels delinqüents juvenils. Per això, recorre a un prestamista i amb 200 dòlars que li deixa, comença la construcció de la "Ciudad de los muchachos". Èxit multitudinari en el seu moment. **PEL-LÍCULA EXEMPLAR. TOTS ELS PÚBLICS** (Diumenge 19, a les 17 hores).

JUAN SANS

EDITORIAL CASALS, S. A.

presenta:

«CATÁLOGO DE VÍDEO-FILMS»

HISTÒRIC

AVENTURES

COMÈDIA

FANTASIA
INFANTIL

EL CINEMA
ESPECTACLE
I EVASIÓ

CATÁLOGO DE VIDEO-FILMS

EL CINE:
ESPECTÁCULO Y EVASIÓN

WESTERN

MUSICAL

CIÈNCIA
FICCIÓ

BÈL·LIC

1000 títols
seleccionats
per a gaudir-los
en família.
Classificats per
«gèneres»
i per «estrelles»

¿Tots els aficionats són capaços de triar d'entre el munt de videocassettes que ofereix el mercat?

Un especialista del tema, JOSEP M. CAPARRÓS LERA, ha redactat aquest Catàleg per tal d'informar l'espectador perquè la visió de les cintes no sigui simplement un consum sinó un entreteniment cultural i formatiu.

● 488 pp, 13x18 cm, 500 pts.

Us prego que m'envieu el CATÁLOGO DE VIDEO-FILMS.
Edició només en castellà.

Exemplars Nom

Adreça

Forma de pagament:

- Adjunto taló nominatiu.
 Contra reembors.

Editorial Casals, S. A. Casp, 79. 08013 Barcelona. Tel. 232 37 13

EDITORIAL CASALS, S. A.

MATERNAL - PRE-ESCOLAR - EGB - BUP

TOTS ELS CURSOS I TOTES LES MATÈRIES

Casp, 79. 08013 Barcelona. Tel. 232 37 13